

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 317

Ediția în limba română

Legislație

Anul 59

23 noiembrie 2016

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul (UE, Euratom) 2016/2030 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 în ceea ce privește secretariatul Comitetului de supraveghere a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) 1
- ★ Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului 4
- ★ Regulamentul (UE) 2016/2032 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 91/2003 privind statisticile din transportul feroviar, în ceea ce privește colectarea datelor privind mărfurile, călătorii și accidentele 105

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

**REGULAMENTUL (UE, Euratom) 2016/2030 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI****din 26 octombrie 2016****de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 în ceea ce privește secretariatul
Comitetului de supraveghere a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 325,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Curții de Conturi ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, Comitetul de supraveghere a Oficiului European de Luptă Antifraudă (denumit în continuare „oficiul”) are sarcina de a monitoriza cu regularitate exercitarea de către oficiu a funcției sale de investigare, pentru a consolida independența oficiului.
- (2) Cadrul de executare a creditelor bugetare privind membrii Comitetului de supraveghere ar trebui să fie conceput astfel încât să se evite impresia unei posibile ingerințe a oficiului în exercitarea atribuțiilor membrilor. Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 ar trebui să fie adaptat pentru a permite crearea unui astfel de cadru, garantând, în același timp, aceeași transparență a creditelor pentru funcționarea Comitetului de supraveghere ca înainte.
- (3) Pentru a garanta o funcționare eficientă și eficientă a Comitetului de supraveghere, secretariatul său ar trebui să fie asigurat direct de către Comisie, independent de oficiu, iar Comisia ar trebui să asigure secretariatului mijloacele adecvate pentru a-și îndeplini funcția. În vederea protejării independenței Comitetului de supraveghere, Comisia ar trebui să evite orice ingerință în atribuțiile de monitorizare ale Comitetului de supraveghere.

⁽¹⁾ JO C 150, 27.4.2016, p. 1.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 6 iulie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 septembrie 2016.

⁽³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

- (4) În cazul în care oficiul numește un responsabil cu protecția datelor în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013, acesta ar trebui să fie, în continuare, competent pentru activitățile de prelucrare a datelor de către secretariatul Comitetului de supraveghere.
- (5) Obligațiile în materie de confidențialitate care îi revin personalului secretariatului Comitetului de supraveghere ar trebui să se aplice în continuare.
- (6) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului și al Consiliului ⁽¹⁾ și, la 18 martie 2016, a hotărât să nu formuleze niciun aviz,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (4) se adaugă următorul paragraf:

„Responsabilul cu protecția datelor este competent pentru activitățile de prelucrare a datelor de către oficiu și de către secretariatul Comitetului de supraveghere.”;

(b) la alineatul (5), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În conformitate cu Statutul personalului, personalul oficiului și personalul secretariatului Comitetului de supraveghere se abțin de la a divulga neautorizat informațiile primite în exercitarea funcțiilor lor, cu excepția cazului în care respectivele informații au fost deja făcute publice în mod legal sau sunt accesibile publicului, și continuă să aibă această obligație după încetarea funcției.

Membrii Comitetului de supraveghere au aceeași obligație de secret profesional în exercitarea funcțiilor lor și continuă să aibă această obligație după încetarea mandatului lor.”

2. La articolul 15, alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Comitetul de supraveghere își numește președintele. Comitetul de supraveghere își adoptă propriul regulament de procedură, care, înainte de adoptare, este transmis spre informare Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Autorității Europene pentru Protecția Datelor. Reuniunile Comitetului de supraveghere se organizează la inițiativa președintelui acestuia sau a directorului general. Comitetul de supraveghere organizează cel puțin 10 reuniuni pe an. Comitetul de supraveghere ia decizii cu majoritatea membrilor care îl compun. Secretariatul său este asigurat de către Comisie, independent de oficiu și în strânsă cooperare cu Comitetul de supraveghere. Comitetul de supraveghere este consultat înainte de numirea membrilor personalului secretariatului și se ține seama de punctul său de vedere. Secretariatul acționează la instrucțiunile Comitetului de supraveghere, în mod independent față de Comisie. Fără a aduce atingere controlului său asupra bugetului Comitetului de supraveghere și a secretariatului său, Comisia nu intervine în atribuțiile de monitorizare ale Comitetului de supraveghere.

Funcționarii secretariatului Comitetului de supraveghere nu solicită și nu primesc instrucțiuni de la vreun guvern, instituție, organism, oficiu sau agenție în legătură cu exercitarea atribuțiilor de monitorizare ale Comitetului de supraveghere.”

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

3. Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18

Finanțarea

Cuantumul total al creditelor destinate oficiului se înscrie într-o linie bugetară specifică din secțiunea aferentă Comisiei din bugetul general al Uniunii Europene și se stabilește în detaliu într-o anexă la secțiunea respectivă. Creditele pentru Comitetul de supraveghere și secretariatul acestuia se înscriu în secțiunea aferentă Comisiei din bugetul general al Uniunii Europene.

Schema de personal a oficiului se anexează la schema de personal a Comisiei. Schema de personal a Comisiei include secretariatul Comitetului de supraveghere.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în prima zi a lunii următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 26 octombrie 2016.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
I. LESAY

REGULAMENTUL (UE) 2016/2031 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 26 octombrie 2016****privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2000/29/CE a Consiliului ⁽³⁾ stabilește un regim fitosanitar.
- (2) La 21 noiembrie 2008, Consiliul a invitat Comisia să efectueze o evaluare a respectivului regim fitosanitar.
- (3) Având în vedere rezultatele evaluării respective și experiența dobândită în urma aplicării Directivei 2000/29/CE, directiva respectivă ar trebui să fie înlocuită. Pentru a asigura aplicarea în mod uniform a noilor norme, actul care înlocuiește directiva respectivă ar trebui să ia forma unui regulament.
- (4) Sănătatea plantelor este foarte importantă pentru producția vegetală, păduri, zonele naturale și plantate, ecosistemele naturale, serviciile ecosistemice și biodiversitatea din Uniune. Sănătatea plantelor este amenințată de specii dăunătoare plantelor și produselor vegetale al căror risc de introducere pe teritoriul Uniunii a crescut ca urmare a globalizării comerțului și a schimbărilor climatice. Pentru a combate amenințarea respectivă, este necesar să se adopte măsuri privind determinarea riscurilor fitosanitare prezentate de către acele organisme dăunătoare și reducerea acestor riscuri la un nivel acceptabil.
- (5) Necesitatea unor astfel de măsuri a fost recunoscută de mult timp. Aceste măsuri au făcut obiectul unor acorduri internaționale și convenții internaționale, inclusiv Convenția internațională pentru protecția plantelor (CIPP) din 6 decembrie 1951 încheiată în cadrul Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) și noul său text revizuit aprobat de Conferința FAO din noiembrie 1997 cu ocazia celei de a 29-a sesiuni. Uniunea și toate statele sale membre sunt părți contractante la CIPP.
- (6) S-a constatat că, pentru determinarea domeniului de aplicare al prezentului regulament, este importantă luarea în considerare a factorilor biogeografici pentru a evita introducerea și răspândirea pe teritoriul Uniunii Europene a organismelor dăunătoare care nu sunt prezente pe teritoriul respectiv. În consecință, Ceuta, Melilla și, cu excepția Madeirei și a Azorelor, regiunile ultraperiferice din statele membre menționate la articolul 355 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare teritorială al prezentului regulament. Trimiterile la țări terțe ar trebui să fie interpretate ca trimiteri și la teritoriile excluse menționate.

⁽¹⁾ JO C 170, 5.6.2014, p. 104.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 15 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din 18 iulie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 26 octombrie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate (JO L 169, 10.7.2000, p. 1).

- (7) Directiva 2000/29/CE stabilește norme privind controalele oficiale care trebuie efectuate de către autoritățile competente în ceea ce privește măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate. Directiva menționată prevede ca statele membre să aplice măsuri de control adecvate și eficiente. Respectivul măsuri de control oficiale, adecvate și eficiente ar trebui să fie menținute și în viitor. Ca parte a pachetului intitulat „O reglementare mai inteligentă pentru o hrană mai sigură”, prezentul regulament ar trebui să prevadă doar o serie limitată de dispoziții referitoare la controalele oficiale, întrucât normele respective ar trebui să fie prevăzute în cadrul legislației orizontale cu privire la controalele oficiale.
- (8) Este necesară stabilirea unor criterii pentru identificarea organismelor dăunătoare pentru care este necesar să se adopte măsuri pentru a preveni introducerea și răspândirea pe întregul teritoriu al Uniunii. Astfel de organisme dăunătoare sunt denumite „organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune”. Ar trebui, de asemenea, să fie prevăzute criterii pentru identificarea organismelor dăunătoare pentru care este necesar să se adopte măsuri de control într-una sau mai multe părți ale acestui teritoriu. Astfel de organisme dăunătoare sunt denumite „organisme dăunătoare de carantină pentru zone protejate”. Atunci când respectivele organisme dăunătoare sunt plante, punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să se concentreze în special asupra plantelor care sunt parazite pentru alte plante, atunci când sunt deosebit de dăunătoare pentru sănătatea plantelor.
- (9) Pentru a permite eforturilor de control al organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune să se concentreze asupra organismelor de carantină care pot avea cel mai grav impact economic, de mediu sau social pentru teritoriul Uniunii, ar trebui stabilită o listă restrânsă a acestor organisme dăunătoare (denumite în continuare „organisme dăunătoare prioritare”).
- (10) Pentru a garanta acțiuni eficiente și rapide în cazul constatării prezenței unui organism dăunător de carantină pentru Uniune sau al suspiciunilor privind prezența acestuia, obligațiile de notificare ar trebui să se aplice statelor membre, operatorilor profesioniști, precum și publicului.
- (11) În cazul în care aceste obligații de notificare implică faptul că datele cu caracter personal ale persoanelor fizice sau juridice ar trebui să fie comunicate autorităților competente, aceasta ar putea constitui o limitare a articolului 8 (protecția datelor cu caracter personal) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”). Totuși, o astfel de limitare este necesară și proporțională pentru atingerea obiectivului de interes general al prezentului regulament.
- (12) Un operator profesionist sau altă persoană care are suspiciuni cu privire la prezența sau la cunoștința de prezența unui organism dăunător de carantină pentru Uniune la o plantă, produs vegetal sau alt obiect care este sau a fost sub controlul său ar trebui să aibă obligația de a notifica autorității competente respectivul motiv de suspiciune sau de conștientizare, de a lua toate măsurile corespunzătoare în ceea ce privește eliminarea organismelor dăunătoare și retragerea sau rechemarea plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte în cauză și de a informa autoritatea competentă, alte persoane din lanțul comercial și publicul.
- (13) Statele membre ar trebui să ia toate măsurile fitosanitare necesare pentru eradicarea organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune, atunci când constată prezența acestora pe teritoriile lor. Este oportun să se prevadă măsuri care pot fi luate de statele membre în acest caz. Ar trebui să se stabilească, de asemenea, principiile pe care trebuie să le respecte statele membre atunci când decid ce măsuri ar trebui să adopte. Măsurile respective ar trebui să includă stabilirea de zone demarcate, care cuprind o zonă contaminată și o zonă tampon și, după caz, stabilirea măsurilor care ar trebui luate de un operator profesionist sau de o altă persoană pentru a elimina organismul dăunător de carantină sau pentru a preveni răspândirea respectivului dăunător.
- (14) În anumite cazuri, statele membre ar trebui să impună măsuri de eradicare a organismelor dăunătoare de carantină la plante aflate pe spații private, deoarece eradicarea organismelor dăunătoare nu poate avea succes decât dacă toate sursele de infestare sunt eliminate. În acest scop, autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să aibă în mod legal acces la spațiile respective. Aceasta ar putea constitui o limitare a articolului 7 (respectarea vieții private și de familie) și a articolului 17 (dreptul la proprietate) din cartă. Această limitare ar trebui să fie necesară și proporțională pentru atingerea obiectivului de interes general prezentului regulament.
- (15) Prevenirea și depistarea precoce a prezenței organismelor dăunătoare este extrem de importantă pentru a le eradica rapid și eficient. Prin urmare, statele membre ar trebui să efectueze anchete de depistare a prezenței organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune în zonele în care prezența acestor organisme nu era cunoscută până în prezent. Având în vedere numărul de organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune și timpul și resursele necesare pentru a efectua aceste anchete, statele membre ar trebui să instituie programe multianuale de anchetă.

- (16) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte măsuri în cazul în care există suspiciuni sau se confirmă prezența unor organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune specifice, privind în special eradicarea și izolarea acestora, și instituirea de zone demarcate, anchete, planuri de urgență, exerciții de simulare și planuri de acțiune.
- (17) În cazul în care un organism dăunător de carantină pentru Uniune s-a instalat într-o zonă demarcată și nu poate fi eradicat, Comisia ar trebui să adopte măsuri la nivelul Uniunii în ceea ce privește izolarea organismului dăunător în zona respectivă.
- (18) Pentru a asigura o intervenție rapidă și eficace împotriva organismelor dăunătoare care nu sunt organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune dar despre care statele membre consideră că ar putea îndeplini condițiile pentru a fi incluse în lista cu organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune, ar trebui să se prevadă măsuri care să fie adoptate de către statele membre, în cazul în care acestea află de prezența unui astfel de organism dăunător. Dispoziții similare ar trebui să fie stabilite în ceea ce privește Comisia.
- (19) În anumite condiții, statelor membre ar trebui să li se permită să adopte măsuri mai stricte decât cele impuse de legislația Uniunii.
- (20) Ar trebui să se aplice dispoziții speciale organismelor dăunătoare prioritare în ceea ce privește, în special, informarea publicului, anchetele, planurile de urgență, exercițiile de simulare, planurile de acțiune pentru eradicare și cofinanțarea măsurilor de către Uniune.
- (21) Organismele de carantină care sunt prezente pe teritoriul Uniunii, dar sunt absente din anumite părți ale acestui teritoriu desemnate ca „zone protejate”, și a căror prezență ar avea un impact economic, social sau de mediu inacceptabil numai pentru acele zone protejate, ar trebui să fie identificate și enumerate în mod specific ca „organisme dăunătoare de carantină pentru zone protejate”. Ar trebui interzisă introducerea, circulația și eliberarea organismelor dăunătoare de carantină pentru zone protejate în interiorul respectivei zone protejate.
- (22) Ar trebui stabilite norme privind recunoașterea, modificarea sau revocarea recunoașterii zonelor protejate, obligațiile de anchetă pentru zonele protejate, măsurile care trebuie luate dacă organismele dăunătoare de carantină pentru zone protejate sunt depistate în respectivele zone protejate, precum și stabilirea unor zone protejate temporar. Ar trebui să se aplice norme stricte pentru modificarea suprafeței și pentru revocarea recunoașterii zonelor protejate, în cazul în care se constată prezența unor organisme dăunătoare de carantină pentru zone protejate în interiorul unei zone protejate.
- (23) Un organism dăunător, care nu este organism dăunător de carantină pentru Uniune, ar trebui să fie denumit „organism dăunător reglementat care nu este de carantină pentru Uniune” dacă este în principal transmis prin anumite plante destinate plantării, dacă prezența sa pe aceste plante destinate plantării are un impact economic inacceptabil în ceea ce privește utilizarea prevăzută a plantelor respective și dacă este enumerat ca organism dăunător reglementat care nu este de carantină pentru Uniune. Pentru a limita prezența acestor organisme dăunătoare, ar trebui interzisă introducerea sau circulația pe teritoriul Uniunii a respectivelor plante destinate plantării, în cazul în care aceste organisme dăunătoare sunt prezente cu o incidență care depășește un anumit prag.
- (24) Anumite plante, produse vegetale și alte obiecte prezintă un risc inacceptabil din cauza probabilității lor de a găzdui un organism dăunător de carantină pentru Uniune. Pentru unele dintre acestea, sunt disponibile măsuri acceptabile de reducere a riscurilor, însă nu pentru toate. În funcție de disponibilitatea măsurilor acceptabile de reducere a riscurilor, introducerea sau circulația acestora pe teritoriul Uniunii ar trebui să fie interzise sau să facă obiectul unor cerințe speciale. Aceste plante, produse vegetale și alte obiecte ar trebui trecute pe o listă.
- (25) În plus față de măsurile luate în vederea gestionării riscului inacceptabil al plantelor, al produselor vegetale și al altor obiecte, prezentul regulament ar trebui să prevadă măsuri preventive și bazate pe riscuri pentru a proteja teritoriul Uniunii împotriva organismelor dăunătoare pe care le-ar putea introduce o plantă, un produs vegetal sau alt obiect originar dintr-o țară terță, pe baza unei evaluări preliminare a respectivului risc ridicat. Această evaluare preliminară ar trebui să ia în considerare criteriile specifice, după caz, pentru planta, produsul vegetal sau alt obiect în cauză. În acest sens, ar trebui să se țină seama de avizele științifice sau studiile CIPP, ale Organizației Europene și Mediteraneene pentru Protecția Plantelor (OEPP), ale Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) sau ale autorităților din statele membre. Pe baza evaluării preliminare, ar trebui să fie întocmită o listă a acestor plante, produse vegetale sau alte obiecte cu risc ridicat și ar trebui să fie interzisă introducerea acestora pe teritoriul Uniunii, în așteptarea unei evaluări a riscului realizată în conformitate cu standardele CIPP. Aceste plante, produse vegetale și alte obiecte nu ar trebui să includă cele a căror introducere pe teritoriul Uniunii este interzisă sau face obiectul cerințelor speciale și a celor echivalente, pe baza unei analize a riscurilor legate de organismele dăunătoare, sau care intră sub incidența interdicțiilor temporare prevăzute de prezentul regulament.

- (26) Ar trebui să fie prevăzute derogări de la interdicțiile sau cerințele speciale în ceea ce privește introducerea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte pe teritoriul Uniunii. Comisia ar trebui să fie împuternicită să recunoască anumite măsuri din țări terțe ca fiind echivalente cu cerințele pentru circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte în cauză.
- (27) Aceste interdicții sau cerințe ar trebui să nu se aplice nici în cazul unor cantități reduse de anumite plante, produse vegetale și alte obiecte, altele decât plantele destinate plantării, în scopuri necomerciale și scopuri neprofesionale și nici, în anumite cazuri, la introducerea și circulația în zonele de frontieră a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte.
- (28) Este adecvat să se prevadă derogări de la interzicerea introducerii și a circulației pe teritoriul Uniunii a organismelor dăunătoare, a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cărora li se aplică aceste interdicții și care sunt prevăzute pentru anumite scopuri, cum ar fi scopurile de testare oficială, științifice sau educaționale, pentru teste, selecția de soiuri sau reproducere. Ar trebui stabilite măsuri de salvagardare adecvate, iar persoanele vizate ar trebui să fie informate.
- (29) Plantele care circulă înspre Uniune dinspre țări terțe și care circulă prin intermediul serviciilor poștale sunt, în numeroase cazuri, neconforme cu cerințele fitosanitare ale Uniunii. În vederea sensibilizării, ar trebui să se stabilească norme specifice cu privire la informațiile care trebuie puse la dispoziția călătorilor și a clienților serviciilor poștale.
- (30) Sub rezerva unor condiții speciale, pentru plante, produse vegetale și alte obiecte aflate în tranzit fitosanitar, ar trebui să se prevadă o derogare de la normele Uniunii privind introducerea și circulația pe teritoriul Uniunii.
- (31) Comerțul internațional cu plante, produse vegetale și alte obiecte, referitor la care există experiență fitosanitară limitată, poate implica în mod potențial riscuri inacceptabile de stabilire a unor organisme dăunătoare de carantină, care nu sunt încă enumerate ca organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune și pentru care nu au fost adoptate măsuri în conformitate cu prezentul regulament. Pentru a asigura o intervenție rapidă și eficace împotriva acelor riscuri nou identificate sau suspectate ca fiind legate de organisme dăunătoare, asociate plantelor, produselor vegetale și altor obiecte cărora nu li se aplică cerințe sau interdicții permanente, dar cărora pot să li se aplice astfel de măsuri permanente, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a adopta măsuri temporare în conformitate cu principiul precauției și de a identifica acele plante, produse vegetale și alte obiecte ținând cont de elemente obiective și încetățenite.
- (32) Este necesar să se stabilească interdicții și cerințe speciale, similare celor prevăzute pentru teritoriul Uniunii, în ceea ce privește introducerea și circulația în zonele protejate a plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte care ar constitui un risc de un nivel inacceptabil cauzat de probabilitatea lor de a găzdui respectivele organisme dăunătoare de carantină pentru zone protejate.
- (33) Ar trebui să fie adoptate cerințe generale cu privire la vehicule, utilaje și materialul de ambalaj pentru plante, produse vegetale și alte obiecte pentru a se asigura că acestea nu conțin organisme dăunătoare de carantină.
- (34) Statele membre ar trebui să desemneze instalații de izolare și stații de carantină. Ar trebui stabilite cerințe referitoare la desemnarea, autorizarea, funcționarea și supravegherea acestor instalații de izolare și stații de carantină, precum și la eliberarea de plante, produse vegetale sau alte obiecte din acele instalații sau stații. În cazul în care aceste cerințe includ păstrarea unor liste cu personalul și vizitatorii care intră în instalații și stații, aceasta ar putea constitui o limitare a articolului 8 (protecția datelor cu caracter personal) din cartă. Totuși, această limitare este necesară și proporțională pentru atingerea obiectivului de interes general al prezentului regulament.
- (35) Comisia ar trebui să păstreze o listă actualizată, accesibilă publicului, a tuturor notificărilor primite, cu organismele dăunătoare emergente în țările terțe, care ar putea prezenta un risc pentru sănătatea plantelor pe teritoriul Uniunii.
- (36) Pentru a asigura punerea în aplicare eficace a prezentului regulament, anumiți operatori profesioniști cărora le revin obligații în temeiul prezentului regulament ar trebui înregistrați în registre stabilite de statele membre. Ar trebui să fie stabilite cerințe pentru înregistrare, precum și scutiri de respectivele cerințe.
- (37) Pentru a facilita identificarea sursei unei infestări cu un organism dăunător de carantină, este necesar să se solicite operatorilor profesioniști să țină evidențe în ceea ce privește plantele, produsele vegetale și alte obiecte care le sunt furnizate de operatori profesioniști și pe care le furnizează altor operatori profesioniști. Având în vedere perioadele de latență ale unor organisme dăunătoare de carantină și timpul necesar pentru depistarea sursei de contaminare, înregistrările ar trebui să fie păstrate timp de cel puțin trei ani.

- (38) Operatorii profesioniști ar trebui, de asemenea, să dispună de sisteme și proceduri care să le permită identificarea circulației plantelor, produselor vegetale și altor obiecte în și între spațiile lor.
- (39) Ar trebui solicitat un certificat fitosanitar în cazul introducerii din țări terțe pe teritoriul Uniunii, și în zone protejate, a anumitor plante, produse vegetale și a altor obiecte. Aceste plante, produse vegetale și alte obiecte ar trebui incluse într-o listă, din motive de transparență.
- (40) Ar trebui să fie solicitate, de asemenea, certificate fitosanitare pentru introducerea altor plante din țări terțe pe teritoriul Uniunii. Acest lucru este important pentru a asigura un nivel adecvat de siguranță fitosanitară, precum și o imagine de ansamblu reală a importului acestor plante în Uniune și a riscurilor aferente. Cu toate acestea, respectivele plante nu ar trebui să facă obiectul dispozițiilor privind controalele oficiale la punctele de control la frontieră prevăzute de legislația relevantă a Uniunii.
- (41) Aceste certificate fitosanitare ar trebui să fie conforme cu cerințele CIPP și ar trebui să ateste conformitatea cu cerințele și măsurile stabilite în temeiul prezentului regulament. Pentru a asigura credibilitatea certificatelor fitosanitare, este necesar să se stabilească norme privind condițiile de valabilitate și de anulare a acestora.
- (42) Circulația anumitor plante, produse vegetale și a altor obiecte pe teritoriul Uniunii, precum și cea înspre și în interiorul zonelor protejate ar trebui să fie permisă numai în cazul în care acestea sunt însoțite de un pașaport fitosanitar care atestă conformitatea cu cerințele și măsurile stabilite în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament. Aceste plante, produse vegetale și alte obiecte ar trebui incluse într-o listă, din motive de transparență.
- (43) Pașapoartele fitosanitare nu ar trebui să fie necesare pentru plante, produse vegetale și alte obiecte furnizate direct utilizatorilor finali, inclusiv grădinarilor amatori. Cu toate acestea, ar trebui stabilite anumite excepții.
- (44) Pentru a asigura credibilitatea pașapoartelor fitosanitare, este necesar să se stabilească norme privind conținutul și forma acestora.
- (45) Pașapoartele fitosanitare ar trebui, în general, să fie emise de către operatorii profesioniști autorizați. Ar trebui să existe posibilitatea ca autoritățile competente să poată decide să elibereze pașapoarte fitosanitare.
- (46) Ar trebui stabilite norme privind emiterea pașapoartelor fitosanitare, examinările necesare pentru emitere, aplicarea pașapoartelor fitosanitare autorizarea și supravegherea operatorilor profesioniști care eliberează pașapoarte fitosanitare, obligațiile operatorilor autorizați și retragerea autorizației respective.
- (47) Pentru a reduce sarcina operatorilor autorizați, examinările pentru emiterea pașapoartelor fitosanitare ar trebui combinate, după caz, cu examinările necesare în conformitate cu Directivele 66/401/CEE ⁽¹⁾, 66/402/CEE ⁽²⁾, 68/193/CEE ⁽³⁾, 2002/54/CE ⁽⁴⁾, 2002/55/CE ⁽⁵⁾, 2002/56/CE ⁽⁶⁾, 2002/57/CE ⁽⁷⁾, 2008/72/CE ⁽⁸⁾ și 2008/90/CE ⁽⁹⁾ ale Consiliului.
- (48) Operatorii autorizați ar trebui să posede cunoștințele necesare referitoare la organismele dăunătoare.
- (49) Anumiți operatori autorizați ar putea dori să stabilească un plan de gestionare a riscurilor legate de organismele dăunătoare care asigură și demonstrează că au un nivel ridicat de competență și că prezintă un grad ridicat de conștientizare cu privire la riscurile legate de organismele dăunătoare pe care le prezintă etapele critice ale activității lor profesionale, ceea ce ar putea justifica aplicarea unor modalități speciale de control de către autoritățile competente. Ar trebui să se stabilească norme ale Uniunii privind conținutul acestor planuri.

⁽¹⁾ Directiva 66/401/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de plante furajere (JO L 125, 11.7.1966, p. 2298/66).

⁽²⁾ Directiva 66/402/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de cereale (JO L 125, 11.7.1966, p. 2309/66).

⁽³⁾ Directiva 68/193/CEE a Consiliului din 9 aprilie 1968 privind comercializarea materialului pentru înmulțirea vegetativă a viței de vie (JO L 93, 17.4.1968, p. 15).

⁽⁴⁾ Directiva 2002/54/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de sfeclă (JO L 193, 20.7.2002, p. 12).

⁽⁵⁾ Directiva 2002/55/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de legume (JO L 193, 20.7.2002, p. 33).

⁽⁶⁾ Directiva 2002/56/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea cartofilor de sămânță (JO L 193, 20.7.2002, p. 60).

⁽⁷⁾ Directiva 2002/57/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre (JO L 193, 20.7.2002, p. 74).

⁽⁸⁾ Directiva 2008/72/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind comercializarea materialului de înmulțire și plantare legumicol, altul decât semințele (JO L 205, 1.8.2008, p. 28).

⁽⁹⁾ Directiva 2008/90/CE a Consiliului din 29 septembrie 2008 privind comercializarea materialului de înmulțire și plantare fructifer destinat producției de fructe (JO L 267, 8.10.2008, p. 8).

- (50) Este necesar să se prevadă înlocuirea pașapoartelor fitosanitare și a certificatelor fitosanitare.
- (51) În cazurile de neconformitate cu normele Uniunii, pașapoartele fitosanitare ar trebui să fie eliminate, invalidate și, din motive de trasabilitate, păstrate.
- (52) Standardul internațional pentru măsurile fitosanitare nr. 15 privind *Reglementarea materialelor de ambalaj din lemn în comerțul internațional* (ISPM 15) prevede marcarea materialelor de ambalaj din lemn cu un anumit marcaj, aplicat de operatori profesioniști autorizați și supravegheați în mod corespunzător. Prezentul regulament ar trebui să stabilească cerințe privind tratamentul, marcarea și repararea materialelor de ambalaj din lemn în conformitate cu standardul respectiv. De asemenea, prezentul regulament ar trebui să stabilească norme privind autorizarea și supravegherea operatorilor profesioniști de pe teritoriul Uniunii care aplică acest marcaj.
- (53) Dacă acest lucru este impus de o țară terță, respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte ar trebui să circule de pe teritoriul Uniunii în respectiva țară terță însoțite de un certificat fitosanitar de export sau reexport. În ceea ce privește dispozițiile relevante ale CIPP, certificatele respective ar trebui să fie întocmite de către autoritățile competente, respectând conținutul modelelor de certificate de export și reexport prevăzute de CIPP. Ar trebui oferită protecție țărilor terțe împotriva organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune din cauza naturii lor dăunătoare cunoscute, cu excepția cazului în care un organism dăunător de carantină pentru Uniune este oficial cunoscut ca fiind prezent în țara terță în cauză și nu face obiectul niciunui control oficial, sau în cazul în care se poate presupune în mod rezonabil că acest organism de carantină pentru Uniune nu îndeplinește criteriile pentru a fi considerat organism dăunător de carantină pentru țara terță în cauză.
- (54) Dacă o plantă, produs vegetal sau alt obiect circulă prin mai multe state membre înainte de a fi exportat către o țară terță, este important ca statul membru în care plantele, produsele vegetale sau alte obiecte au fost produse sau prelucrate să facă schimb de informații cu statul membru care eliberează certificatul fitosanitar de export. Respectivul schimb de informații este important pentru a permite atestarea de conformitate cu cerințele țării terțe. Prin urmare, ar trebui elaborat un certificat de preexport armonizat pentru a se asigura că schimbul de informații are loc în mod uniform.
- (55) Comisia ar trebui să stabilească un sistem electronic pentru notificările necesare în conformitate cu prezentul regulament.
- (56) Pentru a lua în considerare cel mai grav impact din punct de vedere economic, social sau de mediu pentru teritoriul Uniunii al anumitor organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește stabilirea listei organismelor dăunătoare prioritare.
- (57) Pentru a se asigura că excepțiile privind organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune și privind plantele, produsele vegetale și alte obiecte din țări sau teritorii terțe a căror introducere pe teritoriul Uniunii este interzisă, utilizate în scopuri de testare oficială, științifică sau educațională, pentru teste, selecția de soiuri sau reproducere sunt puse în aplicare într-o manieră care nu prezintă niciun risc legat de organismele dăunătoare pentru teritoriul Uniunii sau pentru părți ale acestuia, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește normele privind schimbul de informații între statele membre și Comisie cu privire la introducerea, circulația, deținerea, multiplicarea și utilizarea pe teritoriul Uniunii a organismelor dăunătoare și a plantelor, a produselor vegetale și altor obiecte în cauză, la procedura și condițiile de acordare a autorizării corespunzătoare și la monitorizarea conformității, precum și la măsurile care trebuie luate în caz de nerespectare.
- (58) Pentru a se asigura aplicarea corectă a derogărilor de la obligația de a efectua anchete anuale ale zonelor demarcate, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei privind specificarea în mod detaliat a organismelor dăunătoare menționate de respectivele derogări și condițiile de aplicare a acestor derogări.
- (59) Pentru a garanta că sunt stabilite zone protejate și că acestea funcționează în mod fiabil, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește normele detaliate referitoare la anchetele care trebuie efectuate în scopul recunoașterii zonelor protejate și în vederea pregătirii și a conținutului anchetelor cu privire la organismele dăunătoare de carantină pentru zone protejate.
- (60) Pentru a garanta aplicarea proporțională și limitată a derogărilor privind circulația plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte în sau în interiorul zonelor de frontieră, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește normele privind lățimea maximă

a zonelor de frontieră ale țărilor terțe și a zonelor de frontieră ale statelor membre, distanța maximă de deplasare a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte în cauză în zonele de frontieră ale țării terțe și în zonele de frontieră ale statelor membre și procedurile privind autorizarea introducerii și deplasării în interiorul zonelor de frontieră ale statului membru a plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte.

- (61) Pentru a se asigura că înregistrarea operatorilor profesioniști este proporțională cu obiectivul de control al riscurilor legate de organismele dăunătoare, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește normele care definesc categoriile suplimentare de operatori profesioniști care sunt scutiți de obligația de înscriere, cerințele speciale pentru înregistrarea anumitor categorii de operatori profesioniști și cantitățile maxime pentru cantitățile mici pe care operatorii profesioniști le pot furniza utilizatorilor finali pentru a fi scutiți de obligația de înscriere.
- (62) Pentru a asigura credibilitatea certificatelor fitosanitare din țările terțe care nu sunt părți contractante la CIPP, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește normele de completare a condițiilor de acceptare a certificatelor fitosanitare din țările terțe respective.
- (63) În vederea reducerii la minimum a riscurilor legate de organisme dăunătoare ale plantelor, ale produselor vegetale sau ale altor obiecte care circulă pe teritoriul Uniunii, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește normele care definesc cazurile în care, pentru anumite plante, produse vegetale sau alte obiecte, excepția de la cerința de eliberare a pașapoartelor fitosanitare se aplică numai pentru cantități mici.
- (64) Pentru a asigura fiabilitatea examinărilor plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte efectuate în vederea emiterii pașapoartelor fitosanitare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește normele referitoare la examinarea vizuală, prelevarea de probe și testarea și frecvența și calendarul examinărilor.
- (65) Pentru a spori credibilitatea pașapoartului fitosanitar, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește normele care stabilesc criteriile care trebuie îndeplinite de către operatorii profesioniști pentru ca aceștia să fie autorizați să emită pașapoarte fitosanitare și proceduri pentru asigurarea respectării criteriilor respective.
- (66) Pentru a asigura marcarea corectă a materialelor de ambalaj din lemn și pentru a ține seama de evoluția standardelor internaționale și în special a ISPM 15, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea și completarea cerințelor referitoare la materialele de ambalaj din lemn, inclusiv introducerea acestora pe teritoriul Uniunii, și menționarea cerințelor de autorizare a operatorilor înregistrați de a aplica marcajul pentru materiale de ambalaj din lemn pe teritoriul Uniunii.
- (67) Pentru a lua în considerare evoluția standardelor internaționale, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește normele privind atestările pentru plantele, produsele vegetale și alte obiecte, altele decât materialele de ambalaj din lemn, care ar necesita aplicarea unei atestări specifice de conformitate cu normele din prezentul regulament.
- (68) Pentru a garanta utilitatea și fiabilitatea atestărilor oficiale, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește normele care definesc conținutul atestărilor oficiale, autorizarea și supravegherea operatorilor profesioniști care eliberează aceste atestări, precum și elementele certificatului de export, reexport și preexport.
- (69) Pentru a ține seama de evoluția cunoștințelor științifice și tehnice și a standardelor internaționale, în special a standardelor CIPP și OEPP, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește normele de modificare a anexelor la prezentul regulament.
- (70) Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți și ca aceste consultări să aibă loc în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar acești experți au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei care se ocupă de pregătirea actelor delegate.

(¹) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (71) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare în vederea întocmirii unei liste a organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune; stabilirea formatului rapoartelor privind anchetele, precum și instrucțiuni privind modalitatea de completare a formatului respectiv; stabilirea formatului programelor multianuale de anchetă și a modalităților practice aferente; stabilirea de măsuri împotriva anumitor organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune; și adoptarea de măsuri pentru o perioadă limitată în ceea ce privește riscurile pe care le prezintă organismele dăunătoare care nu sunt enumerate ca organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune.
- (72) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare în vederea întocmirii unei liste a zonelor protejate și a respectivelor organisme dăunătoare de carantină pentru zone protejate, precum și în vederea modificării suprafeței sau revocării recunoașterii zonelor protejate.
- (73) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare în vederea includerii pe listă a organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt în carantină pentru Uniune și a plantelor respective destinate plantării; și stabilirii de măsuri pentru a preveni prezența organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt în carantină pentru Uniune pe plantele respective destinate plantării.
- (74) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește: includerea pe listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte a căror introducere pe teritoriul Uniunii este interzisă și a țărilor terțe vizate; includerea pe listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cărora li se aplică cerințe speciale și a respectivelor cerințe speciale privind introducerea și circulația lor pe teritoriul Uniunii; includerea provizorie pe listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cu risc ridicat a căror introducere pe teritoriul Uniunii trebuie interzisă și a țărilor terțe vizate; procedura de evaluare a riscurilor în legătură cu această includere; stabilirea pentru țări terțe a unor cerințe echivalente cu cerințele referitoare la circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte; stabilirea modalităților de prezentare și utilizare a afișelor și a broșurilor privind introducerea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte pe teritoriul Uniunii; stabilirea condițiilor sau a măsurilor specifice privind introducerea anumitor plante, produse vegetale sau alte obiecte în zonele de frontieră ale statelor membre; adoptarea de măsuri temporare privind plantele, produsele vegetale și alte obiecte care sunt susceptibile să prezinte riscuri nou identificate legate de organisme dăunătoare sau alte riscuri fitosanitare suspectate; adoptarea deciziilor privind măsurile temporare luate de statele membre cu privire la un pericol iminent; includerea pe listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte a căror introducere în anumite zone protejate este interzisă; includerea pe listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cărora li se aplică cerințe speciale și a respectivelor cerințe speciale cu privire la introducerea și deplasarea acestora în interiorul anumitor zone protejate; și stabilirea unor norme referitoare la cerințele privind stațiile de carantină și instalațiile de izolare, precum și eliberarea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte din respectivele stații și instalații.
- (75) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește stabilirea unor perioade minime mai scurte sau mai lungi de păstrare de către operatorii profesioniști a evidențelor privind trasabilitatea și cerințele privind accesibilitatea respectivelor evidențe.
- (76) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește: includerea pe listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte, precum și a respectivelor țări terțe de origine sau de expediție, pentru care este necesar un certificat fitosanitar în vederea introducerii acestora pe teritoriul Uniunii; includerea pe listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte, precum și a respectivelor țări terțe de origine sau de expediție, pentru care este necesar un certificat fitosanitar în vederea introducerii acestora în anumite zone protejate din respectivele țări terțe; includerea pe listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte, precum și a țărilor terțe în cauză și a cantității maxime care face obiectul exceptării de la cerința privind un certificat fitosanitar atunci când sunt introduse pe teritoriul Uniunii; și stabilirea aspectelor tehnice privind invalidarea certificatelor fitosanitare electronice.
- (77) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește includerea pe listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte pentru care este necesar un pașaport fitosanitar pentru circulația acestora pe teritoriul Uniunii; includerea pe listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte pentru care este necesar un pașaport fitosanitar pentru introducerea și circulația acestora în anumite zone protejate; și menționarea organismelor dăunătoare, a plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte din zone protejate pentru care este necesar un pașaport fitosanitar pentru zone protejate în cazul furnizării directe către un utilizator final.

- (78) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește stabilirea specificațiilor privind formatul pașaportului fitosanitar; identificarea tipurilor și a speciilor de plante destinate plantării pentru care ar trebui să nu se aplice derogări de la obligația de indicare a codului de trasabilitate în formatul pașaportului fitosanitar; și stabilirea aspectelor tehnice pentru eliberarea pașapoartelor fitosanitare electronice.
- (79) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește stabilirea unor aspecte specifice privind materialele, tratamentul și marcarea privind repararea materialelor de ambalaj din lemn; stabilirea specificațiilor privind formatul atestărilor altele decât marcajul pentru materialele de ambalaj din lemn; stabilirea procedurilor pentru eliberarea certificatului de preexport; și stabilirea normelor specifice privind transmiterea de notificări.
- (80) Competențele de executare conferite Comisiei ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (81) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare aplicabile imediat în cazul în care, în situații justificate în mod corespunzător referitoare la măsuri care trebuie adoptate împotriva anumitor organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune sau unor organisme dăunătoare care nu sunt enumerate ca organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune, la interzicerea introducerii anumitor plante, produse vegetale sau alte obiecte pe teritoriul Uniunii sau într-o zonă protejată sau la condiționarea acestei introduceri de cerințe specifice și la măsuri temporare referitoare la plante, produse vegetale sau alte obiecte susceptibile să prezinte riscuri nou identificate legate de organisme dăunătoare sau alte riscuri fitosanitare suspectate, atunci când motive imperioase de urgență o impun.
- (82) Directivele 74/647/CEE ⁽²⁾ și 2006/91/CE ⁽³⁾ ale Consiliului stabilesc măsuri privind combaterea tortricidelor la frunzele garoafelor de grădină și a păduchelului verde de San José. Ulterior intrării în vigoare a directivelor respective, organismele dăunătoare în cauză s-au răspândit pe întregul teritoriu al Uniunii, ceea ce înseamnă că nu mai pot fi izolate. Prin urmare, respectivele directive ar trebui abrogate.
- (83) Directivele 69/464/CEE ⁽⁴⁾, 93/85/CEE ⁽⁵⁾, 98/57/CE ⁽⁶⁾ și 2007/33/CE ⁽⁷⁾ ale Consiliului ar trebui abrogate, deoarece ar trebui adoptate noi măsuri privind organismele dăunătoare în cauză, în conformitate cu prezentul regulament. Având în vedere timpul și resursele necesare adoptării acestor noi măsuri, directivele respective ar trebui abrogate cu începere de la 1 ianuarie 2022.
- (84) Regulamentul (UE) nr. 652/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾ prevede că subvențiile pentru măsurile împotriva organismelor dăunătoare trebuie să vizeze anumite organisme dăunătoare enumerate în anexele la Directiva 2000/29/CE și anumite organisme dăunătoare care nu sunt enumerate în anexele respective, însă fac temporar obiectul unor măsuri ale Uniunii adoptate în acest scop. În plus față de dispozițiile respectivului regulament, prezentul regulament stabilește categoria organismelor dăunătoare prioritare și este esențial ca anumite măsuri luate de statele membre în ceea ce privește, în special, organismele dăunătoare prioritare să poată fi eligibile pentru granturi din partea Uniunii, inclusiv compensațiile plătite operatorilor profesioniști pentru valoarea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte, care sunt supuse distrugerii în conformitate cu măsurile de eradicare prevăzute în prezentul regulament. Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 652/2014 ar trebui modificat.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽²⁾ Directiva 74/647/CEE a Consiliului din 9 decembrie 1974 privind combaterea tortricidelor la frunzele garoafelor de grădină (JO L 352, 28.12.1974, p. 41).

⁽³⁾ Directiva 2006/91/CE a Consiliului din 7 noiembrie 2006 privind combaterea păduchelului verde de San José (JO L 312, 11.11.2006, p. 42).

⁽⁴⁾ Directiva 69/464/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1969 privind combaterea râiei negre a cartofului (JO L 323, 24.12.1969, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 93/85/CEE a Consiliului din 4 octombrie 1993 privind combaterea veștejirii bacteriene a cartofului (JO L 259, 18.10.1993, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva 98/57/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind controlul *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al. (JO L 235, 21.8.1998, p. 1).

⁽⁷⁾ Directiva 2007/33/CE a Consiliului din 11 iunie 2007 privind combaterea nematozilor cu chisturi ai cartofului și de abrogare a Directivei 69/465/CEE (JO L 156, 16.6.2007, p. 12).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 652/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor dispoziții pentru gestionarea cheltuielilor privind lanțul alimentar, sănătatea și bunăstarea animalelor, precum și sănătatea plantelor și materialul de reproducere a plantelor, de modificare a Directivelor 98/56/CE, 2000/29/CE și 2008/90/CE ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 178/2002, (CE) nr. 882/2004 și (CE) nr. 396/2005 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivei 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Deciziilor 66/399/CEE, 76/894/CEE și 2009/470/CE ale Consiliului (JO L 189, 27.6.2014, p. 1).

- (85) Ar trebui, de asemenea să fie aduse modificări de ordin tehnic Regulamentelor (UE) nr. 228/2013 ⁽¹⁾ și (UE) nr. 1143/2014 ⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.
- (86) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume garantarea unei abordări armonizate în ceea ce privește măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre ci, având în vedere efectul său, complexitatea, precum și caracterul transfrontalier și caracterul internațional, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat.
- (87) Pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), prezentul regulament nu creează o sarcină administrativă disproporționată și nu are niciun impact economic asupra acestora. În temeiul prezentului regulament, pe baza consultărilor cu părțile interesate, situația specială a IMM-urilor a fost luată în considerare atunci când a fost posibil. Nu a fost luată în considerare o posibilă derogare universală pentru microîntreprinderi, care constituie majoritatea societăților, având în vedere obiectivul de politică publică de protejare a sănătății plantelor.
- (88) Prezentul regulament respectă CIPP, acordul privind aplicarea măsurilor sanitare și fitosanitare și orientările stabilite în cadrul acestora.
- (89) În conformitate cu principiul reglementării inteligente, punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să fie corelată cu cea a Regulamentului (UE) nr. 1143/2014 cu scopul de a asigura aplicarea deplină și integrală a legislației Uniunii privind sănătatea plantelor.
- (90) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute, în special, de cartă și, în special, respectarea vieții private și de familie, dreptul la proprietate, protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura activități economice și libertatea artei și științei. Prezentul regulament ar trebui aplicat de către statele membre cu respectarea acestor drepturi și principii,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește norme pentru determinarea riscurilor fitosanitare prezentate de orice specie, sușă sau biotip de agenți patogeni, animale sau plante parazite dăunătoare plantelor sau produselor vegetale (denumite în continuare „organisme dăunătoare”) și măsuri pentru a reduce aceste riscuri la un nivel acceptabil.
- (2) Atunci când există dovezi că plantele neparazite, altele decât cele care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014, prezintă riscuri fitosanitare care au un impact grav economic, social și asupra mediului pentru teritoriul Uniunii, respectivele plante neparazite pot fi considerate drept organisme dăunătoare în sensul prezentului regulament.
- (3) În sensul prezentului regulament, trimiterile la țări terțe se interpretează ca trimiteri la țările terțe, la Ceuta, Melilla și la teritoriile care sunt menționate la articolul 355 alineatul (1) din TFUE, cu excepția Madeirei și a Azorelor.

În sensul prezentului regulament, trimiterile la teritoriul Uniunii se interpretează ca trimiteri la teritoriul Uniunii, fără a include Ceuta, Melilla și teritoriile care sunt menționate la articolul 355 alineatul (1) din TFUE, cu excepția Madeirei și a Azorelor.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 23).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (JO L 317, 4.11.2014, p. 35).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „plante” înseamnă plante vii și următoarele părți vii ale plantelor:
 - (a) semințele din punct de vedere botanic, altele decât cele care nu sunt destinate plantării;
 - (b) fructele, din punct de vedere botanic;
 - (c) legumele;
 - (d) tuberculii, cormii, bulbii, rizomii, rădăcinile, portaltoaiile, stolonii;
 - (e) lăstarii, tulpinile, stolonii aeriene;
 - (f) florile tăiate;
 - (g) ramurile cu sau fără frunze;
 - (h) copacii tăiați care își păstrează foliajul;
 - (i) frunzele, foliajul;
 - (j) culturile de țesuturi de plante, inclusiv culturile celulare, germoplasma, meristemele, clonele himerice, materialul micropropagat;
 - (k) polenul viu și sporii;
 - (l) mugurii, butășii, ramurile cu grefe, grefonii, altoii;
2. „produse vegetale” înseamnă produse neprelucrate de origine vegetală, precum și produse prelucrate care, dată fiind natura lor sau a prelucrării la care au fost supuse, pot prezenta riscul răspândirii unor organisme dăunătoare de carantină.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolelor 28, 30 și 41, lemnul este considerat un „produs vegetal” numai dacă îndeplinește unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

 - (a) își păstrează total sau parțial suprafața rotundă naturală, cu sau fără scoarță;
 - (b) nu și-a păstrat suprafața rotundă naturală din cauza tăierii cu ferăstrăul, a tăierii sau a scindării;
 - (c) este sub formă de așchii, particule, rumeguș, deșeuri de lemn, talaș sau resturi și nu a fost supus prelucrării care implică utilizarea cleiului, a căldurii sau a presiunii sau a unei combinații din acestea pentru a produce peletă, brichete, placaj sau plăci aglomerate;
 - (d) este utilizat, sau este destinat a fi utilizat ca material de ambalaj, indiferent dacă este sau nu efectiv utilizat pentru transportul de mărfuri;
3. „plantare” înseamnă orice operație de plasare a plantelor într-un mediu de creștere sau prin altoire sau operațiuni similare, pentru a asigura creșterea, reproducerea sau propagarea ulterioară a acestora;
4. „plante destinate plantării” înseamnă plante care sunt destinate pentru a fi plantate, replantate sau pentru a rămâne plantate;
5. „alt obiect” înseamnă orice material sau obiect, altul decât plantele sau produsele vegetale, susceptibil de a purta sau de a răspândi organisme dăunătoare, inclusiv pământ sau un mediu de cultură;
6. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea centrală sau autoritățile centrale ale unui stat membru sau, după caz, a unei țări terțe, responsabilă de organizarea de controale oficiale și alte activități oficiale, sau orice altă autoritate căreia i-a fost conferită responsabilitatea respectivă, în conformitate cu legislația Uniunii privind controalele oficiale;
7. „lot” înseamnă un ansamblu de unități din aceeași marfă, identificabil datorită omogenității compoziției, originii sale și altor elemente relevante, care face parte dintr-un transport;
8. „unitate de comerț” înseamnă cea mai mică unitate comercială sau altă unitate utilizabilă, aplicabilă stadiului de comercializare în cauză, care poate constitui o parte a unui lot sau un lot integral;

9. „operator profesionist” înseamnă orice persoană, de drept public sau de drept privat, implicată profesional și având răspundere juridică pentru una sau mai multe dintre activitățile următoare privind plantele, produsele vegetale și alte obiecte:
 - (a) plantare;
 - (b) reproducere;
 - (c) producție, inclusiv creștere, înmulțire și menținere;
 - (d) introducerea și circulația pe teritoriul Uniunii și în afara acestuia;
 - (e) punerea pe piață;
 - (f) depozitarea, colectarea, distribuția și prelucrarea;
10. „operator înregistrat” înseamnă un operator profesionist înregistrat în conformitate cu articolul 65;
11. „operator autorizat” înseamnă un operator înregistrat autorizat de autoritatea competentă să emită pașapoarte fitosanitare în conformitate cu articolul 89, să aplice un marcaj în conformitate cu articolul 98 sau să elibereze atestări în conformitate cu articolul 99;
12. „utilizator final” înseamnă orice persoană, acționând în scopuri care se află în afara activității sale comerciale sau profesionale, care dobândește plante sau produse vegetale pentru uz personal;
13. „test” înseamnă o examinare oficială, alta decât cea vizuală, pentru a determina dacă sunt prezente organisme dăunătoare sau pentru a le identifica;
14. „tratare” înseamnă o procedură, oficială sau neoficială, de ucidere, inactivare sau îndepărtare a organismelor dăunătoare, sau de sterilizare a acestora sau de devitalizare a plantelor sau a produselor vegetale;
15. „incidență” înseamnă proporția sau numărul de unități în care un organism dăunător este prezent într-un eșantion, transport, teren sau într-o altă populație definită;
16. „stabilire” înseamnă perpetuarea, într-un viitor previzibil, a unui organism dăunător într-o zonă în urma introducerii acestuia;
17. „eradicare” înseamnă aplicarea unor măsuri fitosanitare pentru eliminarea unui organism dăunător dintr-o zonă;
18. „izolare” înseamnă aplicarea unor măsuri fitosanitare în zona infestată și în jurul acesteia pentru a preveni răspândirea unui organism dăunător;
19. „stație de carantină” înseamnă orice stație oficială în care organismele dăunătoare, plantele, produsele vegetale sau alte obiecte sunt ținute în carantină;
20. „instalație de izolare” înseamnă orice instalație, alta decât stațiile de carantină, în care organismele dăunătoare, plantele, produsele vegetale sau alte obiecte sunt ținute în condiții de izolare;
21. „cod de trasabilitate” înseamnă un cod numeric, alfanumeric sau format din litere care identifică un transport, un lot sau o unitate de comerț, utilizat în scopuri de trasabilitate, inclusiv codurile care se referă la un lot, o serie, data de producție sau documentele operatorului profesionist;
22. „măsură fitosanitară” înseamnă orice măsură oficială având scopul de a preveni introducerea sau răspândirea organismelor dăunătoare de carantină sau de a limita impactul economic al organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină.

CAPITOLUL II

Organisme dăunătoare de carantină

Secțiunea 1

Organisme dăunătoare de carantină

Articolul 3

Definiția organismelor dăunătoare de carantină

Un organism dăunător reprezintă un „organism dăunător de carantină” cu referire la un teritoriu determinat dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- (a) identitatea sa este stabilă, în sensul secțiunii 1 punctul 1 din anexa I;

- (b) nu este prezent pe teritoriu, în sensul secțiunii 1 punctul 2 litera (a) din anexa I, sau, dacă este prezent, răspândirea sa nu este foarte largă pe teritoriul respectiv, în sensul secțiunii 1 punctul 2 literele (b) și (c) din anexa I;
- (c) poate intra, se poate stabili și se poate răspândi pe teritoriul respectiv, sau, dacă este prezent pe teritoriu, dar nu larg răspândit, poate intra, se poate stabili și se poate răspândi în acele părți ale teritoriului respectiv în care este absent, în sensul secțiunii 1 punctul 3 din anexa I;
- (d) introducerea, stabilirea și răspândirea sa ar avea, în sensul secțiunii 1 punctul 4 din anexa I, un impact economic, de mediu sau social inacceptabil asupra teritoriului respectiv sau, dacă este prezent, dar nu larg răspândit, asupra acelor părți din teritoriul respectiv în care este absent; și
- (e) sunt disponibile măsuri fezabile și eficiente pentru a împiedica intrarea sau stabilirea, ori răspândirea respectivului organism dăunător pe teritoriul respectiv, precum și pentru atenuarea riscurilor și a impactului aferent.

Secțiunea 2

Organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune

Articolul 4

Definiția organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune

Un organism de carantină reprezintă un „organism dăunător de carantină pentru Uniune” dacă teritoriul determinat menționat în partea introductivă a articolului 3 este teritoriul Uniunii și dacă apare pe lista menționată la articolul 5 alineatul (2).

Articolul 5

Interzicerea introducerii, circulației, deținerii, multiplicării sau eliberării organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune

- (1) Un organism dăunător de carantină pentru Uniune nu poate fi introdus, nu poate circula, nu poate fi deținut, multiplicat sau eliberat pe teritoriul Uniunii.
- (2) Comisia întocmește, prin intermediul unui act de punere în aplicare, o listă de organisme dăunătoare care îndeplinesc condițiile menționate la articolul 3 în ceea ce privește teritoriul Uniunii („lista organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune”).

Lista organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune cuprinde organismele dăunătoare enumerate în partea A din anexa I la Directiva 2000/29/CE și în partea A secțiunea I din anexa II la directiva menționată.

Organismele dăunătoare care sunt indigene sau sunt stabilite în oricare parte din teritoriul Uniunii, fie în mod natural, fie datorită introducerii lor din afara teritoriului Uniunii, sunt marcate în lista organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune ca organisme dăunătoare despre care se știe că sunt prezente pe teritoriul Uniunii.

Organismele dăunătoare care nu sunt indigene sau stabilite în nicio parte din teritoriul Uniunii sunt marcate în lista organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune ca organisme dăunătoare despre care nu se știe că sunt prezente pe teritoriul Uniunii.

- (3) Dacă rezultatele unei evaluări demonstrează că un organism dăunător care nu figurează în lista organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 3, în ceea ce privește teritoriul Uniunii, sau că un organism dăunător care figurează în lista organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile respective, Comisia modifică, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, actul de punere în aplicare menționat la alineatul (2) din prezentul articol în sensul adăugării pe listă a organismului dăunător în cauză sau al eliminării acestuia de pe lista respectivă.

Comisia pune evaluările respective la dispoziția statelor membre.

Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, înlocui actul de punere în aplicare menționat la alineatul (2) din prezentul articol în scopul consolidării modificărilor.

- (4) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (2) și (3) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

*Articolul 6***Organisme dăunătoare prioritare**

(1) Organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune reprezintă „organisme dăunătoare prioritare” dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- (a) îndeplinesc, în ceea ce privește teritoriul Uniunii, una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la secțiunea 1 punctul 2 din anexa I;
- (b) au cel mai grav impact economic, de mediu sau social potențial pentru teritoriul Uniunii, astfel cum se prevede în secțiunea 2 din anexa I;
- (c) figurează în lista prevăzută la alineatul (2) din prezentul articol.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 105 pentru completarea prezentului regulament prin elaborarea unei liste a organismelor dăunătoare prioritare (denumită în continuare: „lista organismelor dăunătoare prioritare”).

Dacă rezultatele unei evaluări arată că un organism dăunător de carantină pentru Uniune îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, sau că un organism dăunător nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre aceste condiții, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 105 pentru modificarea listei menționate la primul paragraf prin adăugarea sau eliminarea organismului dăunător în cauză din lista respectivă.

Comisia trebuie să pună evaluările respective la dispoziția statelor membre fără întârziere.

În cazul unui risc grav legat de organisme dăunătoare, atunci când motive imperioase de urgență o impun, procedura prevăzută la articolul 106 se aplică actelor delegate adoptate în conformitate cu prezentul articol.

*Articolul 7***Modificarea secțiunii 1 din anexa I**

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru modificarea secțiunii 1 din anexa I în scopul de a o adapta la evoluția cunoștințelor științifice și tehnice și a standardelor internaționale relevante.

*Articolul 8***Organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune utilizate în scopuri de testare oficială, științifice sau educaționale, pentru teste, selecții de soiuri sau reproducere**

(1) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (1), statele membre pot, la cerere, să autorizeze temporar introducerea, circulația, deținerea și multiplicarea pe teritoriul lor a organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune și a organismelor dăunătoare care intră sub incidența măsurilor adoptate în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) în scopuri de testare oficială, științifice sau educaționale, pentru teste, selecții de soiuri sau reproducere.

Se acordă o autorizație pentru activitatea în cauză numai dacă sunt impuse restricții adecvate prin care să se asigure că introducerea, circulația, deținerea, multiplicarea și utilizarea organismului dăunător în cauză nu duc la instalarea sau răspândirea acestuia pe teritoriul Uniunii, luând în considerare identitatea, biologia și mijloacele de răspândire ale organismului dăunător, activitatea avută în vedere, interacțiunea cu mediul și alți factori relevanți cu privire la riscul prezentat de respectivul dăunător.

(2) O autorizație acordată în conformitate cu alineatul (1) include cumulativ următoarele condiții:

- (a) organismul dăunător trebuie păstrat în spațiul și în condițiile:
 - (i) pe care autoritățile competente le-au considerat adecvate; și
 - (ii) menționate în autorizație;
- (b) activitatea care implică organismul dăunător trebuie să se desfășoare într-o stație de carantină sau într-o instalație de izolare desemnată de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 60 și menționată în autorizație;

- (c) activitatea care implică organismul dăunător trebuie efectuată de personalul:
- (i) a cărui competență tehnică și științifică este considerată adecvată de autoritatea competentă; și
 - (ii) care este menționat în autorizație;
- (d) organismul dăunător este însoțit de autorizație când este introdus, deplasat, deținut sau multiplicat pe teritoriul Uniunii.
- (3) Autorizațiile acordate în conformitate cu alineatul (1) sunt limitate în ceea ce privește cantitatea organismelor dăunătoare care pot fi introduse, pot circula, pot fi deținute, multiplicare sau utilizate și durata corespunzătoare activității în cauză. Autorizațiile nu pot depăși capacitatea stației de carantină sau a instalației de izolare desemnate.

Autorizațiile includ restricțiile necesare pentru eliminarea adecvată a riscului de stabilire și răspândire a respectivelor organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune sau organisme dăunătoare care intră sub incidența unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1).

- (4) Autoritatea competentă monitorizează respectarea condițiilor menționate la alineatul (2) și limitarea și restricțiile menționate la alineatul (3) și ia măsurile necesare în caz de nerespectare a acestora. Dacă este cazul, aceste măsuri presupun revocarea autorizației menționate la alineatul (1).
- (5) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru completarea prezentului regulament pentru stabilirea unor norme detaliate privind:
- (a) schimbul de informații între statele membre și Comisie referitoare la introducerea, circulația, deținerea, multiplicarea și utilizarea pe teritoriul Uniunii a organismului dăunător în cauză;
 - (b) procedura și condițiile pentru acordarea autorizației menționate la alineatul (1); și
 - (c) monitorizarea conformității și măsurile de luat în caz de nerespectare, astfel cum se prevede la alineatul (4).

Articolul 9

Notificarea unui pericol iminent

- (1) Dacă un stat membru are dovezi că există un pericol iminent de intrare a unui organism dăunător de carantină pentru Uniune pe teritoriul Uniunii sau o parte a acestuia unde organismul dăunător nu este încă prezent, statul membru notifică imediat și în scris Comisiei și celorlalte state membre aceste dovezi.
- (2) Alineatul (1) se aplică de asemenea unui organism dăunător care nu este inclus pe lista organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune atunci când:
- (a) organismul dăunător face obiectul măsurilor adoptate în conformitate cu articolul 30 alineatul (1); sau
 - (b) statul membru consideră că organismul dăunător poate îndeplini condițiile pentru a fi inclus pe lista organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune.
- (3) Operatorii profesioniști notifică imediat autorităților competente orice dovezi pe care le au cu privire la un pericol iminent, astfel cum se menționează la alineatul (1) privind organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune sau organismele dăunătoare menționate la alineatul (2).

Articolul 10

Confirmarea oficială de către autoritățile competente a prezenței unui organism dăunător de carantină pentru Uniune

Dacă o autoritate competentă are suspiciuni sau a primit dovezi cu privire la prezența unui organism dăunător de carantină pentru Uniune sau a unui organism dăunător care face obiectul măsurilor adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1), într-o parte din teritoriul statului său membru unde prezența organismului dăunător respectiv nu a fost cunoscută până atunci, sau într-un transport de plante, produse vegetale sau alte obiecte introduse, destinate să fie introduse sau să circule pe teritoriul Uniunii, autoritatea competentă ia imediat măsurile necesare pentru a confirma sau infirma prezența organismului dăunător („confirmarea oficială”).

Confirmarea oficială respectivă se bazează pe diagnosticul unui laborator oficial desemnat de autoritatea competentă potrivit condițiilor și cerințelor prevăzute de legislația Uniunii privind controalele oficiale.

Până la confirmarea oficială a prezenței respectivului organism dăunător, statul membru în cauză ia, dacă este cazul, măsuri fitosanitare pentru a elimina riscul de răspândire a acestui organism dăunător.

Această suspiciune sau dovezile menționate la primul paragraf din prezentul articol se poate baza pe informațiile primite în conformitate cu articolele 14 și 15, sau orice altă sursă.

Articolul 11

Notificarea Comisiei și a celorlalte state membre cu privire la organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune de către statele membre

Un stat membru informează Comisia și celelalte state membre în cazul în care autoritatea sa competentă confirmă oricare dintre următoarele situații:

- (a) prezența pe teritoriul său a unui organism dăunător de carantină pentru Uniune, care nu a fost cunoscută până atunci în respectivul stat membru;
- (b) prezența unui organism dăunător de carantină pentru Uniune într-o parte a teritoriului său în care acesta nu s-a aflat înainte;
- (c) prezența pe teritoriul său a unui organism dăunător de carantină pentru Uniune într-un transport de plante, produse vegetale sau alte obiecte introduse, destinate să fie introduse sau să circule pe teritoriul Uniunii.

Notificările în conformitate cu primul paragraf sunt efectuate de către autoritatea unică, astfel cum este menționată în legislația Uniunii privind controalele oficiale, din statul membru în cauză, prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103.

Articolul 12

Informații privind organismele dăunătoare de carantină pentru UE furnizate operatorilor profesioniști de către autoritățile competente

(1) Atunci când se confirmă oficial una dintre situațiile menționate la articolul 11, autoritatea competentă se asigură că operatorii profesioniști ale căror plante, produse vegetale sau alte obiecte pot fi afectate sunt informați imediat cu privire la prezența organismului dăunător de carantină pentru Uniune.

(2) Comisia instituie și actualizează o listă a tuturor notificărilor primite accesibilă publicului cu organismele dăunătoare emergente în țările terțe, care ar putea prezenta un risc pentru sănătatea plantelor pe teritoriul Uniunii.

Această listă poate fi inclusă în sistemul electronic menționat la articolul 103.

Articolul 13

Informații privind organismele dăunătoare prioritare furnizate publicului de către autoritățile competente

Atunci când se confirmă oficial una dintre situațiile menționate la articolul 11 primul paragraf literele (a) și (b) în ceea ce privește un organism dăunător prioritar, autoritatea competentă informează publicul larg cu privire la măsurile pe care le-a luat sau intenționează să le ia și cu privire la orice măsuri care trebuie luate de categoriile relevante de operatori profesioniști sau alte persoane.

Articolul 14

Măsuri care trebuie luate imediat de operatorii profesioniști

(1) Atunci când un operator profesionist are suspiciuni sau ia cunoștință de prezența unui organism dăunător de carantină pentru Uniune sau a unui organism dăunător care face obiectul măsurilor adoptate în conformitate cu articolul 30 alineatul (1), pe plante, produse vegetale sau alte obiecte care sunt sub responsabilitatea sa, acesta informează imediat autoritatea competentă cu privire la respectivul motiv de suspiciune sau de conștientizare, astfel încât autoritatea competentă să poată lua măsuri în conformitate cu articolul 10. După caz, operatorul profesionist ia, de asemenea, imediat măsuri de precauție pentru a preveni stabilirea și răspândirea organismului dăunător în cauză.

(2) Autoritatea competentă poate decide că notificarea menționată la alineatul (1) nu este necesară în cazul în care se știe despre un anumit organism dăunător că este prezent într-o anumită zonă. În acest caz, autoritatea competentă informează operatorii profesioniști în cauză cu privire la respectiva decizie.

(3) Atunci când un operator profesionist primește o confirmare oficială în ceea ce privește prezența unui organism dăunător de carantină pentru Uniune în plante, produse vegetale sau alte obiecte care sunt sub controlul său, acesta se consultă cu autoritatea competentă cu privire la măsurile care trebuie luate și aplică, după caz, măsurile menționate la alineatele (4)-(7).

(4) Operatorul profesionist ia imediat măsurile necesare pentru a preveni răspândirea organismului dăunător în cauză. În cazul în care autoritatea competentă a oferit instrucțiuni privind măsurile respective, operatorul profesionist acționează în conformitate cu aceste instrucțiuni.

(5) Atunci când autoritatea competentă solicită aceasta, operatorul profesionist ia măsurile necesare pentru a elimina organismul dăunător din plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză și de pe spațiul său, din terenurile, solul, apa sau alte elemente infestate care se află sub controlul său.

(6) Cu excepția cazului în care autoritatea competentă solicită altceva, operatorul profesionist retrage imediat de pe piață plantele, produsele vegetale și alte obiecte care sunt sub controlul său și în care ar putea fi prezent organismul dăunător.

Atunci când plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză au ieșit de sub controlul operatorului profesionist, în absența altor instrucțiuni din partea autorității competente, de îndată, operatorul profesionist:

- (a) informează persoanele din lanțul comercial cărora le-au fost livrate aceste plante, produse vegetale și alte obiecte, cu privire la prezența organismului dăunător;
- (b) oferă persoanelor respective orientări cu privire la măsurile necesare care trebuie luate în timpul transferului respectivelor plante, produse vegetale și alte obiecte, pentru a reduce riscul de răspândire sau evadare a organismelor dăunătoare în cauză; și
- (c) recheamă respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte.

(7) În cazul în care se aplică alineatul (1), (3), (4), (5) sau (6) din prezentul articol, operatorul profesionist furnizează, la cerere, autorității competente, toate informațiile care sunt relevante pentru public. Fără a aduce atingere, articolului 13, dacă trebuie luate măsuri cu privire la plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în care poate fi prezent respectivul organism dăunător, autoritatea informează publicul cât mai curând posibil despre aceasta.

Articolul 15

Măsuri care trebuie luate de alte persoane decât operatorii profesioniști

(1) În cazul în care orice persoană, alta decât un operator profesionist, constată prezența unui organism dăunător de carantină pentru Uniune sau are motive să suspecteze o asemenea prezență, persoana în cauză informează imediat autoritatea competentă cu privire la acest lucru. În cazul în care notificarea respectivă nu este efectuată în scris, autoritatea competentă o înregistrează în mod oficial. În cazul în care autoritatea competentă solicită acest lucru, persoana respectivă prezintă respectivei autorități informațiile aflate în posesia acesteia, privind prezența în cauză.

(2) Autoritatea competentă poate decide că notificarea menționată la alineatul (1) nu este necesară în cazul în care se știe despre un anumit organism dăunător că este prezent într-o anumită zonă.

(3) Persoana care a efectuat notificarea menționată la alineatul (1) consultă autoritatea competentă cu privire la măsurile care trebuie luate și ia măsurile necesare, în conformitate cu instrucțiunile autorității competente, pentru a preveni răspândirea organismului dăunător și pentru a elimina respectivul organism dăunător din plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză și din spațiul său, după caz.

Articolul 16

Derogări de la obligațiile de notificare

Obligațiile de notificare menționate la articolele 14 și 15 nu se aplică atunci când:

- (a) se constată prezența unui organism dăunător de carantină pentru Uniune în zona infestată dintr-o zonă demarcată stabilită pentru izolarea respectivului organism dăunător, astfel cum se menționează la articolul 18 alineatul (2);
- (b) un organism dăunător de carantină pentru Uniune este prezent în zona infestată dintr-o zonă demarcată și care face obiectul unor măsuri de eradicare care necesită opt ani sau mai mult, în timpul primilor opt ani respectivi.

Articolul 17

Eradicarea organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune

(1) Atunci când se confirmă oficial una dintre situațiile menționate la articolul 11 primul paragraf literele (a) și (b), autoritatea competentă ia imediat toate măsurile fitosanitare necesare pentru a eradica organismul dăunător de carantină pentru Uniune din zona în cauză. Aceste măsuri sunt luate în conformitate cu dispozițiile anexei II.

Obligația respectivă de a eradica nu se aplică în cazul în care un act de punere în aplicare referitor la respectivul organism dăunător, adoptat în temeiul articolului 28 alineatul (2), prevede altceva.

(2) Autoritatea competentă investighează fără întârziere sursa prezenței organismului dăunător de carantină pentru Uniune în cauză, în special în cazul în care respectiva prezență ar putea fi legată de circulația plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte, și posibilitatea ca organismul dăunător în cauză să se fi extins la alte plante, produse vegetale sau alte obiecte în urma respectivei circulații.

(3) În cazul în care măsurile menționate la alineatul (1) se referă la introducerea sau circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte, statul membru în cauză notifică de îndată aceste măsuri Comisiei și celorlalte state membre.

(4) Măsurile menționate la alineatul (1) și investigațiile menționate la alineatul (2) se aplică indiferent dacă respectivul organism dăunător este prezent în spații publice sau private.

Articolul 18

Stabilirea unor zone demarcate

(1) Atunci când se confirmă oficial una dintre situațiile menționate la articolul 11 primul paragraf literele (a) și (b), autoritatea competentă stabilește imediat una sau mai multe zone în care se iau măsurile de eradicare menționate la articolul 17 alineatul (1) („zonă demarcată”).

Zona demarcată cuprinde o zonă infestată și o zonă tampon.

(2) Zona infestată conține, după caz:

- (a) toate plantele cunoscute ca fiind infestate de organismul dăunător în cauză;
- (b) toate plantele care prezintă semne sau simptome care indică o posibilă infestare cu respectivul organism dăunător;
- (c) toate celelalte plante susceptibile de a fi fost sau de a fi contaminate sau infestate de respectivul organism dăunător, inclusiv plantele susceptibile de a fi infestate din cauză că prezintă o susceptibilitate la acel organism dăunător și se găsesc în imediata apropiere a plantelor infestate, sau din cauză că au o sursă comună de producție cu plantele infestate, dacă aceasta este cunoscută, sau din cauză că provin din plante infestate;
- (d) terenul, solul, cursurile de apă sau alte elemente infestate sau susceptibile de a fi infestate de organismul dăunător în cauză.

(3) Zona tampon este adiacentă zonei infestate și o înconjoară.

Suprafața acestora este adecvată, având în vedere riscul de răspândire a organismului dăunător în cauză în afara zonei infestate pe cale naturală sau în urma activităților umane desfășurate în zona infestată și în împrejurimile sale, și se decide în conformitate cu principiile stabilite în secțiunea 2 din anexa II.

Cu toate acestea, dacă barierele naturale sau artificiale elimină sau reduc până la un nivel acceptabil riscul de răspândire a organismelor dăunătoare în afara zonei infestate, nu este necesar să se stabilească o zonă tampon.

(4) Prin derogare de la alineatul (1), dacă la prima examinare autoritatea competentă consideră, având în vedere natura organismului dăunător, a plantei, produsului vegetal sau altui obiect în cauză, și locul unde a fost depistat, că organismul dăunător în cauză poate fi eliminat imediat, aceasta poate decide să nu stabilească o zonă demarcată.

În acest caz, autoritatea competentă efectuează o anchetă pentru a stabili dacă au fost infestate și alte plante sau produse vegetale. Pe baza acestei anchete, autoritatea competentă stabilește dacă este necesar să se stabilească o zonă demarcată.

(5) În cazul în care, în conformitate cu alineatele (2) și (3), o zonă demarcată trebuie să se extindă pe teritoriul unui alt stat membru, statul membru în care a fost depistat organismul dăunător în cauză contactează imediat statul membru în al cărui teritoriu trebuie extinsă zona demarcată pentru a permite acestuia să ia toate măsurile adecvate, astfel cum se menționează la alineatele (1)-(4).

(6) Statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, numărul și amplasarea zonelor demarcate stabilite, organismele dăunătoare vizate, precum și măsurile în cauză adoptate în decursul anului calendaristic precedent.

Prezentul alineat se aplică fără a aduce atingere niciunei obligații de notificare a zonelor demarcate stabilite prin actele de punere în aplicare menționate la articolul 104.

Articolul 19

Anchete și modificări ale zonelor demarcate și ridicarea restricțiilor

(1) Autoritățile competente efectuează cel puțin anual, atunci când este necesar, o anchetă a fiecărei zone demarcate, în ceea ce privește evoluția prezenței organismului dăunător în cauză.

Aceste anchete se efectuează în conformitate cu articolul 22 alineatul (2).

(2) În cazul în care o autoritate competentă constată, fie în urma unei anchete menționate la alineatul (1), fie în alt mod, prezența organismului dăunător în cauză în zona tampon, statul membru în cauză notifică imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la acest lucru.

(3) Autoritățile competente modifică limitele zonelor infestate, ale zonelor tampon și ale zonelor demarcate, după caz, ținând seama de rezultatele anchetelor menționate la alineatul (1).

(4) Autoritățile competente pot elimina o zonă demarcată și ridica măsurile de eradicare în cauză, atunci când a fost verificat statutul de zonă indemnă de organisme dăunătoare pentru zona respectivă. Situația respectivă se regăsește atunci când sunt îndeplinite următoarele două condiții:

- (a) ancheta menționată la alineatul (1) confirmă că zona este considerată indemnă de organismul dăunător în cauză; și
- (b) nu s-a constatat prezența organismului dăunător în zona demarcată în cauză pe o perioadă suficient de lungă.

(5) Atunci când hotărăște cu privire la modificările menționate la alineatul (3) sau la eliminarea zonei demarcate menționate la alineatul (4), autoritatea competentă în cauză ține seama cel puțin de următorii factori:

- (a) biologia dăunătorului și vectorul în cauză;
- (b) prezența plantelor gazdă;
- (c) condițiile ecoclimatice; și
- (d) de probabilitatea ca măsurile de eradicare să fi avut succes.

(6) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1) din prezentul articol, nu este necesară efectuarea anchetelor anuale în zona infestată din zonele demarcate stabilite pentru:

- (a) organismele dăunătoare care intră sub incidența unor măsuri de eradicare care necesită opt ani sau mai mult;
- (b) organismele dăunătoare care intră sub incidența măsurilor de izolare menționate la articolul 28 alineatul (2).

(7) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru completarea prezentului regulament, prin care se precizează organismele dăunătoare menționate la alineatul (6) litera (a) din prezentul articol și la articolul 16 litera (b), precum și condițiile de aplicare a acestor derogări.

*Articolul 20***Rapoarte privind măsurile luate în conformitate cu articolele 17, 18 și 19**

- (1) În cazul în care măsurile sunt luate de un stat membru într-o zonă adiacentă frontierei cu un alt stat membru, un raport privind măsurile luate în conformitate cu articolele 17, 18 și 19 este transmis aceluia stat membru.
- (2) În cazul în care acest lucru este solicitat de către Comisie sau de către orice alt stat membru, un stat membru prezintă un raport privind măsurile specifice luate în conformitate cu articolele 17, 18 și 19.

*Articolul 21***Modificarea anexei II**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 105 pentru modificarea anexei II în vederea adaptării acesteia la evoluția cunoștințelor științifice și tehnice sau a standardelor internaționale relevante.

*Articolul 22***Anchete privind organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune și organismele dăunătoare care se califică provizoriu drept organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune**

- (1) Statele membre efectuează anchete bazate pe riscuri, în anumite perioade, în vederea detectării cel puțin a:
- (a) prezenței organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune; și
 - (b) unor semne sau simptome ale organismelor dăunătoare care intră sub incidența măsurilor menționate la articolul 29 sau ale măsurilor adoptate în conformitate cu articolul 30 alineatul (1).

Aceste anchete au loc în toate zonele în care prezența respectivului organism dăunător nu a fost cunoscută.

Nu este nevoie ca aceste anchete să fie efectuate pentru a identifica prezența organismelor dăunătoare pentru care se concluzionează în mod neechivoc că acestea nu se pot stabili sau răspândi în statul membru în cauză, având în vedere condițiile ecoclimatice sau de absența speciilor gazdă.

- (2) Concepția anchetelor menționate la alineatul (1) se bazează pe riscul apariției organismului dăunător în zona vizată de fiecare anchetă. Aceste anchete constau cel puțin în examinări vizuale efectuate de către autoritatea competentă și, dacă este cazul, în eșantionare și efectuarea de teste. Aceste anchete se efectuează în toate amplasamentele adecvate și includ, în mod adecvat, spații, vehicule, utilaje și ambalaj utilizate de operatorii profesioniști și de alte persoane. Anchetele se bazează pe principii tehnice și științifice solide, și sunt efectuate la momentul potrivit în ceea ce privește posibilitatea de a depista prezența organismului dăunător în cauză.

Aceste anchete țin seama de dovezile științifice și tehnice și de orice alte informații utile privind prezența dăunătorilor în cauză.

- (3) Statele membre raportează Comisiei și celorlalte state membre până la data de 30 aprilie a fiecărui an rezultatele anchetelor menționate la alineatul (1) care au fost efectuate în anul calendaristic anterior. Aceste rapoarte cuprind informații cu privire la locul în care au fost efectuate anchetele, calendarul anchetelor, organismele dăunătoare și plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză, numărul de inspecții și de eșantioane prelevate și constatarea prezenței în ce privește fiecare dăunător în cauză.

Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească formatul acestor rapoarte, precum și instrucțiunile privind modul de completare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

*Articolul 23***Programele multianuale de anchetă și colectarea informațiilor**

- (1) Statele membre instituie programe multianuale de anchetă care să indice conținutul anchetelor care trebuie efectuate în conformitate cu articolul 22. Aceste programe prevăd colectarea și înregistrarea de dovezi științifice și tehnice și alte informații, astfel cum este prevăzut la articolul 22 alineatul (2) al doilea paragraf.

Programele multianuale de anchetă includ următoarele elemente, în conformitate cu articolul 22 alineatul (2):

- (a) obiectivul specific al fiecărei anchete;
- (b) domeniul de aplicare al fiecărei anchete în ceea ce privește zona în cauză și perioada acoperită, precum și organismele dăunătoare, plantele și mărfurile vizate;
- (c) metodologia de anchetă și managementul calității, inclusiv o descriere a procedurilor de examinare vizuală, de eșantionare și de testare și o justificare tehnică a acestora;
- (d) calendarul, frecvența și numărul de examinări vizuale, probe și teste planificate; și
- (e) metodele de înregistrare și de raportare a informațiilor colectate.

Programele multianuale de anchetă se elaborează pentru o perioadă de cinci până la șapte ani.

(2) Statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre, la cerere, programele multianuale de anchetă pe care le-au elaborat.

(3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a formatului programelor multianuale de anchetă și a aspectelor practice privind aplicarea elementelor prevăzute la alineatul (1) pentru riscurile specifice legate de organisme dăunătoare.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

Articolul 24

Anchetele privind organismele dăunătoare prioritare

(1) Pentru fiecare organism dăunător prioritar, statele membre efectuează anual o anchetă, astfel cum este prevăzut la articolul 22 alineatele (1) și (2). Aceste anchete includ un număr suficient de mare de examinări vizuale, de eșantionări și de testări pentru fiecare organism dăunător prioritar, pentru a asigura, cu un nivel ridicat de încredere și, în măsura în care este posibil în funcție de biologia dăunătorului în cauză sau de condițiile ecoclimatice, detectarea la timp a respectivelor organisme dăunătoare.

Nu este nevoie să fie efectuate anchete pentru organismele dăunătoare pentru care se concluzionează în mod neechivoc că nu se pot stabili sau răspândi în statul membru în cauză, având în vedere condițiile ecoclimatice sau de absența speciilor gazdă.

(2) Statele membre raportează Comisiei și celorlalte state membre până la data de 30 aprilie a fiecărui an rezultatele anchetelor menționate la alineatul (1) care au fost efectuate în anul calendaristic anterior.

Articolul 25

Planuri de urgență pentru organismele dăunătoare prioritare

(1) În cazul confirmării oficiale a prezenței sau al suspiciunilor privind prezența unui organism dăunător, fiecare stat membru elaborează și actualizează, pentru fiecare organism dăunător prioritar care poate intra și se poate stabili pe teritoriul său, sau pe o parte din acesta, un plan separat care conține informații privind procesele decizionale, procedurile și protocoalele care trebuie urmate, resursele minime care trebuie să fie disponibile și procedurile pentru a pune la dispoziție resurse suplimentare în cazul în care se confirmă oficial prezența organismului dăunător în cauză sau există suspiciuni cu privire la aceasta (denumit în continuare „planul de urgență”).

În etapa corespunzătoare, statele membre consultă toate părțile relevante în procesul de elaborare și actualizare a planurilor de urgență.

Nu este necesară elaborarea unor planuri de urgență în cazul organismelor dăunătoare pentru care se concluzionează în mod neechivoc că nu se pot stabili sau răspândi în statul membru în cauză, având în vedere condițiile ecoclimatice sau absența speciilor gazdă.

(2) Fiecare plan de urgență include următoarele:

- (a) rolurile și responsabilitățile organismelor implicate în execuția planului, în cazul confirmării oficiale a prezenței sau al existenței unor suspiciuni cu privire la organismul dăunător prioritar în cauză, precum și ierarhia și procedurile pentru coordonarea acțiunilor întreprinse de către autoritățile competente, de către alte autorități publice, de către organismele delegate sau de către persoanele fizice implicate, de către laboratoarele și operatorii profesioniști, inclusiv coordonarea cu statele membre vecine și țările terțe vecine, dacă este cazul;
- (b) accesul autorităților competente la spațiile operatorilor profesioniști, ale altor operatori relevanți și ale persoanelor fizice;

- (c) accesul autorităților competente dacă este necesar, la laboratoarele, echipamentele, personalul, expertiza externă și resursele necesare în vederea eradicării rapide și eficiente sau, unde este cazul, în vederea izolării organismului dăunător prioritar în cauză;
- (d) măsurile care trebuie luate cu privire la informarea Comisiei, a celorlalte state membre, a operatorilor profesioniști în cauză și a publicului, în ceea ce privește prezența organismului dăunător prioritar în cauză și măsurile luate împotriva acestuia, în cazul în care se confirmă oficial prezența organismului dăunător prioritar în cauză sau există suspiciuni cu privire la aceasta;
- (e) modalitățile de înregistrare care atestă prezența organismului dăunător prioritar în cauză;
- (f) evaluările disponibile, astfel cum sunt prevăzute la articolul 6 alineatul (2), precum și orice evaluare de către statul membru în ceea ce privește riscul prezentat de organismul dăunător prioritar în cauză pentru teritoriul său;
- (g) măsurile de gestionare a riscurilor care urmează să fie luate cu privire la organismul dăunător prioritar în cauză, în conformitate cu anexa II secțiunea 1, și procedurile care trebuie urmate;
- (h) principiile pentru delimitarea geografică a zonelor demarcate;
- (i) protocoalele care descriu metodele de examinare vizuală, eșantionare și testare în laborator; și
- (j) principiile privind formarea personalului autorităților competente și, dacă este cazul, al organismelor, autorităților publice, al laboratoarelor, al operatorilor profesioniști, precum și formarea altor persoane menționate la litera (a).

Dacă este cazul, elementele menționate la primul paragraf literele (d)-(j) se prezintă sub forma unor manuale de utilizare.

(3) Planurile de urgență pot fi combinate pentru mai multe organisme dăunătoare prioritare cu biologie asemănătoare și o gamă similară de specii gazdă. În acest caz, planul de intervenție conține o parte generală, comună pentru toate organismele dăunătoare prioritare, vizate de acesta, precum și părți specifice pentru fiecare organism dăunător prioritar în cauză.

(4) În termen de patru ani de la data stabilirii listei organismelor dăunătoare prioritare, statele membre elaborează un plan de urgență pentru organismele dăunătoare prioritare incluse în lista respectivă.

În termen de un an de la data includerii oricărui organism dăunător suplimentar în cauză pe lista organismelor dăunătoare prioritare, statele membre elaborează un plan de urgență pentru organismul dăunător prioritar respectiv.

Statele membre își reexaminează periodic și, dacă este cazul, își actualizează planurile de urgență.

(5) Statele membre comunică planurile de urgență, la cerere, Comisiei și celorlalte state membre și informează toți operatorii profesioniști relevanți prin publicarea pe internet.

Articolul 26

Exerciții de simulare pentru organismele dăunătoare prioritare

(1) Statele membre efectuează exerciții de simulare în ceea ce privește punerea în aplicare a planurilor de urgență la intervale stabilite în funcție de biologia organismului dăunător prioritar sau a organismelor dăunătoare prioritare în cauză și de riscul prezentat de respectivul dăunător sau de respectivii dăunători.

Exercițiile respective au loc cu privire la toate organismele dăunătoare prioritare în cauză într-o perioadă de timp rezonabilă și cu implicarea părților interesate relevante.

Exercițiile respective nu sunt necesare în cazul în care statul membru respectiv a luat recent măsuri pentru eradicarea organismului sau organismelor dăunătoare în cauză.

(2) Exercițiile de simulare referitoare la organismele dăunătoare prioritare a căror prezență într-un stat membru ar putea avea un impact asupra statelor membre învecinate pot fi efectuate în comun de statele membre respective, pe baza planurilor lor de urgență.

După caz, statele membre pot efectua aceste exerciții de simulare cu țările terțe învecinate.

(3) Statele membre pun la dispoziția Comisiei și a celorlalte state membre, la cerere, un raport cu rezultatele fiecărui exercițiu de simulare.

*Articolul 27***Planuri de acțiune pentru organismele dăunătoare prioritare**

(1) În cazul în care prezența unui organism dăunător prioritar este confirmată în mod oficial pe teritoriul unui stat membru în conformitate cu articolul 10, autoritatea competentă adoptă imediat un plan care stabilește măsurile de eradicare a organismului dăunător respectiv („plan de acțiune”), astfel cum se prevede la articolele 17, 18 și 19 sau izolarea organismului dăunător în cauză, astfel cum se prevede la articolul 28 alineatul (2), precum și un calendar pentru punerea în aplicare a acestor măsuri.

Planul de acțiune include o descriere a elaborării și organizării anchetelor care trebuie efectuate și stabilește numărul de examinări vizuale, eșantioanele care trebuie prelevate și testele de laborator care trebuie efectuate, precum și metodologia care trebuie aplicată pentru examinare, eșantionare și testare.

Planul de acțiune se bazează pe planul de urgență relevant și este comunicat imediat de autoritatea competentă operatorilor profesioniști în cauză.

(2) Fiecare stat membru transmite, la cerere, Comisiei și celorlalte state membre planurile de acțiune pe care le-a adoptat.

*Articolul 28***Măsuri ale Uniunii împotriva anumitor organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune**

(1) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili măsuri specifice împotriva anumitor organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune. Măsurile respective pun în aplicare, în mod specific pentru fiecare dăunător (dăunători) în cauză, una sau mai multe din următoarele dispoziții:

- (a) articolul 10 privind măsurile care urmează a fi luate în cazul în care există suspiciuni și se confirmă oficial de către autoritățile competente prezența respectivului organism dăunător de carantină pentru Uniune;
- (b) articolul 14 privind măsurile care trebuie luate imediat de operatorii profesioniști;
- (c) articolul 15 privind măsuri care trebuie luate de alte persoane decât operatorii profesioniști;
- (d) articolul 17 privind eradicarea dăunătorilor de carantină pentru Uniune;
- (e) articolul 18 privind stabilirea de zone demarcate;
- (f) articolul 19 privind anchetele, modificări ale zonelor demarcate și ridicarea restricțiilor;
- (g) articolul 22 privind anchetele legate de organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune și dăunătorii care se califică provizoriu drept dăunători de carantină pentru Uniune;
- (h) articolul 24 privind anchetele legate de organismele dăunătoare prioritare, în ceea ce privește numărul de examinări vizuale, probe și teste pentru anumite organisme dăunătoare prioritare;
- (i) articolul 25 privind planurile de urgență pentru organismele dăunătoare prioritare;
- (j) articolul 26 privind exerciții de simulare pentru organismele dăunătoare prioritare;
- (k) articolul 27 privind planurile de acțiune ale organismelor prioritare dăunătoare.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

(2) Prin derogare de la articolul 17, în cazul în care se concluzionează, pe baza anchetelor menționate la articolul 19 sau a altor dovezi, că eradicarea organismului dăunător de carantină pentru Uniune în cauză într-o zonă demarcată nu este posibilă, Comisia adoptă acte de punere în aplicare, astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol, care stabilesc măsuri cu scopul de izolare.

Pentru a ajunge la concluzia menționată, Comisia ia, fără întârziere, măsurile necesare după prezentarea dovezilor relevante de către statul membru în cauză sau orice altă sursă.

(3) În cazul în care Comisia concluzionează că sunt necesare măsuri de prevenire în zonele situate în afara zonelor demarcate în vederea protejării acelei părți din teritoriul Uniunii unde organismul dăunător de carantină pentru Uniune în cauză nu este prezent, Comisia poate adopta, prin actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1), astfel de măsuri.

(4) Măsurile menționate la alineatele (1), (2) și (3) se iau în conformitate cu dispozițiile anexei II, ținând seama de riscurile specifice ale organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune în cauză, condițiile și riscurile ecoclimatice specifice în ceea ce privește statele membre în cauză și de necesitatea de a pune în aplicare măsurile necesare de atenuare a riscurilor în mod armonizat la nivelul Uniunii.

(5) Până la adoptarea de către Comisie a unei măsuri, statul membru poate să mențină oricare dintre măsurile pe care le-a pus în aplicare.

(6) Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător, pentru a aborda un risc grav legat de organismele dăunătoare, Comisia adoptă acte de punere în aplicare aplicabile imediat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 107 alineatul (3). Actele respective se adoptă în conformitate cu dispozițiile anexei II, ținând seama de riscurile specifice ale organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune în cauză, condițiile și riscurile ecoclimatice specifice în ceea ce privește statele membre în cauză și de necesitatea de a pune în aplicare măsurile necesare de atenuare a riscurilor în mod armonizat la nivelul Uniunii.

(7) Statele membre informează Comisia și alte state membre, prin sistemul electronic de notificare menționat la articolul 103, cu privire la orice caz de nerespectare a măsurilor adoptate în conformitate cu prezentul articol care creează un risc de răspândire a organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune.

Articolul 29

Măsuri ale statelor membre împotriva organismelor dăunătoare care nu sunt enumerate ca organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune

(1) Dacă prezența unui organism dăunător care nu este inclus pe lista dăunătorilor de carantină pentru Uniune este confirmată oficial pe teritoriul unui stat membru, iar statul membru consideră că respectivul dăunător ar putea îndeplini condițiile pentru a fi inclus pe lista dăunătorilor de carantină pentru Uniune, aceasta evaluează imediat dacă respectivul dăunător îndeplinește criteriile stabilite în anexa I secțiunea 3 partea 1. Dacă ajunge la concluzia că acele criterii sunt îndeplinite, autoritatea competentă ia imediat măsuri de eradicare în conformitate cu anexa II. Se aplică articolele 17-20.

În cazul în care se concluzionează, pe baza anchetelor menționate la articolul 19 sau a altor dovezi, că eradicarea unui organism dăunător într-o zonă demarcată nu este posibilă, se aplică *mutatis mutandis* articolul 28 alineatul (2).

În cazul în care prezența unui organism dăunător care îndeplinește criteriile menționate la primul paragraf este confirmată oficial într-un transport de plante, produse vegetale sau alte obiecte introduse sau care circulă pe teritoriul unui stat membru, statul membru respectiv ia măsurile necesare pentru a împiedica intrarea organismului dăunător respectiv și stabilirea și răspândirea acestuia pe teritoriul Uniunii.

În cazul în care un stat membru are suspiciuni cu privire la prezența pe teritoriul său a unui organism dăunător care îndeplinește criteriile menționate la primul paragraf, articolul 10 se aplică *mutatis mutandis*.

În așteptarea confirmării oficiale a prezenței respectivului organism dăunător, statul membru ia, după caz, măsuri fitosanitare pentru a atenua riscul răspândirii acestuia.

(2) După luarea măsurilor menționate la alineatul (1), statul membru analizează dacă respectivul dăunător îndeplinește criteriile pentru dăunătorii de carantină stabilite în anexa I secțiunea 1.

(3) Statul membru în cauză informează Comisia și celelalte state membre cu privire la prezența organismului dăunător menționat la alineatul (1). De asemenea, statul membru în cauză informează Comisia și celelalte state membre cu privire la evaluarea menționată la respectivul alineat, la măsurile luate și la dovezile care justifică aceste măsuri.

Acesta notifică Comisiei rezultatele evaluării menționate la alineatul (2) în termen de doi ani de la data confirmării oficiale a prezenței respectivului dăunător.

Notificările prezenței respectivului dăunător sunt transmise prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103.

Articolul 30

Măsuri ale Uniunii împotriva organismelor dăunătoare care nu sunt enumerate ca organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune

(1) În cazul în care Comisia primește o notificare astfel cum se menționează la articolul 29 alineatul (3) primul paragraf, sau dispune de alte dovezi privind prezența sau pericolul iminent de intrare sau răspândire pe teritoriul Uniunii a unui organism dăunător care nu este inclus pe lista organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune și consideră că respectivul dăunător poate îndeplini condițiile pentru a fi inclus în lista respectivă, aceasta evaluează de îndată dacă, în ceea ce privește teritoriul Uniunii, respectivul dăunător îndeplinește criteriile stabilite în anexa I secțiunea 3 partea 2.

Dacă ajunge la concluzia că aceste criterii sunt îndeplinite, Comisia adoptă de îndată, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri pentru o perioadă limitată cu privire la riscurile prezentate de respectivul dăunător. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

Măsurile respective, dacă este cazul, pun în aplicare, în mod specific pentru fiecare dăunător în cauză, una sau mai multe dintre dispozițiile menționate la articolul 28 alineatul (1) literele (a)-(g).

(2) După adoptarea măsurilor menționate la alineatul (1), Comisia analizează dacă respectivul dăunător îndeplinește, în ceea ce privește teritoriul Uniunii, criteriile pentru dăunătorii de carantină stabilite în anexa I secțiunea 1.

(3) În cazul în care se concluzionează, pe baza anchetelor menționate la articolele 19 și 22, sau pe baza altor dovezi, că eradicarea organismului dăunător în cauză într-o zonă demarcată nu este posibilă, actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) al doilea paragraf din prezentul articol pot să prevadă măsuri cu scopul de a izola respectivul dăunător.

(4) În cazul în care se concluzionează că sunt necesare măsuri de prevenire în zone din afara zonelor demarcate în vederea protejării acelei părți din teritoriul Uniunii în care dăunătorul în cauză nu este prezent, actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) pot include astfel de măsuri.

(5) Măsurile menționate la alineatele (1), (3) și (4) se adoptă în conformitate cu anexa II, ținând seama de riscurile specifice ale dăunătorilor vizați și de necesitatea de a pune în aplicare măsurile necesare de atenuare a riscurilor în mod armonizat la nivelul Uniunii.

(6) Până la adoptarea de către Comisie a unor măsuri, statul membru în cauză poate să mențină măsurile pe care le-a luat în conformitate cu articolul 29.

(7) Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător, pentru a aborda un risc grav legat de organismele dăunătoare, Comisia adoptă acte de punere în aplicare aplicabile imediat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 107 alineatul (3). Respectivul acte se adoptă în conformitate cu anexa II, ținând seama de riscurile specifice ale dăunătorilor vizați și de necesitatea de a pune în aplicare măsurile necesare de atenuare a riscurilor în mod armonizat la nivelul Uniunii.

(8) Statele membre informează Comisia și alte state membre, prin sistemul electronic de notificare menționat la articolul 103, cu privire la orice caz de nerespectare a măsurilor adoptate în conformitate cu prezentul articol, care creează un risc de răspândire a organismelor dăunătoare menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 31

Cerințe mai stricte adoptate de statele membre

(1) Statele membre pot să aplice pe teritoriul lor măsuri mai stricte decât cele adoptate în temeiul articolului 28 alineatele (1), (2) și (3) și al articolului 30 alineatele (1), (3) și (4), dacă acest lucru este justificat de obiectivul de protecție fitosanitară și dacă este în conformitate cu principiile stabilite în secțiunea 2 din anexa II.

Măsurile mai stricte menționate nu impun sau nu pot avea drept rezultat interdicții sau restricții privind introducerea sau circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte, altele decât cele impuse de articolele 40-58 și de articolele 71-102.

(2) Statele membre informează de îndată Comisia și celelalte state membre cu privire la măsurile adoptate în conformitate cu alineatul (1).

Statele membre transmit, la cerere, Comisiei și celorlalte state membre un raport anual cu privire la măsurile luate în conformitate cu alineatul (1).

Secțiunea 3

Organisme dăunătoare de carantină pentru zone protejate

Articolul 32

Recunoașterea zonelor protejate

(1) Dacă un organism de carantină este prezent pe teritoriul Uniunii, dar nu și pe teritoriul, parțial sau integral, al unui stat membru și nu este un organism de carantină pentru Uniune, Comisia poate, la cererea statului membru respectiv în temeiul alineatului (4), să recunoască teritoriul, integral sau parțial, al statului membru respectiv ca zonă protejată în conformitate cu alineatul (3) în ceea ce privește respectivul organism de carantină („dăunător de carantină pentru zone protejate”).

(2) Un dăunător de carantină pentru zone protejate nu poate fi introdus, nu poate circula și nu poate fi deținut, multiplicat sau eliberat în respectiva zonă protejată.

Articolul 8 se aplică *mutatis mutandis* introducerii de organisme dăunătoare de carantină pentru zone protejate în cadrul zonelor protejate și circulației, deținerii și multiplicării de astfel de organisme în interiorul acestor zone.

(3) Comisia stabilește, prin intermediul unui act de punere în aplicare, o listă a zonelor protejate și a respectivelor organisme de carantină pentru zone protejate. Lista menționată cuprinde zonele protejate recunoscute în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (h) primul paragraf din Directiva 2000/29/CE, respectivele organisme dăunătoare, enumerate în partea B din anexa I și partea B din anexa II la Directiva 2000/29/CE, precum și codurile atribuite în mod specific respectivelor organisme dăunătoare.

Prin intermediul unor acte de punere în aplicare care modifică actul de punere în aplicare menționat la primul paragraf, Comisia poate recunoaște zone protejate suplimentare, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, înlocui actul de punere în aplicare menționat la primul paragraf din prezentul alineat în scopul consolidării modificărilor.

Actele de punere în aplicare menționate la prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

(4) Împreună cu cererea menționată la alineatul (1), statul membru în cauză prezintă:

- (a) o descriere a limitelor zonei protejate preconizate, inclusiv hărți;
- (b) rezultatele anchetelor care arată că, într-o perioadă de cel puțin trei ani care precede cererea, organismul dăunător de carantină în cauză nu a fost prezent pe teritoriul respectiv; și
- (c) dovezi care arată că respectivul organism dăunător de carantină îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 3 în ceea ce privește zona protejată preconizată.

(5) Anchetele menționate la alineatul (4) litera (b) se efectuează la momentul oportun și au intensitatea corespunzătoare în ceea ce privește posibilitatea de a detecta prezența organismului dăunător de carantină în cauză. Acestea se bazează pe principii tehnice și științifice solide și țin seama de standardele internaționale relevante.

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru completarea prezentului regulament, pentru stabilirea unor norme detaliate în cazul anchetelor respective. Actele respective se adoptă în conformitate cu evoluția cunoștințelor științifice și tehnice și a standardelor internaționale aplicabile.

(6) Comisia poate recunoaște zone protejate temporar. În acest scop, condițiile stabilite la alineatele (1) și (4) și la alineatul (5) primul paragraf se aplică *mutatis mutandis*. Prin derogare de la cerința menționată la alineatul (4) litera (b), se efectuează o anchetă pe o durată de cel puțin un an anterior cererii.

Recunoașterea unei zone protejate temporar nu durează mai mult de trei ani de la data recunoașterii și expiră în mod automat după trei ani.

(7) Statele membre informează Comisia și celelalte state membre și, prin publicare pe pagina oficială de internet a autorității competente, informează operatorii profesioniști cu privire la limitele zonelor protejate de pe teritoriul lor, inclusiv hărți ale acestora.

Articolul 33

Obligații generale cu privire la zonele protejate

(1) Cu privire la o zonă protejată, se aplică *mutatis mutandis* obligațiile stabilite în articolele 9-19 pentru respectivele organisme dăunătoare de carantină pentru zone protejate.

(2) O plantă, un produs vegetal sau un alt obiect originar dintr-o zonă demarcată determinată într-o zonă protejată pentru dăunătorul de carantină pentru zone protejate în cauză, nu poate circula din zona demarcată respectivă către partea rămasă a zonei protejate și în nicio altă zonă protejată determinată pentru respectivul dăunător de carantină pentru zone protejate.

Prin derogare de la primul paragraf, respectiva plantă, respectivul produs vegetal sau alt obiect poate circula în afara zonei demarcate respective, prin zona protejată în cauză și în afara acestei, numai dacă este ambalat și circulă astfel încât să nu existe niciun risc de răspândire a respectivului organism dăunător de carantină pentru zone protejate în interiorul acelei zone.

(3) Zonele demarcate stabilite în interiorul unei zone protejate și măsurile de eradicare aplicate în zonele respective în temeiul articolelor 17, 18 și 19 se notifică imediat Comisiei și celorlalte state membre.

Articolul 34

Anchete privind organismele dăunătoare de carantină pentru zone protejate

(1) Autoritatea competentă efectuează o anchetă anuală pentru fiecare zonă protejată pentru a depista prezența dăunătorului de carantină pentru zone protejate în cauză. Articolul 22 alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis* anchetelor respective.

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru completarea prezentului regulament pentru stabilirea unor norme detaliate pentru pregătirea și conținutul anchetelor respective.

(2) Statele membre transmit Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, rezultatele anchetelor menționate la alineatul (1) care au fost efectuate în anul calendaristic anterior.

Articolul 35

Modificarea suprafeței și revocarea recunoașterii zonelor protejate

(1) Comisia poate modifica suprafața unei zone protejate la cererea statului membru al cărui teritoriu este vizat.

În cazul în care modificarea respectivă se referă la extinderea unei zone protejate, se aplică *mutatis mutandis* articolul 32.

(2) La cererea unui stat membru menționată la alineatul (1), Comisia revocă recunoașterea unei zone protejate sau îi reduce suprafața.

(3) Comisia revocă recunoașterea unei zone protejate dacă anchetele menționate la articolul 34 nu au fost efectuate în conformitate cu articolul respectiv.

(4) Comisia revocă recunoașterea unei zone protejate dacă dăunătorul de carantină pentru zone protejate respectiv a fost depistat în zona respectivă și dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) nu a fost stabilită nicio zonă demarcată, în conformitate cu articolul 33 alineatul (1), în termen de trei luni de la data la care a fost confirmată oficial prezența respectivului dăunător;
- (b) măsurile de eradicare luate într-o zonă demarcată în temeiul articolului 33 alineatul (1) nu au avut succes în termen de 24 de luni de la data la care a fost confirmată oficial prezența respectivului dăunător sau într-o perioadă mai mare de 24 de luni atunci când biologia organismului dăunător justifică acest lucru și perioada respectivă este prevăzută în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 32 alineatul (3);
- (c) informațiile aflate la dispoziția Comisiei indică, în ceea ce privește aplicarea, în temeiul articolului 33 alineatul (1), a măsurilor prevăzute la articolele 17, 18 și 19, o neglijență gravă în reacția față de prezența respectivului dăunător în zona protejată în cauză.

(5) Comisia revocă recunoașterea sau reduce suprafața unei zone protejate, în temeiul alineatului (2), (3) sau (4) de la prezentul articol, prin intermediul unui act de punere în aplicare de modificare a actului de punere în aplicare menționat la articolul 32 alineatul (3). Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

CAPITOLUL III

Organisme dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină pentru Uniune

Articolul 36

Definiția organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină pentru Uniune

Un organism dăunător reprezintă un „organism dăunător reglementat care nu este de carantină pentru Uniune” dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții și dacă este inclus în lista menționată la articolul 37:

- (a) identitatea sa este stabilită în conformitate cu anexa I secțiunea 4 punctul 1;
- (b) este prezent pe teritoriul Uniunii;
- (c) nu este un organism dăunător de carantină pentru Uniune sau un organism dăunător care face obiectul unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1);
- (d) se transmite în principal prin anumite plante destinate plantării, în conformitate cu anexa I secțiunea 4 punctul 2;
- (e) prezența sa pe aceste plante destinate plantării are un impact economic inacceptabil, în ceea ce privește utilizarea prevăzută a acestor plante destinate plantării, în conformitate cu anexa I secțiunea 4 punctul 3;
- (f) sunt disponibile măsuri fezabile și eficiente pentru a preveni prezența sa pe plantele destinate plantării în cauză.

Articolul 37

Interzicerea introducerii și circulației organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină pentru Uniune pe plante destinate plantării

(1) Operatorii profesioniști nu introduc și nu fac să circule pe teritoriul Uniunii un organism dăunător reglementat care nu este de carantină pentru Uniune pe plantele destinate plantării prin care este transmis, astfel cum se prevede în lista menționată la alineatul (2).

Interdicția prevăzută la primul paragraf nu se aplică în următoarele cazuri:

- (a) circulația plantelor destinate plantării în interiorul spațiilor operatorilor profesioniști în cauză sau între acestea;
- (b) circulația plantelor destinate plantării necesară în vederea dezinfectării acestora.

(2) Prin intermediul unui act de punere în aplicare, Comisia întocmește o listă de stabilire a organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină pentru Uniune și a plantelor specifice destinate plantării, în conformitate cu articolul 36 litera (d), precizând, după caz, categoriile menționate la alineatul (7) din prezentul articol și pragurile menționate la alineatul (8) din prezentul articol.

(3) Lista menționată la alineatul (2) include dăunătorii și respectivele plante destinate plantării, prevăzute în următoarele dispoziții:

- (a) partea A secțiunea II din anexa II la Directiva 2000/29/CE;
- (b) punctele 3 și 6 din anexa I și punctul 3 din anexa II la Directiva 66/402/CEE;
- (c) anexa I la Directiva 68/193/CEE;
- (d) actele adoptate în temeiul articolului 5 alineatul (5) din Directiva 98/56/CE ⁽¹⁾ a Consiliului;
- (e) anexa II la Directiva 2002/55/CE;
- (f) anexa I și punctul B din anexa II la Directiva 2002/56/CE, precum și actele adoptate în temeiul articolului 18 litera (c) din directiva menționată;
- (g) punctul 4 din anexa I și punctul 5 din anexa II la Directiva 2002/57/CE;

⁽¹⁾ Directiva 98/56/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind comercializarea materialelor de înmulțire pentru plantele ornamentale (JO L 226, 13.8.1998, p. 16).

- (h) actele adoptate în temeiul articolului 4 din Directiva 2008/72/CE; și
- (i) actele adoptate în temeiul articolului 4 din Directiva 2008/90/CE.

Organismele dăunătoare incluse în lista din anexa I și din partea A secțiunea I și partea B din anexa II la Directiva 2000/29/CE și enumerate ca organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune în temeiul articolului 5 alineatul (2) din prezentul regulament, precum și organismele dăunătoare care intră sub incidența unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1) din prezentul regulament nu sunt incluse în lista respectivă.

(4) Prin intermediul unui act de punere în aplicare, Comisia stabilește, după caz, măsuri menite să prevină prezența organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină pentru Uniune pe plantele destinate plantării în cauză, astfel cum se menționează la articolul 36 litera (f) din prezentul regulament. Măsurile respective se referă, după caz, la introducerea și circulația pe Uniunii a plantelor în cauză. Măsurile se adoptă în conformitate cu principiile prevăzute în secțiunea 2 din anexa II la prezentul regulament. Măsurile respective se aplică fără a aduce atingere măsurilor adoptate în conformitate cu Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 68/193/CEE și 98/56/CE, cu Directiva 1999/105/CE a Consiliului ⁽¹⁾ și cu Directivele 2002/54/CE, 2002/55/CE, 2002/56/CE, 2002/57/CE, 2008/72/CE și 2008/90/CE.

(5) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia modifică actele de punere în aplicare menționate la alineatele (2) și (4) din prezentul articol, atunci când rezultatele unei evaluări demonstrează că:

- (a) un organism dăunător care nu figurează în actul de punere în aplicare menționat la alineatul (2) din prezentul articol îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 36;
- (b) un organism dăunător care figurează în actul de punere în aplicare menționat la alineatul (2) din prezentul articol nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la articolul 36;
- (c) sunt necesare modificări ale listei, în ceea ce privește categoriile menționate la alineatul (7) din prezentul articol sau pragurile menționate la alineatul (8) din prezentul articol; sau
- (d) este necesară modificarea măsurilor adoptate în temeiul alineatului (4) din prezentul articol.

Comisia pune evaluările respective la dispoziția statelor membre fără întârziere.

Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate înlocui actele de punere în aplicare menționate la alineatele (2) și (4) din prezentul articol în scopul consolidării modificărilor.

(6) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (2), (4) și (5) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

(7) În cazul în care condițiile de la articolul 36 litera (e) sunt îndeplinite numai pentru una/unul sau mai multe dintre materialele, semințele sau materialul săditor pentru cartofi de prebază, de bază sau certificate, materialul ori semințele standard sau materialul ori semințele CAC, astfel cum sunt menționate în Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 68/193/CEE, 2002/54/CE, 2002/55/CE, 2002/56/CE, 2002/57/CE, 2008/72/CE și 2008/90/CE, lista menționată la alineatul (2) din prezentul articol prevede categoriile respective menționând că interzicerea introducerii și a circulației prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol se aplică numai acelor categorii.

(8) În cazul în care condițiile de la articolul 36 litera (e) sunt îndeplinite numai dacă organismul dăunător în cauză este prezent cu o incidență care depășește un anumit prag peste nivelul zero, lista menționată la alineatul (2) din prezentul articol prevede pragul respectiv menționând că interzicerea introducerii și a circulației prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol se aplică numai peste acest prag.

Un astfel de prag se stabilește doar dacă se respectă cumulativ următoarele condiții:

- (a) operatorii profesioniști au posibilitatea de a garanta că incidența respectivului organism dăunător reglementat care nu este de carantină pentru Uniune pe astfel de plante destinate plantării nu depășește pragul în cauză;
- (b) este posibil să se verifice dacă respectivul prag nu este depășit în loturi de astfel de plante destinate plantării.

Se aplică principiile pentru gestionarea riscului dăunătorilor prevăzute în secțiunea 2 din anexa II.

(9) Articolul 31 se aplică *mutatis mutandis* măsurilor care trebuie luate de statele membre cu privire la organismele dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină și respectivele plante destinate plantării.

⁽¹⁾ Directiva 1999/105/CE a Consiliului din 22 decembrie 1999 privind comercializarea materialului forestier de reproducere (JO L 11, 15.1.2000, p. 17).

Articolul 38

Modificarea secțiunii 4 din anexa I

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru modificarea secțiunii 4 din anexa I în scopul de a o adapta la evoluția cunoștințelor științifice și tehnice și a standardelor internaționale relevante.

Articolul 39

Organisme dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină pentru Uniune utilizate în scopuri științifice sau educaționale, pentru teste, pentru selecția de soiuri de plante, reproducere sau expoziții

Interdicția prevăzută la articolul 37 nu se aplică în cazul organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină pentru Uniune prezente pe plantele destinate plantării utilizate în scopuri științifice sau educaționale, pentru teste, pentru selecția de soiuri de plante, reproducere sau expoziții.

CAPITOLUL IV

Măsuri privind plantele, produsele vegetale și alte obiecte

Secțiunea 1

Măsuri privind întregul teritoriu al Uniunii

Articolul 40

Interzicerea introducerii de plante, produse vegetale și alte obiecte pe teritoriul Uniunii

(1) Nu se introduc pe teritoriul Uniunii anumite plante, produse vegetale sau alte obiecte dacă sunt originare din orice sau din anumite țări ori teritorii terțe.

(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia adoptă o listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte menționate la alineatul (1), a căror introducere pe teritoriul Uniunii este interzisă, precum și țările terțe, grupurile de țări terțe sau zonele specifice ale unor țări terțe cărora li se aplică interdicția.

Primul dintre respectivele acte de punere în aplicare include plantele, produsele vegetale și alte obiecte, precum și țările acestora de origine, astfel cum sunt enumerate în partea A din anexa III la Directiva 2000/29/CE.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2) din prezentul regulament.

În lista stabilită prin actele de punere în aplicare respective, plantele, produsele vegetale și alte obiecte sunt identificate și prin codurile lor respective în conformitate cu clasificarea din Nomenclatorul combinat, astfel cum se prevede în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului⁽¹⁾ („codul NC”), în cazul în care codul respectiv este disponibil. Se menționează, în plus, alte coduri stabilite prin legislația Uniunii, atunci când acestea aduc precizări suplimentare cu privire la codul NC aplicabil pentru o plantă specifică, un produs vegetal sau alt obiect specific.

(3) Atunci când o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect, originar sau expedit dintr-o țară terță, prezintă un nivel inacceptabil de risc de organisme dăunătoare datorită probabilității de a găzdui un dăunător de carantină pentru Uniune și dacă riscul de organisme dăunătoare nu poate fi redus la un nivel acceptabil prin aplicarea uneia sau a mai multora dintre măsurile prevăzute în anexa II secțiunea 1 punctele 2 și 3, Comisia modifică actul de punere în aplicare menționat la alineatul (2) în sensul de a include în actul respectiv planta, produsul vegetal sau obiectul, precum și țările terțe, grupuri de țări terțe sau zone specifice ale țărilor terțe în cauză.

Atunci când o plantă, un produs vegetal sau un obiect inclus în actul de punere în aplicare respectiv nu prezintă un nivel inacceptabil de risc de organisme dăunătoare sau dacă prezintă un astfel de risc, dar acest risc poate fi redus la un nivel acceptabil prin aplicarea uneia sau a mai multora dintre măsurile prevăzute în anexa II secțiunea 1 punctele 2 și 3, Comisia modifică respectivul act de punere în aplicare în mod corespunzător.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

Acceptabilitatea nivelului acestui risc legat de organismele dăunătoare este evaluată în conformitate cu principiile prevăzute în secțiunea 2 din anexa II, dacă este cazul, cu privire la una sau mai multe țări terțe specifice.

Modificările respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător, pentru a aborda un risc grav legat de organismele dăunătoare, Comisia adoptă respectivele modificări prin acte de punere în aplicare aplicabile imediat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 107 alineatul (3).

(4) Statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre, prin sistemul electronic de notificare menționat la articolul 103, cazurile în care au fost introduse pe teritoriul Uniunii plante, produse vegetale sau alte obiecte, încălcând dispozițiile de la alineatul (1).

Notificarea respectivă indică, se transmite de asemenea țării terțe din care au fost introduse plantele, produsele vegetale sau alte obiecte pe teritoriul Uniunii.

Articolul 41

Plante, produse vegetale și alte obiecte cărora li se aplică cerințe speciale și cerințe echivalente

(1) Anumite plante, produse vegetale sau alte obiecte pot fi introduse sau pot circula pe teritoriul Uniunii, numai dacă sunt îndeplinite cerințele speciale sau cerințele echivalente. Plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză pot proveni din țări terțe sau de pe teritoriul Uniunii.

(2) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, o listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte și cerințele speciale aferente, astfel cum se menționează la alineatul (1). Lista respectivă include, după caz, țările terțe, grupurile de țări terțe sau zonele specifice ale țărilor terțe vizate.

Primul dintre respectivele acte de punere în aplicare include plantele, produsele vegetale și alte obiecte, cerințele speciale și, după caz, țara terță de origine a acestora, astfel cum sunt enumerate în partea A din anexa IV la Directiva 2000/29/CE.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2) din prezentul regulament.

În lista stabilită prin actele de punere în aplicare menționate, respectivele plante, produse vegetale și alte obiecte sunt, de asemenea, identificate prin codurile NC aferente, atunci când acestea sunt disponibile. Se menționează, în plus, alte coduri stabilite prin legislația Uniunii, atunci când acestea aduc precizări suplimentare cu privire la codul NC aplicabil pentru o plantă specifică, un produs vegetal sau alt obiect specific.

(3) Dacă o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect prezintă un risc legat de organismele dăunătoare de un nivel inacceptabil datorită probabilității de a găzdui un dăunător de carantină pentru Uniune și dacă riscul poate fi redus la un nivel acceptabil prin aplicarea uneia sau a mai multor măsuri din cele prevăzute în anexa II secțiunea 1 punctele 2 și 3, Comisia modifică actul de punere în aplicare menționat la alineatul (2), pentru a include planta, produsul vegetal sau obiectul respectiv și măsurile care li se aplică. Aceste măsuri, precum și cerințele menționate la alineatul (2), constituie „cerințe speciale”.

Măsurile menționate la primul paragraf se pot prezenta sub forma unor cerințe specifice, adoptate în conformitate cu articolul 44 alineatul (1), pentru introducerea pe teritoriul Uniunii a anumitor plante, produse vegetale sau a altor obiecte, care sunt echivalente cu cerințele speciale pentru introducerea și circulația acestor plante, produse vegetale sau a altor obiecte pe teritoriul Uniunii („cerințe echivalente”).

Dacă o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect inclus în respectivul act de punere în aplicare nu prezintă un risc legat de organismele dăunătoare de un nivel inacceptabil sau dacă prezintă un astfel de risc însă riscul nu poate fi redus la un nivel acceptabil cu ajutorul cerințelor speciale, Comisia modifică actul de punere în aplicare respectiv în sensul eliminării de pe listă a plantei, a produsului vegetal sau a obiectului în cauză sau al includerii pe lista menționată la articolul 40 alineatul (2).

Acceptabilitatea nivelului riscului respectiv legat de organismele dăunătoare este evaluată și se adoptă măsurile pentru a reduce riscul la un nivel acceptabil, în conformitate cu principiile prevăzute în secțiunea 2 din anexa II, dacă este cazul, cu privire la una sau mai multe țări terțe specifice sau părți ale acestora.

Modificările respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător, pentru a aborda un risc grav legat de organismele dăunătoare, Comisia adoptă acte de punere în aplicare aplicabile imediat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 107 alineatul (3).

(4) În cazul în care o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect a fost introdus sau care circulă pe teritoriul Uniunii, cu încălcarea alineatului (1), statele membre adoptă măsurile necesare, astfel cum se menționează în legislația Uniunii privind controalele oficiale și notifică acest lucru Comisiei și celorlalte state membre, prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103.

După caz, notificarea respectivă se transmite, de asemenea, țărilor terțe din care au fost introduse plantele, produsele vegetale sau alte obiecte pe teritoriul Uniunii.

Articolul 42

Restricții pe baza unei evaluări preliminare pentru introducerea pe teritoriul Uniunii a unor plante, produse vegetale și alte obiecte cu risc ridicat

(1) O plantă, un produs vegetal sau un alt obiect originar dintr-o țară terță care nu este inclus pe listă în conformitate cu articolul 40 sau care nu este acoperit suficient de cerințele menționate la articolul 41 sau care nu face obiectul măsurilor temporare menționate la articolul 49 și care, pe baza unei evaluări preliminare, prezintă un nivel inacceptabil de risc de organisme dăunătoare pentru teritoriul Uniunii, respectiva plantă ori respectivul produs vegetal sau obiect sunt considerate „plantă cu risc ridicat”, „produs vegetal cu risc ridicat” sau „alt obiect cu risc ridicat” („plante, produse vegetale sau alte obiecte cu risc ridicat”).

Evaluarea preliminară respectivă ține seama, după caz, pentru planta, produsul vegetal sau obiectul în cauză, de criteriile prevăzute în anexa III.

(2) Plantele, produsele vegetale sau alte obiecte cu risc ridicat incluse pe lista din actul de punere în aplicare prevăzut la alineatul (3) din țări terțe, grupuri de țări terțe sau zone specifice ale țărilor terțe de origine vizate de lista respectivă, nu se introduc pe teritoriul Uniunii.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare, incluzând provizoriu pe listă, la nivelul taxonomic adecvat, în așteptarea evaluării riscului menționată la alineatul (4), plantele, produsele vegetale sau alte obiecte cu risc ridicat menționate la alineatul (1) și, după caz, țările terțe, grupul de țări terțe sau zonele specifice ale țării terțe vizate.

Primul dintre actele de punere în aplicare respective se adoptă până la 14 decembrie 2018.

În lista stabilită prin actele de punere în aplicare menționate, respectivele plante, produse vegetale și alte obiecte, după caz, sunt de asemenea identificate prin codurile NC aferente, atunci când acestea sunt disponibile. Se menționează, în plus, alte coduri stabilite prin legislația Uniunii, atunci când acestea aduc precizări suplimentare cu privire la codul NC aplicabil pentru o plantă specifică, un produs vegetal sau alt obiect specific.

(4) Dacă se concluzionează, pe baza unei evaluări a riscurilor, că planta, produsul vegetal sau un alt obiect originar din țara terță, grupul de țări terțe sau zona specifică a țării terțe vizate menționate la alineatul (2) la nivelul taxonomic care figurează în actul de punere în aplicare prevăzut la alineatul (3) sau sub nivelul respectiv nu prezintă un nivel inacceptabil de risc datorită probabilității de a găzdui un dăunător de carantină pentru Uniune, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care elimină planta, produsul vegetal sau obiectul în cauză de pe lista menționată la alineatul respectiv în ceea ce privește țările terțe vizate.

Dacă se concluzionează, pe baza unei evaluări a riscurilor, că planta, produsul vegetal sau un alt obiect originar din țara terță, grupul de țări terțe sau zona specifică a țării terțe vizate menționate la alineatul (2) prezintă un nivel inacceptabil de risc datorită probabilității de a găzdui un dăunător de carantină pentru Uniune și că riscul respectiv nu poate fi redus la un nivel acceptabil prin aplicarea uneia sau a mai multor măsuri din cele prevăzute anexa II secțiunea 1 punctele 2 și 3, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care elimină planta, produsul vegetal sau obiectul în cauză și țările terțe vizate de pe lista menționată la alineatul (2) și le adaugă pe lista menționată la articolul 40.

Dacă se concluzionează, pe baza unei evaluări a riscurilor, că planta, produsul vegetal sau un alt obiect originar din țara terță, grupul de țări terțe sau zona specifică a țării terțe vizate menționate la alineatul (2) prezintă un nivel inacceptabil de risc, dar că riscul respectiv poate fi redus la un nivel acceptabil prin aplicarea uneia sau mai multor măsuri din cele prevăzute în anexa II secțiunea 1 punctele 2 și 3, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care elimină planta, produsul vegetal sau obiectul în cauză și țara terță, grupul de țări terțe sau zona specifică a țării terțe vizate de pe lista menționată la alineatul (2) și le adaugă pe lista menționată la articolul 41.

(5) Atunci când există o cerere pentru importul de plante, produse vegetale sau alte obiecte care figurează în actul de punere în aplicare prevăzut la alineatul (3), evaluarea riscurilor menționată la alineatul (4) se efectuează într-un interval de timp adecvat și rezonabil.

După caz, evaluarea respectivă se poate restrânge numai la plante, produse vegetale sau alte obiecte dintr-o anumită țară terță de origine sau de expediere sau un grup de țări terțe de origine sau de expediere.

(6) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme specifice privind procedura care trebuie urmată pentru efectuarea evaluării riscurilor menționată la alineatul (4).

(7) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (3), (4) și (6) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

Articolul 43

Condiții specifice de import pentru introducerea pe teritoriul Uniunii a materialelor de ambalaj din lemn

(1) Materialele de ambalaj din lemn, fie că sunt sau nu utilizate efectiv în transportul materialelor de toate tipurile, se introduc pe teritoriul Uniunii numai dacă îndeplinesc cumulativ următoarele cerințe:

- (a) au făcut obiectul unuia sau mai multor tratamente aprobate și respectă cerințele aplicabile, prevăzute în anexa 1 la Standardul internațional pentru măsuri fitosanitare nr. 15 *Reglementarea materialelor de ambalaj din lemn în comerțul internațional* (ISPM 15);
- (b) sunt marcate cu marcajul menționat în anexa 2 la ISPM 15, care certifică faptul că au făcut obiectul tratamentelor menționate la litera (a).

Prezentul alineat nu se aplică materialelor de ambalaj din lemn cărora li se aplică excepțiile prevăzute în ISPM 15.

(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru modificarea cerințelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol pentru a ține seama de evoluția standardelor internaționale, în special a ISPM 15.

Respectivele acte delegate pot stabili, de asemenea, că materialele de ambalaj din lemn cărora nu li se aplică excepțiile prevăzute în ISPM 15, sunt scutite de cerințele de la alineatul (1) din prezentul articol sau li se aplică cerințe mai puțin stricte.

Articolul 44

Stabilirea cerințelor echivalente

(1) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește, la cererea unei anumite țări terțe, cerințe echivalente, dacă sunt îndeplinite următoarele două condiții:

- (a) țara terță în cauză asigură, prin aplicarea, sub controlul său oficial, a uneia sau a mai multor măsuri specifice, un nivel de protecție fitosanitară care este echivalent cu cerințele speciale cu privire la circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor materiale vizate;
- (b) țara terță în cauză demonstrează Comisiei că măsurile specificate menționate la litera (a) ating nivelul de protecție fitosanitară menționat la litera respectivă.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

(2) Dacă este cazul, Comisia efectuează investigații în țara terță în cauză pentru a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b). Investigațiile îndeplinesc cerințele investigațiilor Comisiei astfel cum se menționează în legislația Uniunii privind controalele oficiale.

Articolul 45

Informații care trebuie puse la dispoziția călătorilor și a clienților serviciilor poștale

(1) Statele membre, porturile maritime, aeroporturile și operatorii de transporturi internaționale pun la dispoziția pasagerilor informații privind interdicțiile menționate la articolul 40 alineatul (2), cerințele menționate la articolul 41 alineatul (2) și la articolul 42 alineatul (3), precum și privind excepțiile menționate la articolul 75 alineatul (2), în ceea ce privește introducerea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte pe teritoriul Uniunii.

Aceștia furnizează informațiile respective sub formă de afișe sau broșuri, și, după caz, pe site-urile lor internet.

Serviciile poștale și operatorii profesioniști implicați în vânzarea prin contracte la distanță pun la dispoziția clienților lor informațiile respective cu privire la plantele, produsele vegetale și alte obiecte menționate la primul paragraf cel puțin prin intermediul internetului.

Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili modalități de prezentare și utilizare a respectivelor afișe și broșuri. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

(2) Statele membre transmit, la cerere, Comisiei un raport care sintetizează informațiile furnizate în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 46

Excepții de la interdicții și cerințe pentru zonele de frontieră

(1) Prin derogare de la articolul 40 alineatul (1), articolul (41) alineatul (1) și articolul 42 alineatul (2), statele membre pot autoriza introducerea pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- (a) sunt cultivate sau produse în zone din țările terțe care se află în apropierea frontierei lor terestre cu statele membre („zone de frontieră ale țării terțe”);
- (b) sunt introduse în zone din state membre direct pe la respectiva frontieră („zone de frontieră ale statului membru”);
- (c) urmează să facă obiectul prelucrării în respectivele zone de frontieră ale statului membru în așa fel încât orice risc legat de organisme dăunătoare este eliminat;
- (d) nu prezintă niciun risc de răspândire a dăunătorilor de carantină pentru Uniune sau a organismelor dăunătoare care intră sub incidența unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1) în urma circulației în interiorul zonei de frontieră.

Respectivele plante, produse vegetale și alte obiecte pot circula doar înspre și în interiorul zonelor de frontieră ale statului membru și doar sub controlul oficial al autorității competente.

(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru completarea prezentului regulament care să precizeze:

- (a) lățimea maximă a zonelor de frontieră ale țării terțe și a zonelor de frontieră ale statului membru, în funcție de anumite plante, produse vegetale și alte obiecte în mod individual;
- (b) distanța maximă pe care circulă plantele, produsele vegetale și alte obiecte vizate în interiorul zonelor de frontieră ale țării terțe și al zonelor de frontieră ale statului membru; și
- (c) procedurile pentru autorizarea introducerii și a circulației – în zonele de frontieră ale statului membru – ale plantelor, produselor vegetale și altor obiecte menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

Lățimea acestor zone asigură faptul că introducerea și circulația plantelor, a produselor vegetale și obiectelor respective pe teritoriul Uniunii nu prezintă niciun risc legat de organismele dăunătoare pentru teritoriul Uniunii sau pentru părți ale acestuia.

(3) Comisia poate stabili, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, condiții sau măsuri specifice privind introducerea în zonele de frontieră ale statelor membre a anumitor plante, produse vegetale și alte obiecte, precum și țările terțe vizate, care intră sub incidența prezentului articol.

Respectivele acte se adoptă în conformitate cu anexa II și, după caz, luând în considerare evoluția cunoștințelor științifice și tehnice și a standardelor internaționale.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

(4) Statele membre informează Comisia și celelalte state membre, prin sistemul electronic de notificare menționat la articolul 103, atunci când plante, produse vegetale sau alte obiecte au fost introduse sau circulă în interiorul zonelor de frontieră ale statului membru sau al zonelor de frontieră ale țării terțe încălcând astfel alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol.

Notificarea respectivă se transmite, de asemenea, țării terțe din care au fost introduse plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în zona de frontieră în cauză.

Articolul 47

Cerințe privind tranzitul fitosanitar

(1) Prin derogare de la articolul 40 alineatul (1), articolul (41) alineatul (1), articolul 42 alineatul (2), articolul 72 alineatul (1) și articolul 73, plantele, produsele vegetale și alte obiecte pot fi introduse și pot tranzita pe teritoriul Uniunii înspre o țară terță, fie sub formă de tranzit, fie sub formă de transbordare („tranzit fitosanitar”), dacă acestea îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- (a) sunt însoțite de o declarație semnată de operatorul profesionist care este responsabil de aceste plante, produse vegetale și alte obiecte care să menționeze că aceste plante, produse vegetale sau alte obiecte se află în tranzit fitosanitar;
- (b) sunt ambalate și transportate în așa fel încât nu există riscul răspândirii organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune în momentul introducerii și tranzitului lor pe teritoriul Uniunii.

(2) Autoritățile competente interzic tranzitul fitosanitar dacă plantele, produsele vegetale sau alte obiecte vizate nu se conformează alineatului (1) sau dacă există dovezi rezonabile conform cărora nu se vor conforma alineatului (1).

Articolul 48

Plante, produse vegetale și alte obiecte utilizate în scopuri de testare oficială, științifice sau educaționale, pentru teste, selecția de soiuri sau reproducere

(1) Prin derogare de la articolul 40 alineatul (1), articolul 41 alineatul (1) și articolul 42 alineatul (2), statele membre pot, la cerere, să autorizeze temporar introducerea și circulația pe teritoriul lor a plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte utilizate în scopuri de testare oficială, științifice sau educaționale, pentru teste, selecția de soiuri sau reproducere.

Autorizația respectivă se acordă pentru activitatea vizată numai dacă sunt impuse restricții adecvate pentru a garanta că prezența plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte vizate nu cauzează un risc inacceptabil de răspândire a unui dăunător de carantină pentru Uniune sau a unui organism dăunător care face obiectul măsurilor adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1), ținând seama de identitatea, biologia și mijloacele de dispersie a organismelor dăunătoare în cauză, de activitatea preconizată, de interacțiunea cu mediul și de alți factori relevanți referitori la riscul legat de organismele dăunătoare prezentat de respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte.

(2) Dacă se acordă o autorizație în conformitate cu alineatul (1), aceasta include cumulativ următoarele condiții:

- (a) plantele, produsele vegetale sau alte obiecte vizate urmează să fie păstrate într-un amplasament și în condiții dovedite a fi adecvate de către autoritățile competente și menționate în autorizație;

- (b) activitatea care implică aceste plante, produse vegetale sau alte obiecte trebuie să se desfășoare într-o stație de carantină, sau într-o instalație de izolare, desemnată în conformitate cu articolul 60 de autoritatea competentă și menționată în autorizație;
 - (c) activitatea care implică aceste plante, produse vegetale sau alte obiecte se efectuează de către personal a cărui competență tehnică și științifică este dovedită a fi adecvată de autoritatea competentă și este menționată în autorizație;
 - (d) respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte trebuie să fie însoțite de autorizație atunci când sunt introduse sau circulă pe teritoriul Uniunii.
- (3) Autorizația menționată la alineatul (1) se limitează la cantitatea și durata care este adecvată pentru activitatea în cauză și nu depășește capacitatea stației de carantină sau a instalației de izolare desemnate.

Aceasta include restricțiile necesare pentru eliminarea adecvată a riscului de răspândire a organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune relevante sau organisme dăunătoare care intră sub incidența unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1).

(4) Autoritatea competentă monitorizează respectarea condițiilor menționate la alineatul (2) și limitarea și restricțiile menționate la alineatul (3) și ia măsurile necesare în cazul în care condițiile, limitarea sau restricțiile respective nu sunt respectate.

Dacă este cazul, aceste măsuri presupun revocarea autorizației menționate la alineatul (1).

- (5) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru completarea prezentului regulament pentru stabilirea unor norme detaliate privind:
- (a) schimbul de informații între statele membre și Comisie referitoare la introducerea și circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte vizate;
 - (b) procedurile și condițiile pentru acordarea autorizației menționate la alineatul (1) din prezentul articol; și
 - (c) cerințele privind monitorizarea conformității și măsurile de luat în caz de nerespectare, astfel cum se prevede la alineatul (4) din prezentul articol.

Articolul 49

Măsuri temporare privind plantele, produsele vegetale și alte obiecte care sunt susceptibile să prezinte riscuri nou identificate legate de organisme dăunătoare sau alte riscuri fitosanitare suspectate

- (1) Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri temporare în ce privește introducerea și circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte din țări terțe, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) plantele, produsele vegetale sau alte obiecte sunt susceptibile să prezinte riscuri nou identificate legate de organisme dăunătoare care nu sunt acoperite suficient de măsuri ale Uniunii și nu sunt legate sau nu pot fi încă legate de organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune sau de organismele dăunătoare care intră sub incidența unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1);
 - (b) experiența fitosanitară este insuficientă, de exemplu în legătură cu noile specii de plante sau căi de introducere, în ceea ce privește comerțul cu plantele, produsele vegetale sau alte obiecte vizate originare sau expediate din țările terțe în cauză;
 - (c) nu a fost efectuată nicio evaluare în ceea ce privește riscuri nou identificate legate de organisme dăunătoare pentru teritoriul Uniunii în legătură cu respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte din țara terță în cauză.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

- (2) Măsurile temporare menționate la alineatul (1) se adoptă ținând seama de secțiunea 2 din anexa II și de anexa IV.

Măsurile respective prevăd una sau mai multe dintre următoarele dispoziții, după cum este necesar în cazul respectiv:

- (a) inspecții și eșantionare sistematice și intensive, la punctul de introducere, pentru fiecare lot de plante, produse vegetale sau alte obiecte introduse pe teritoriul Uniunii și testarea eșantioanelor;
- (b) o perioadă de carantină, în cadrul unei stații de carantină sau al unei instalații de izolare, astfel cum se menționează la articolul 60, pentru a verifica absența riscului nou identificat în cauză legat de organisme dăunătoare la respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte;
- (c) interzicerea introducerii respectivelor plante, produse vegetale sau alte obiecte pe teritoriul Uniunii.

În cazurile menționate la al doilea paragraf literele (a) și (b), actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1) poate prevedea, de asemenea, măsuri specifice care trebuie luate înainte de introducerea pe teritoriul Uniunii a respectivelor plante, produse vegetale sau alte obiecte.

(3) Măsurile temporare menționate la alineatul (1) se aplică pentru o perioadă adecvată și rezonabilă, până la caracterizarea organismelor dăunătoare care sunt susceptibile să fie asociate cu respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte din țările terțe în cauză și până la evaluarea completă a riscurilor prezentate de respectivele organisme dăunătoare în conformitate cu secțiunea 1 din anexa I.

(4) Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător, pentru a aborda un risc grav nou identificat legat de organismele dăunătoare, Comisia adoptă acte de punere în aplicare aplicabile imediat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 107 alineatul (3). Actele respective se adoptă în conformitate cu principiile stabilite în secțiunea 2 din anexa II.

(5) Prin derogare de la măsurile adoptate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol, articolul 48 se aplică la introducerea și circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, produselor vegetale sau altor obiecte utilizate în scopuri de testare oficială, științifice sau educaționale, pentru teste, selecția de soiuri sau reproducere.

(6) Statele membre prezintă Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, un raport privind aplicarea măsurilor menționate la alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) sau (b) în cursul anului calendaristic precedent.

Statele membre informează Comisia și celelalte state membre atunci când, în urma aplicării măsurilor prevăzute la alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) sau (b), a fost depistată prezența unui organism dăunător care este susceptibil să prezinte noi riscuri legate de organismele dăunătoare.

Statele membre informează Comisia și celelalte state membre, prin sistemul electronic de notificare menționat la articolul 103, atunci când a fost refuzată introducerea unei plante, a unui produs vegetal sau a unui alt obiect sau a fost interzisă circulația sa pe teritoriul Uniunii, deoarece statul membru în cauză a considerat că interdicția menționată la alineatul (2) al doilea paragraf litera (c) a fost încălcată. După caz, notificarea respectivă include măsurile luate de statele membru respectiv cu privire la plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză astfel cum se menționează în legislația Uniunii privind controalele oficiale.

După caz, țara terță din care au fost expediate plantele, produsele vegetale sau alte obiecte pentru a fi introduse pe teritoriul Uniunii este de asemenea notificată.

Articolul 50

Raport din partea Comisiei cu privire la punerea în aplicare și eficacitatea măsurilor asociate importurilor pe teritoriul Uniunii

Până la 14 decembrie 2021, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, cu privire la punerea în aplicare și eficacitatea măsurilor asociate importurilor pe teritoriul Uniunii, inclusiv o analiză cost-beneficiu și, dacă este cazul, prezintă o propunere legislativă.

Articolul 51

Modificarea anexelor III și IV

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru modificarea anexelor III și IV, în scopul de a le adapta la evoluția cunoștințelor științifice și tehnice și a standardelor internaționale relevante.

Articolul 52

Măsuri temporare adoptate de statele membre cu privire la un pericol iminent

(1) Atunci când un stat membru consideră că introducerea sau circulația pe teritoriul său a unor plante, produse vegetale sau alte obiecte din anumite țări terțe sau din anumite alte state membre prezintă un nivel inacceptabil de risc de organisme dăunătoare în ceea ce privește intrarea, stabilirea și răspândirea pe teritoriul său a unui organism dăunător de carantină pentru Uniune sau a unui organism dăunător evaluat ca îndeplinind condițiile pentru includerea pe lista organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune și că riscul respectiv nu este atenuat în mod adecvat prin măsurile menționate la articolul 17 alineatele (1) și (2), articolul 18 alineatul (1), articolul 19 alineatul (1), articolul 28 alineatele (1) și (2), articolul 29 alineatul (1), articolul 30 alineatele (1) și (3), articolul 40 alineatele (2) și (3), articolul 41 alineatele (2) și (3), articolul 42 alineatul (3), articolul 49 alineatul (1) și articolul 53, statul membru notifică în scris Comisiei și celorlalte state membre măsurile care ar dori să fie adoptate la nivelul Uniunii, împreună cu justificarea tehnică sau științifică a măsurilor respective.

(2) În cazul în care un stat membru consideră că măsurile de la nivelul Uniunii menționate la alineatul (1) nu sunt, sau nu pot fi, luate într-un interval de timp suficient pentru a permite atenuarea riscului menționat la respectivul alineat, statul membru poate lua măsuri temporare pentru a își proteja teritoriul de pericolul iminent. Respectivul măsuri temporare, precum și justificarea lor tehnică, sunt notificate imediat Comisiei și celorlalte state membre.

(3) Atunci când Comisia primește notificarea menționată la alineatul (1), ea evaluează imediat dacă riscul menționat la alineatul (1) este atenuat în mod adecvat prin măsurile prevăzute la articolul 17 alineatele (1) și (2), articolul 18 alineatul (1), articolul 19 alineatul (1), articolul 28 alineatele (1) și (2), articolul 9 alineatul (1), articolul 30 alineatele (1) și (3), articolul 40 alineatele (2) și (3), articolul 41 alineatele (2) și (3), articolul 42 alineatul (3), articolul 49 alineatul (1) și articolul 53, sau dacă ar trebui adoptate eventuale noi măsuri în temeiul articolelor menționate.

(4) Atunci când, pe baza evaluării menționate la alineatul (3), Comisia concluzionează că riscul menționat la alineatul (1) nu este atenuat în mod adecvat prin măsurile temporare adoptate de statul membru în temeiul alineatului (2), sau dacă măsurile respective sunt disproporționate sau nu sunt justificate în mod adecvat, poate decide, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, că măsurile respective trebuie abrogate sau modificate. Până la adoptarea unui astfel de act de punere în aplicare de către Comisie, statul membru poate menține măsurile pe care le-a luat.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

Secțiunea 2

Măsuri referitoare la zonele protejate

Articolul 53

Interzicerea introducerii plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte în zone protejate

(1) Anumite plante, produse vegetale sau alte obiecte originare din țări terțe sau de pe teritoriul Uniunii nu pot fi introduse în anumite zone protejate.

(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia adoptă o listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte menționate la alineatul (1), a căror introducere în anumite zone protejate este interzisă. Primul dintre respectivul acte de punere în aplicare include plantele, produsele vegetale și alte obiecte, precum și zonele protejate respective ale acestora și, după caz, țara de origine a acestora, astfel cum sunt enumerate în partea B din anexa III la Directiva 2000/29/CE.

Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2) din prezentul regulament.

În lista stabilită prin actele de punere în aplicare respective, plantele, produsele vegetale și alte obiecte sunt, de asemenea, identificate prin codurile NC aferente, atunci când acestea sunt disponibile. Se menționează, în plus, alte coduri stabilite prin legislația Uniunii, atunci când acestea aduc precizări suplimentare cu privire la codul NC aplicabil pentru o plantă specifică, un produs vegetal sau alt obiect specific.

(3) Dacă o plantă, un produs vegetal sau alt obiect, care provine din afara unei zone protejate, prezintă un nivel inacceptabil de risc de organisme dăunătoare din cauza probabilității de a găzdui respectivul dăunător de carantină pentru zone protejate și dacă riscul respectiv nu poate fi redus la un nivel acceptabil prin aplicarea uneia sau a mai multora dintre măsurile prevăzute în anexa II secțiunea 1 punctele 2 și 3, Comisia modifică actul de punere în aplicare menționat la alineatul (2) în sensul de a include în acest raport plantele, produsele vegetale sau obiectele și zona sau zonele protejate în cauză.

Dacă o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect inclus în actul de punere în aplicare respectiv nu prezintă un nivel inacceptabil de risc de organisme dăunătoare, sau dacă prezintă un astfel de risc, dar acest risc poate fi redus la un nivel acceptabil prin aplicarea uneia sau a mai multora dintre măsurile prevăzute în anexa II secțiunea 1 punctele 2 și 3, Comisia modifică respectivul act de punere în aplicare în mod corespunzător.

Modificările respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

Acceptabilitatea nivelului respectivului risc legat de organismele dăunătoare este evaluată în conformitate cu principiile prevăzute în secțiunea 2 din anexa II.

Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător, pentru a aborda un risc grav legat de organismele dăunătoare, Comisia adoptă acte de punere în aplicare aplicabile imediat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 107 alineatul (3).

(4) Statele membre informează Comisia și celelalte state membre, prin sistemul electronic de notificare menționat la articolul 103, cu privire la cazurile în care plantele, produsele vegetale sau alte obiecte au fost introduse sau circulă în interiorul zonei protejate în cauză, încălcând astfel interdicțiile adoptate în conformitate cu prezentul articol.

După caz, statele membre sau Comisia notifică țara terță din care au fost introduse plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în zona protejată în cauză.

Articolul 54

Plante, produse vegetale și alte obiecte cărora li se aplică cerințele speciale privind zonele protejate

(1) Unele plante, produse vegetale sau alte obiecte pot fi introduse sau pot circula în anumite zone protejate, numai dacă sunt îndeplinite cerințe speciale privind zonele protejate respective.

(2) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, o listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte, zonele protejate și cerințele speciale privind zonele protejate. Primul dintre respectivele acte de punere în aplicare include plantele, produsele vegetale și alte obiecte, zonele protejate respective și cerințele speciale privind zonele protejate, astfel cum sunt enumerate în partea B din anexa IV la Directiva 2000/29/CE.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2) din prezentul regulament.

În lista stabilită prin actele de punere în aplicare menționate, respectivele plante, produse vegetale și alte obiecte sunt, de asemenea, identificate prin codurile NC aferente, atunci când acestea sunt disponibile. Se menționează, în plus, alte coduri stabilite prin legislația Uniunii, atunci când acestea aduc precizări suplimentare cu privire la codul NC aplicabil pentru o plantă specifică, un produs vegetal sau alt obiect specific.

(3) Atunci când o plantă, un produs vegetal sau alt obiect care provine din afara zonei protejate în cauză prezintă un nivel inacceptabil de risc de organisme dăunătoare pentru respectiva zonă protejată din cauza probabilității de a găzdui un dăunător de carantină pentru zone protejate și dacă riscul respectiv poate fi redus la un nivel acceptabil prin aplicarea uneia sau a mai multora dintre măsurile prevăzute în anexa II secțiunea 1 punctele 2 și 3, Comisia modifică actul de punere în aplicare menționat la alineatul (2), pentru a include plantele, produsele vegetale sau obiectele și măsurile care trebuie aplicate în aceste cazuri. Respectivele măsuri, precum și cerințele menționate la alineatul (2), constituie „cerințe speciale pentru zonele protejate”.

Atunci când o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect inclus în respectivul act de punere în aplicare nu prezintă un nivel inacceptabil de risc de organisme dăunătoare pentru zona protejată respectivă sau dacă prezintă un astfel de risc, însă riscul nu poate fi redus la un nivel acceptabil cu ajutorul cerințelor speciale pentru zonele protejate, Comisia modifică actul de punere în aplicare respectiv în consecință.

Modificările respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

Acceptabilitatea nivelului riscului respectiv legat de organismele dăunătoare este evaluată și se adoptă măsurile pentru a reduce riscul la un nivel acceptabil, în conformitate cu principiile prevăzute în secțiunea 2 din anexa II.

Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător, pentru a aborda un risc grav legat de organismele dăunătoare, Comisia adoptă acte de punere în aplicare aplicabile imediat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 107 alineatul (3).

(4) Statele membre informează Comisia și celelalte state membre, prin sistemul electronic de notificare menționat la articolul 103, cu privire la cazurile în care plantele, produsele vegetale sau alte obiecte au fost introduse sau circulă în interiorul zonei protejate în cauză, încălcând astfel măsurile adoptate în conformitate cu prezentul articol.

După caz, statele membre sau Comisia notifică țara terță din care au fost introduse plantele, produsele vegetale sau alte obiecte pe teritoriul Uniunii.

Articolul 55

Informații cu privire la zonele protejate care trebuie puse la dispoziția călătorilor și a clienților serviciilor poștale

Articolul 45 se aplică *mutatis mutandis* introducerii sau circulației în interiorul zonelor protejate a plantelor, produselor vegetale și altor obiecte.

Articolul 56

Excepție de la interdicțiile și cerințele legate de zonele de frontieră în ceea ce privește zonele protejate

Articolul 46 se aplică *mutatis mutandis* plantelor, produselor vegetale și altor obiecte care figurează în actele de punere în aplicare prevăzute la articolul 53 alineatele (2) și (3) și la articolul 54 alineatele (2) și (3) care sunt introduse din zona de frontieră a unei țări terțe în respectivele zone protejate limitrofe zonei de frontieră în cauză.

Articolul 57

Cerințe legate de tranzitul fitosanitar în ceea ce privește zonele protejate

Articolul 47 privind cerințele legate de tranzitul fitosanitar se aplică *mutatis mutandis* tranzitului fitosanitar al plantelor, produselor vegetale și al altor obiecte care figurează în actele de punere în aplicare prevăzute la articolul 53 alineatele (2) și (3) și la articolul 54 alineatele (2) și (3) prin zonele protejate.

Articolul 58

Plante, produse vegetale și alte obiecte utilizate în scopuri de testare oficială, științifice sau educaționale, pentru teste, selecția de soiuri și reproducere în ceea ce privește zonele protejate

Prin derogare de la interdicțiile și cerințele prevăzute la articolul 53 alineatul (1) și la articolul 54 alineatul (1), articolul 48 se aplică *mutatis mutandis* introducerii și circulației în zonele protejate a plantelor, produselor vegetale și altor obiecte care figurează în actele de punere în aplicare prevăzute la articolul 53 alineatele (2) și (3) și la articolul 54 alineatele (2) și (3) și utilizate în scopuri de testare oficială, științifice sau educaționale, pentru teste, selecția de soiuri sau reproducere.

Secțiunea 3

Alte măsuri privind plantele, produsele vegetale și alte obiecte

Articolul 59

Cerințe generale privind vehiculele, utilajele și materialul de ambalaj

(1) Vehiculele, utilajele și materialul de ambalaj utilizate pentru plantele, produsele vegetale sau alte obiecte care sunt menționate în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 28 alineatele (1) și (2), al articolului 30 alineatele (1) și (3), al articolului 40 alineatul (2), al articolului 41 alineatele (2) și (3), al articolului 42 alineatul (3) și al articolului 49 alineatul (1) și care circulă înspre teritoriul Uniunii sau în interiorul acestuia, sau prin teritoriul Uniunii în temeiul articolului 47, sunt indemne de organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune și de organismele dăunătoare care intră sub incidența unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1).

(2) Alineatul (1) se aplică zonelor protejate și în ceea ce privește respectivele organisme dăunătoare de carantină pentru zone protejate.

Articolul 60

Desemnarea stațiilor de carantină și a instalațiilor de izolare

- (1) În scopurile menționate la articolele 8, 48, 49 și 58, statele membre iau una sau mai multe din măsurile următoare, ținând seama de riscul legat de organisme dăunătoare relevante:
- (a) desemnează pe teritoriul lor stații de carantină sau instalații de izolare;
 - (b) autorizează utilizarea unor stații de carantină sau a unor instalații de izolare desemnate într-un alt stat membru, cu condiția ca, după caz, respectivul stat membru să fi fost de acord cu o astfel de autorizare;
 - (c) desemnează temporar spațiile operatorilor profesioniști sau ale altor persoane drept instalații de izolare pentru organismele dăunătoare, plantele, produsele vegetale sau alte obiecte și utilizările lor respective, astfel cum se prevede în articolele 8, 48 și 49.
- (2) Statele membre transmit, la cerere, Comisiei și celorlalte state membre o listă a stațiilor de carantină și a instalațiilor de izolare desemnate pe teritoriul lor.

Articolul 61

Cerințe privind stațiile de carantină și instalațiile de izolare

- (1) Stațiile de carantină și instalațiile de izolare menționate la articolul 60 respectă următoarele cerințe menite să prevină răspândirea organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune:
- (a) oferă izolarea fizică a organismelor dăunătoare, plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte care trebuie ținute în carantină sau în izolare și se asigură că acestea nu pot fi accesate sau îndepărtate din respectivele stații sau instalații fără consimțământul autorității competente;
 - (b) dispun de sisteme, sau au acces la sisteme pentru sterilizarea, decontaminarea sau distrugerea plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte infestate și a deșeurilor și a echipamentelor înainte de îndepărtarea din stații sau instalații;
 - (c) dispun de identificarea și descrierea sarcinilor respectivelor stații și instalații, a persoanelor responsabile de efectuarea sarcinilor și a condițiilor în care acestea îndeplinesc respectivele sarcini;
 - (d) dispun de suficient personal calificat și pregătit în mod adecvat și cu o experiență corespunzătoare; și
 - (e) dispun de un plan de urgență pentru eliminarea eficace a oricărei prezențe neintenționate a unor organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune și a unor organisme dăunătoare care intră sub incidența unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1) și pentru prevenirea răspândirii lor.
- (2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme specifice pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a cerințelor stabilite la alineatul (1) în legătură cu tipul de plante, produse vegetale și alte obiecte și cu riscul real și potențial, inclusiv cerințe specifice în scopuri de testare oficială, științifice sau educaționale, pentru teste, selecția de soiuri sau reproducere.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

Articolul 62

Funcționarea stațiilor de carantină și a instalațiilor de izolare

- (1) Persoana responsabilă de stația de carantină sau de instalația de izolare monitorizează stația sau instalația respectivă și zonele din vecinătatea imediată a acesteia în vederea depistării prezenței neintenționate a dăunătorilor de carantină pentru Uniune și a dăunătorilor care intră sub incidența unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1).
- (2) Dacă se constată sau există suspiciuni cu privire la prezența neintenționată a unui organism dăunător menționat la alineatul (1), persoana responsabilă de stația de carantină sau de instalația de izolare respectivă ia măsurile corespunzătoare, pe baza planului de urgență menționat la articolul 61 alineatul (1) litera (e). Obligațiile prevăzute pentru operatorii profesioniști la articolul 14 se aplică *mutatis mutandis* persoanei responsabile de stația de carantină sau de instalația de izolare.

- (3) Persoana responsabilă de stația de carantină sau de instalația de izolare ține evidențe privind următoarele:
- (a) personalul angajat;
 - (b) vizitatorii care pătrund în stație sau în instalație;
 - (c) organismele dăunătoare, plantele, produsele vegetale și alte obiecte care intră și ies din stație sau din instalație;
 - (d) locul de origine a acestor plante, produse vegetale și alte obiecte; și
 - (e) observații privind prezența unor dăunători pe aceste plante, produse vegetale și alte obiecte în interiorul stației de carantină sau al instalației de izolare și în vecinătatea imediată a acestora.

Aceste evidențe se păstrează pentru o perioadă de trei ani.

Articolul 63

Supravegherea stațiilor de carantină și a instalațiilor de izolare și revocarea desemnării

(1) Autoritatea competentă inspectează în mod periodic stațiile de carantină și instalațiile de izolare pentru a verifica dacă acestea respectă cerințele prevăzute la articolul 61 și condițiile de funcționare prevăzute la articolul 62.

Frecvența inspecțiilor respective este stabilită de autoritatea competentă în funcție de riscurile de dăunători asociate funcționării stațiilor de carantină sau instalațiilor de izolare.

(2) Pe baza inspecției menționate la alineatul (1), autoritatea competentă poate solicita persoanei responsabile de stația de carantină sau de instalația de izolare să pună în aplicare măsuri corectoare pentru a asigura conformitatea cu articolele 61 și 62, fie imediat, fie într-un anumit termen.

Atunci când autoritatea competentă concluzionează că stația de carantină sau instalația de izolare ori persoana responsabilă în cauză nu respectă articolele 61 și 62, autoritatea respectivă ia de îndată măsurile necesare pentru a se asigura că neconformitatea cu dispozițiile menționate nu persistă. Măsurile respective pot include revocarea sau suspendarea desemnării menționate la articolul 60 alineatul (1).

(3) Atunci când autoritatea competentă a luat măsuri în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol, altele decât revocarea desemnării menționate la articolul 60 alineatul (1), și dacă neconformitatea cu articolele 61 și 62 persistă, autoritatea respectivă revocă fără întârziere desemnarea.

Articolul 64

Eliberarea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte din stațiile de carantină și instalațiile de izolare

(1) Plantele, produsele vegetale și alte obiecte pot să părăsească stațiile de carantină sau instalațiile de izolare numai după obținerea autorizației din partea autorităților competente, dacă se confirmă că sunt indemne de organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune și de organisme dăunătoare care intră sub incidența unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1) sau, după caz, de dăunători de carantină pentru zone protejate.

(2) Autoritatea competentă poate autoriza circulația plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte infestate cu un dăunător de carantină pentru Uniune sau cu un dăunător pentru care se aplică măsurile adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1), dintr-o stație de carantină sau o instalație de izolare către o altă stație de carantină sau instalație de izolare, dacă circulația respectivă este justificată de motive de testare oficială sau științifice și se desfășoară în condițiile stabilite de autoritatea competentă.

(3) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme specifice cu privire la eliberarea de plante, produse vegetale și alte obiecte din stațiile de carantină și instalațiile de izolare și, după caz, cerințe privind etichetarea referitoare la eliberarea acestora sau la circulația lor menționată la alineatul (2).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

CAPITOLUL V

Înregistrarea operatorilor profesioniști și trasabilitatea

Articolul 65

Registrul oficial al operatorilor profesioniști

(1) Autoritatea competentă întocmește și menține la zi un registru care conține următorii operatori profesioniști, care operează pe teritoriul statului membru în cauză:

- (a) operatorii profesioniști care introduc sau fac să circule în Uniune plante, produse vegetale și alte obiecte pentru care este necesar un certificat fitosanitar sau, după caz, un pașaport fitosanitar în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 72 alineatul (1), articolului 73, articolului 74 alineatul (1), articolului 79 alineatul (1) și articolului 80 alineatul (1);
- (b) operatorii profesioniști autorizați să elibereze pașapoarte fitosanitare în conformitate cu articolul 89;
- (c) operatorii profesioniști care solicită autorității competente să elibereze certificatele menționate la articolele 100, 101 și 102;
- (d) operatorii profesioniști autorizați să aplice marcajele menționate la articolul 98, operatorii profesioniști autorizați să elibereze atestări în conformitate cu articolul 99, operatorii profesioniști care furnizează informații în conformitate cu articolul 45 sau 55, operatorii profesioniști care introduc în zonele de frontieră plante, produse vegetale sau alte obiecte în conformitate cu articolul 46 alineatul (1) sau cu articolul 56 sau care desfășoară activități privind plantele relevante din zonele demarcate, cu excepția cazului în care respectivii operatori sunt înscriși într-un alt registru oficial care este accesibil autorităților competente; și
- (e) operatorii profesioniști, alții decât cei menționați la literele (a)-(d) de la prezentul paragraf, dacă un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 28 alineatul (1), al articolului 30 alineatul (1), al articolului 41 alineatul (2), al articolului 49 alineatul (1), al articolului 53 alineatul (2) sau al articolului 54 alineatul (2) impune acest lucru.

Statele membre pot decide că și alte categorii de cultivatori sau alți operatori profesioniști să fie înregistrați, dacă acest lucru este justificat de riscul legat de organisme dăunătoare prezentat de plantele pe care le cultivă sau de orice altă activitate a acestora.

(2) Un operator profesionist poate fi înregistrat o singură dată în registrul unei autorități competente. După caz, înregistrarea poate fi efectuată cu trimeri explicite la fiecare dintre diferitele spații, după cum se menționează la articolul 66 alineatul (2) litera (d).

(3) Alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică unui operator profesionist care îndeplinește unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

- (a) aprovizionează utilizatorii finali în mod exclusiv și direct cu cantități mici de plante, produse vegetale și alte obiecte, prin alte mijloace decât vânzările prin contracte la distanță;
- (b) aprovizionează utilizatorii finali în mod exclusiv și direct cu cantități mici de semințe, altele decât semințele care intră sub incidența articolului 72;
- (c) activitatea sa profesională în ceea ce privește plantele, produsele vegetale și alte obiecte se limitează la transportul acestora pentru un alt operator profesionist;
- (d) activitatea sa profesională se referă exclusiv la transportul materialelor de orice tip care utilizează materiale de ambalaj din lemn.

Statele membre pot decide să nu aplice excepția menționată la primul paragraf litera (a) tuturor sau anumitor cultivatori sau altor operatori profesioniști, dacă acest lucru este justificat de riscul legat de organisme dăunătoare prezentat de plantele pe care le cultivă sau care sunt vizate de orice altă activitate a acestora.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 105, privind unul sau mai multe dintre următoarele aspecte:

- (a) modificarea prezentului regulament pentru adăugarea altor categorii de operatori profesioniști care să fie exceptate de la aplicarea alineatului (1) de la prezentul articol, dacă o înregistrare ar constitui o sarcină administrativă disproporționată pentru aceștia comparativ cu riscul redus legat de organisme dăunătoare asociat activităților lor profesionale;

- (b) completarea prezentului regulament pentru stabilirea cerințelor speciale pentru înregistrarea anumitor categorii de operatori profesioniști, ținând seama de natura activității sau a plantei, a produsului vegetal sau a altui obiect vizat;
- (c) completarea prezentului regulament pentru stabilirea valorilor maxime pentru cantitățile mici de anumite plante, produse vegetale sau alte obiecte, astfel cum se prevede la alineatul (3) primul paragraf litera (a). Valorile respective se stabilesc în funcție de plantele, produsele vegetale și alte obiecte și de respectivele riscuri legate de organismele dăunătoare.

Articolul 66

Procedura de înregistrare

- (1) Operatorii profesioniști care intră sub incidența articolului 65 alineatul (1) depun la autoritățile competente o cerere de înregistrare.
- (2) Respectiva cerere de înregistrare cuprinde următoarele elemente:
 - (a) numele, adresa din statul membru de înregistrare și datele de contact ale operatorului profesionist;
 - (b) o declarație privind intenția operatorului profesionist de a exercita una sau mai multe dintre activitățile menționate la articolul 65 alineatul (1), în ceea ce privește plantele, produsele vegetale și alte obiecte;
 - (c) o declarație privind intenția operatorului profesionist de a desfășura, după caz, una sau mai multe dintre următoarele activități:
 - (i) eliberarea de pașapoarte fitosanitare pentru plante, produse vegetale și alte obiecte, în conformitate cu articolul 84 alineatul (1);
 - (ii) aplicarea marcajului pe materialele de ambalaj din lemn, astfel cum se menționează la articolul 96 alineatul (1);
 - (iii) eliberarea oricărei alte atestări, menționată la articolul 99 alineatul (1);
 - (d) adresa spațiilor și, după caz, amplasarea parcelelor de teren utilizate de operatorul profesionist în statul membru în cauză pentru desfășurarea activităților menționate la articolul 65 alineatul (1), în scopul înregistrării;
 - (e) tipurile de marfă, familiile, genurile sau speciile de plante și de produse vegetale, și, după caz, natura altor obiecte vizate de activitățile operatorului profesionist, astfel cum se menționează la articolul 65 alineatul (1).
- (3) Autoritățile competente înregistrează un operator profesionist fără întârziere atunci când cererea de înregistrare conține elementele prevăzute la alineatul (2).
- (4) Prin derogare de la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, o autoritate competentă înregistrează un operator profesionist fără ca acesta să depună o cerere de înregistrare dacă operatorul respectiv este înregistrat în conformitate cu articolul 6 alineatul (5) paragraful al treilea, cu articolul 6 alineatul (6) sau cu articolul 13c alineatul (1) litera (b) din Directiva 2000/29/CE privind normele fitosanitare naționale și dacă toate elementele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol se află la dispoziția respectivei autorități competente. Dacă este cazul, operatorul profesionist în cauză prezintă o versiune actualizată a elementelor respective în termen de 14 martie 2020.
- (5) Operatorii înregistrați prezintă anual, dacă este cazul, informații actualizate privind eventualele modificări ale datelor menționate la alineatul (2) literele (d) și (e) și declarațiile menționate la alineatul (2) literele (b) și (c). Prezentarea informațiilor respective se realizează până la data de 30 aprilie a fiecărui an în ceea ce privește actualizarea datelor din anul precedent.

Cererea de actualizare a datelor menționate la alineatul (2) litera (a) se depune în termen de cel mult 30 de zile de la modificarea datelor respective.

- (6) Dacă autoritatea competentă ia cunoștință de faptul că operatorul înregistrat nu mai desfășoară activitățile menționate la articolul 65 alineatul (1), sau că elementele din cererea prezentată de către operatorul înregistrat în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol nu mai sunt corecte, aceasta solicită respectivului operator să rectifice, fie imediat, fie într-un interval de timp determinat, elementele în cauză.

Dacă operatorul înregistrat nu rectifică respectivele elemente în termenul stabilit de autoritatea competentă, aceasta modifică sau revocă, după caz, înregistrarea operatorului în cauză.

*Articolul 67***Conținutul registrului**

Registrul conține elementele prevăzute la articolul 66 alineatul (2) literele (a), (b), (d) și (e) precum și următoarele elemente:

- (a) numărul de înregistrare oficial, care include codul format din două litere menționat în norma ISO 3166-1-alpha-2 ⁽¹⁾ pentru statul membru în care este înregistrat operatorul profesionist;
- (b) după caz, specificarea activităților menționate la articolul 66 alineatul (2) litera (c) pentru care operatorul profesionist este autorizat și, după caz, plantele, produsele vegetale sau alte obiecte specifice vizate.

*Articolul 68***Disponibilitatea informațiilor din registrele oficiale**

- (1) Pe baza unei cereri motivate, statul membru care ține registrul respectiv pune informațiile pe care le conține acesta la dispoziția celorlalte state membre sau a Comisiei, pentru uz propriu.
- (2) Pe baza unei cereri justificate, statul membru care ține registrul respectiv pune informațiile menționate la articolul 66 alineatul (2) literele (a) și (b) și la articolul 67 litera (b), privind un anumit operator înregistrat, la dispoziția oricărui operator profesionist care este stabilit în Uniune, pentru uz propriu.
- (3) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere normelor naționale și ale Uniunii privind confidențialitatea, accesul la informații și protecția datelor cu caracter personal.

*Articolul 69***Trasabilitatea**

- (1) Un operator profesionist căruia i se furnizează plante, produse vegetale sau alte obiecte cărora li se aplică cerințe sau condiții în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(d), articolul 28 alineatele (2) și (3), articolul 30 alineatele (1), (3) și (4), articolul 37 alineatul (2), articolul 41 alineatele (2) și (3), articolul 46 alineatele (1) și (3), articolul 48 alineatele (1) și (2), articolul 49 alineatul (1), articolul 54 alineatele (2) și (3), articolele 56, 57 și 58 și cu articolul 79 alineatul (1) ține evidențe care să permită operatorului respectiv să identifice, pentru fiecare unitate de comerț de plante, produse vegetale sau alte obiecte furnizate, operatorii profesioniști care le-au furnizat.
- (2) Un operator profesionist care furnizează plante, produse vegetale sau alte obiecte cărora li se aplică cerințe sau condiții în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(d), articolul 28 alineatele (2) și (3), articolul 30 alineatele (1), (3) și (4), articolul 37 alineatul (2), articolul 41 alineatele (2) și (3), articolul 46 alineatele (1) și (3), articolul 47 alineatul (1), articolul 48 alineatele (1) și (2), articolul 49 alineatul (1), articolul 54 alineatele (2) și (3), articolele 56, 57 și 58 și cu articolul 79 alineatul (1) ține evidențe care să îi permită operatorului respectiv să identifice, pentru fiecare unitate de comerț de plante, produse vegetale sau alte obiecte pe care le-a furnizat, operatorii profesioniști cărora le-au fost furnizate.
- (3) În cazul în care un operator autorizat eliberează un pașaport fitosanitar în temeiul articolului 84 alineatul (1) și în cazul în care autoritatea competentă eliberează un pașaport fitosanitar în temeiul articolului 84 alineatul (2) pentru un operator înregistrat, operatorul respectiv se asigură, în scopul asigurării trasabilității în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol, că înregistrează următoarele informații în ceea ce privește pașaportul fitosanitar respectiv:
 - (a) după caz, operatorul profesionist care a furnizat unitatea de comerț în cauză;
 - (b) operatorul profesionist căruia i-a fost furnizată unitatea de comerț în cauză; și
 - (c) informații relevante privind pașaportul fitosanitar.
- (4) Operatorii profesioniști păstrează evidențele menționate la alineatele (1), (2) și (3) timp de cel puțin trei ani de la data la care planta, produsul vegetal sau alt obiect în cauză a fost furnizat către sau de către aceștia.
- (5) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme specifice privind următoarele elemente:
 - (a) o perioadă minimă mai lungă sau mai scurtă decât cea menționată la alineatul (4) cu privire la anumite plante, atunci când acest lucru este justificat de durata perioadei de cultivare a plantelor respective; și

⁽¹⁾ ISO 3166-1:2006, Coduri pentru reprezentarea numelor țărilor și a subdiviziunilor acestora – Partea 1: Codurile țărilor. Organizația Internațională de Standardizare, Geneva.

(b) cerințe referitoare la accesibilitatea evidențelor care trebuie ținute de operatorii profesioniști, menționate la alineatele (1) și (2).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

(6) Operatorii profesioniști menționați la alineatul (4) transmit autorității competente, la cerere, informațiile din evidențele menționate la alineatele (1), (2) și (3).

(7) Prezentul articol nu se aplică operatorilor profesioniști menționați la articolul 65 alineatul (3) primul paragraf literele (c) și (d).

Articolul 70

Circulația plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte în interiorul spațiilor operatorilor profesioniști și între acestea

(1) Operatorii profesioniști cărora li se furnizează sau care furnizează plante, produse vegetale sau alte obiecte menționate la articolul 69 alineatele (1) și (2) instituie sisteme sau proceduri de trasabilitate care să permită identificarea deplasărilor respectivelor plante, produse vegetale și alte obiecte în interiorul propriilor spații și între acestea.

Primul paragraf nu se aplică operatorilor profesioniști menționați la articolul 65 alineatul (3) primul paragraf literele (c) și (d).

(2) Informațiile identificate de sistemele sau procedurile menționate la alineatul (1) cu privire la circulația plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte în interiorul spațiilor operatorilor profesioniști menționați la respectivul alineat și, respectiv, între acestea sunt puse la dispoziția autorității competente, la cererea acesteia.

CAPITOLUL VI

Certificarea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte

Secțiunea 1

CertIFICATE fitosanitare necesare pentru introducerea plantelor, a produselor vegetale și a altor materiale pe teritoriul Uniunii

Articolul 71

Certificatul fitosanitar pentru introducerea pe teritoriul Uniunii

(1) Un certificat fitosanitar pentru introducerea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte pe teritoriul Uniunii este un document eliberat de o țară terță care îndeplinește condițiile de la articolul 76, are conținutul prevăzut în partea A din anexa V, sau, dacă este cazul, în partea B din anexa V și certifică faptul că planta, produsul vegetal sau alt obiect în cauză îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- (a) este indemn(ă) de organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune și de organisme dăunătoare care intră sub incidența unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1);
- (b) respectă dispozițiile articolului 37 alineatul (1) în ceea ce privește prezența organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină pentru Uniune la plantele destinate plantării;
- (c) respectă cerințele menționate la articolul 41 alineatele (2) și (3) sau, după caz, la articolul 54 alineatele (2) și (3);
- (d) după caz, respectă normele adoptate în conformitate cu dispozițiile adoptate în temeiul articolului 28 alineatul (1) primul paragraf litera (d), al articolului 28 alineatul (2) și al articolului 30 alineatul (1).

(2) Certificatul fitosanitar precizează la rubrica „Declarație suplimentară” care cerință specifică este îndeplinită, ori de câte ori actul de punere în aplicare respectiv, adoptat în temeiul articolului 28 alineatele (1) și (2), al articolului 30 alineatele (1) și (3), al articolului 37 alineatul (2), al articolului 41 alineatele (2) și (3) și al articolului 54 alineatele (2) și (3), permite mai multe opțiuni diferite în ceea ce privește aceste cerințe. Specificația respectivă include textul integral al cerinței relevante.

(3) Dacă este cazul, certificatul fitosanitar menționează că plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză respectă măsurile fitosanitare recunoscute ca echivalente, în conformitate cu articolul 44, cu cerințele prevăzute în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 41 alineatul (3).

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 105, pentru modificarea părților A și B din anexa V în scopul adaptării la evoluția standardelor internaționale relevante.

Articolul 72

Plante, produse vegetale și alte obiecte pentru care sunt necesare certificate fitosanitare

(1) Prin intermediul unui act de punere în aplicare, Comisia elaborează o listă a plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte și a respectivelor țări terțe de origine sau de expediere pentru care este necesar un certificat fitosanitar pentru introducerea pe teritoriul Uniunii.

Lista respectivă include:

- (a) toate plantele destinate plantării, altele decât semințele;
- (b) plantele, produsele vegetale și alte obiecte incluse pe lista de la punctul I din partea B din anexa V la Directiva 2000/29/CE;
- (c) plantele, produsele vegetale și alte obiecte pentru care au fost adoptate cerințe în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) primul paragraf litera (d) și cu articolul 30 alineatul (1), în ceea ce privește introducerea acestora pe teritoriul Uniunii;
- (d) semințele sau, după caz, cartofii de sămânță care figurează în lista din actul de punere în aplicare prevăzut la articolul 37 alineatul (2) din prezentul regulament și care intră sub incidența deciziilor de echivalare adoptate în temeiul Directivelor 66/401/CEE, 66/402/CEE, 98/56/CE, 1999/105/CE, 2002/54/CE, 2002/55/CE, 2002/56/CE și 2002/57/CE;
- (e) plantele, produsele vegetale și alte obiecte care figurează în lista din actele de punere în aplicare prevăzute la articolul 41 alineatele (2) și (3); și
- (f) plantele, produsele vegetale și alte obiecte care intră sub incidența articolului 49 alineatul (2) al doilea paragraf literele (a) și (b).

Literele (a)-(e) de la primul paragraf nu se aplică, iar certificatul fitosanitar nu este necesar în cazul în care actul de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) primul paragraf litera (d), articolul 30 alineatul (1) sau cu articolul 41 alineatele (2) și (3) prevede o dovadă a conformității sub forma unui marcaj oficial, astfel cum se prevede la articolul 96 alineatul (1), sau a unei alte atestări oficiale, astfel cum se menționează la articolul 99 alineatul (1).

În lista stabilită prin actul de punere în aplicare menționat, plantele, produsele vegetale și alte obiecte sunt, de asemenea, identificate prin codurile NC aferente, atunci când acestea sunt disponibile. Se menționează, în plus, alte coduri stabilite prin legislația Uniunii, atunci când acestea aduc precizări suplimentare cu privire la codul NC aplicabil pentru o plantă specifică, un produs vegetal sau alt obiect specific.

(2) Prin intermediul unui act de punere în aplicare, Comisia modifică actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1), în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect, inclus în actul respectiv, nu îndeplinește dispozițiile de la alineatul (1) primul paragraf litera (c), (d) sau (e);
- (b) în cazul în care o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect, care nu a fost inclus în actul de punere în aplicare respectiv, îndeplinește dispozițiile de la alineatul (1) primul paragraf litera (c), (d) sau (e).

(3) În plus față de situațiile menționate la alineatul (2), Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să modifice actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1), în conformitate cu principiile prevăzute în secțiunea 2 din anexa II, în cazul în care există riscul ca o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect, care nu figurează în actul respectiv, să găzduiască un organism dăunător de carantină pentru Uniune ori un organism dăunător care face obiectul măsurilor adoptate în conformitate cu articolul 30 alineatul (1), sau în cazul în care, pentru o plantă, produs vegetal sau alt obiect care figurează în actul menționat riscul respectiv nu mai există.

(4) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1), (2) și (3) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

(5) Prin derogare de la alineatele (1), (2) și (3), nu se solicită un certificat fitosanitar pentru plantele, produsele vegetale sau alte obiecte care intră sub incidența articolelor 46, 47 și 48 și a articolului 75 alineatul (1).

Articolul 73

Alte plante pentru care sunt necesare certificate fitosanitare

Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, necesitatea unui certificat fitosanitar pentru introducerea pe teritoriul Uniunii a altor plante decât cele care figurează pe listă și sunt menționate la articolul 72 alineatul (1).

Cu toate acestea, actele de punere în aplicare respective prevăd că nu este necesar un certificat fitosanitar pentru plantele în cazul cărora o evaluare, bazată pe dovezi privind riscurile legate de organisme dăunătoare și pe experiența comercială, demonstrează că un astfel de certificat nu este necesar. Evaluarea respectivă ține seama de criteriile prevăzute în anexa VI. După caz, evaluarea respectivă poate aborda doar plante dintr-o anumită țară terță de origine sau de expediție sau un grup de țări terțe de origine sau de expediție.

În lista stabilită prin actul de punere în aplicare menționat, plantele sunt, de asemenea, identificate prin codurile NC aferente, atunci când acestea sunt disponibile.

Se menționează, în plus, alte coduri stabilite prin legislația Uniunii, atunci când acestea aduc precizări suplimentare cu privire la codul NC aplicabil pentru o plantă specifică, un produs vegetal sau alt obiect specific.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă sau se modifică în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2). Primul dintre actele de punere în aplicare menționate se adoptă până la 14 decembrie 2018.

Articolul 74

Plantele, produsele vegetale și alte obiecte pentru care sunt necesare certificate fitosanitare pentru introducerea într-o zonă protejată

(1) Sunt necesare certificate fitosanitare, în plus față de cazurile menționate la articolul 72 alineatele (1), (2) și (3), pentru introducerea unor plante, produse vegetale și alte obiecte în anumite zone protejate din anumite țări terțe de origine sau de expediție.

Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia elaborează o listă a acelor plante, produse vegetale și alte obiecte și a respectivelor țări terțe de origine sau de expediție menționate la primul paragraf.

Lista respectivă include:

- (a) plantele, produsele vegetale și alte obiecte, enumerate în partea B punctul II din anexa V la Directiva 2000/29/CE, în cuprinsul primului dintre actele de punere în aplicare menționate;
- (b) plantele, produsele vegetale și alte obiecte care figurează în lista din actul de punere în aplicare prevăzut la articolul 54 alineatul (2) sau (3) din prezentul regulament.

În lista stabilită prin actele de punere în aplicare menționate, plantele, produsele vegetale și alte obiecte sunt, de asemenea, identificate prin codurile NC aferente, atunci când acestea sunt disponibile. Se menționează, în plus, alte coduri stabilite prin legislația Uniunii, atunci când acestea aduc precizări suplimentare cu privire la codul NC aplicabil pentru o plantă specifică, un produs vegetal sau alt obiect specific.

Un certificat fitosanitar nu este necesar pentru plantele, produsele vegetale și alte obiecte incluse pe listă în cazul în care un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) sau (3) prevede o dovadă a conformității sub forma unui marcaj oficial, astfel cum se prevede la articolul 96 alineatul (1), sau a unei alte atestări oficiale, astfel cum se menționează la articolul 99 alineatul (1).

(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia modifică actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1), în următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect, inclus în actul respectiv, nu îndeplinește dispozițiile de la alineatul (1) al treilea paragraf litera (b);
- (b) în cazul în care o plantă, un produs vegetal sau alt obiect care nu figurează în actul respectiv îndeplinește cerințele de la alineatul (1) al treilea paragraf litera (b).

(3) În plus față de cazurile menționate la alineatul (2), Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să modifice actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1), în conformitate cu principiile prevăzute în secțiunea 2 din anexa II, în cazul în care există riscul ca o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect, care nu figurează în actul menționat, să găzduiască dăunătorul de carantină pentru zone protejate respectiv, sau în cazul în care, pentru o plantă, produs vegetal sau alt obiect care figurează în actul menționat riscul respectiv nu mai există.

(4) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1), (2) și (3) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

(5) Prin derogare de la alineatele (1), (2) și (3), nu se solicită un certificat fitosanitar pentru plantele, produsele vegetale sau alte obiecte care intră sub incidența articolelor 56, 57, și 58 și a articolului 75 alineatul (1).

Articolul 75

Excepții pentru bagajele călătorilor

(1) Cantități mici de anumite plante, altele decât plantele destinate plantării, și de produse vegetale și alte obiecte provenind dintr-o țară terță pot fi exceptate de la cerința privind certificatul fitosanitar prevăzută la articolul 72 alineatul (1), la articolul 73 alineatul (1) și la articolul 74 alineatul (1), dacă acestea îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- (a) sunt introduse pe teritoriul Uniunii în cadrul bagajelor personale ale călătorilor;
- (b) nu sunt folosite în scopuri comerciale sau profesionale;
- (c) care figurează în lista din actul de punere în aplicare prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol.

(2) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, o listă cu plantele, produsele vegetale și alte obiecte menționate la alineatul (1), precum și cu țările terțe vizate, și stabilește cantitatea maximă, după caz, a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte care urmează să facă obiectul excepției de la alineatul respectiv și, după caz, una sau mai multe dintre măsurile de gestionare a riscurilor prevăzute în secțiunea 1 din anexa II.

Această listă, stabilirea cantității maxime în cauză și, după caz, măsurile de gestionare a riscurilor se decid în funcție de riscul legat de organismele dăunătoare prezentat de cantități mici din aceste plante, produse vegetale și alte obiecte, în conformitate cu criteriile stabilite în secțiunea 2 din anexa II.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

Articolul 76

Condiții care trebuie îndeplinite de un certificat fitosanitar

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor în temeiul Convenției internaționale pentru protecția plantelor (CIPP) și ținând seama de standardele internaționale relevante, autoritatea competentă acceptă un certificat fitosanitar care însoțește plantele, produsele vegetale sau alte obiecte care urmează a fi introduse dintr-o țară terță numai dacă conținutul respectivului certificat este conform cu partea A din anexa V. În cazul în care plantele, produsele vegetale sau alte obiecte urmează a fi introduse dintr-o țară terță din care nu sunt originare, autoritatea competentă acceptă numai un certificat fitosanitar care este conform fie cu partea A, fie cu partea B din anexa V.

Autoritatea competentă nu acceptă certificatul fitosanitar dacă nu este prezentă declarația suplimentară prevăzută la articolul 71 alineatul (2), după caz, sau dacă aceasta nu este corectă, și în cazul în care extrasul menționat la articolul 71 alineatul (3), după caz, nu este prezent.

Autoritatea competentă nu acceptă un certificat fitosanitar de reexport dacă respectivul certificat fitosanitar nu este însoțit de certificatul fitosanitar de reexport original sau de o copie certificată a certificatului fitosanitar de reexport original.

(2) Autoritatea competentă acceptă numai certificate fitosanitare care îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) sunt eliberate în cel puțin una dintre limbile oficiale ale Uniunii;
- (b) se adresează organizației naționale pentru protecția plantelor dintr-un stat membru; și
- (c) au fost eliberate cu nu mai mult de 14 zile înainte de data la care plantele, produsele vegetale sau alte obiecte acoperite de acestea au părăsit țara terță în care au fost eliberate certificatele.

(3) În cazul unei țări terțe care este parte contractantă la CIPP, autoritatea competentă nu acceptă decât certificatele fitosanitare eliberate de organizația națională oficială pentru protecția plantelor din respectiva țară terță sau, sub răspunderea acesteia, de către un funcționar public care este calificat din punct de vedere tehnic și autorizat în mod adecvat de respectiva organizație națională oficială pentru protecția plantelor.

(4) În cazul unei țări terțe care nu este parte contractantă la CIPP, autoritatea competentă acceptă numai certificatele fitosanitare eliberate de autoritățile care sunt competente în conformitate cu normele naționale ale țării terțe respective și notificare Comisiei. Comisia informează statele membre și operatorii, prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103, cu privire la notificările primite.

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru completarea condițiilor de acceptare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, pentru a asigura fiabilitatea certificatelor respective.

(5) Certificatele fitosanitare electronice sunt acceptate numai dacă sunt furnizate prin sistemul informatizat de gestionare a informațiilor sau în cadrul unui schimb electronic cu un sistem informatizat de gestionare a informațiilor pentru controale oficiale la nivelul Uniunii.

Articolul 77

Anularea unui certificat fitosanitar

(1) În cazul în care un certificat fitosanitar a fost eliberat în conformitate cu articolul 71 alineatele (1), (2) și (3) și autoritatea competentă în cauză concluzionează că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 76, aceasta anulează certificatul fitosanitar și se asigură că acesta nu mai însoțește respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte. În acest caz, în ceea ce privește plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză, autoritatea competentă ia una din măsurile care trebuie luate în cazul transporturilor neconforme care intră în Uniune din țări terțe, menționate în legislația Uniunii privind controalele oficiale.

După anulare, pe fața certificatului în cauză se aplică, într-o poziție vizibilă, o ștampilă triunghiulară de culoare roșie, cu marcajul „certificat anulat”, de către autoritatea competentă respectivă, împreună cu denumirea sa și data anulării. Mențiunea se scrie cu litere mari, în cel puțin una dintre limbile oficiale ale Uniunii.

(2) Prin sistemul electronic de notificare menționat la articolul 103, statele membre informează Comisia și alte state membre în cazul în care un certificat fitosanitar a fost anulat în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

Țara terță care a eliberat certificatul fitosanitar este, de asemenea, informată de statul membru în cauză.

(3) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili aspecte tehnice privind anularea certificatelor fitosanitare electronice, astfel cum se menționează la articolul 76 alineatul (5). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

Secțiunea 2

Pașapoarte fitosanitare necesare pentru circulația plantelor, a produselor vegetale și a altor materiale pe teritoriul Uniunii

Articolul 78

Pașapoartele fitosanitare

Un pașaport fitosanitar este o etichetă oficială pentru circulația plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte pe teritoriul Uniunii și, după caz, înspre zonele protejate și în interiorul acestora, care atestă conformitatea cu toate cerințele prevăzute la articolul 85 și, pentru circulația înspre zonele protejate și în interiorul acestora, cu cerințele prevăzute la articolul 86, și are conținutul și formatul prevăzute la articolul 83.

Articolul 79

Plante, produse vegetale și alte obiecte pentru care este necesar un pașaport fitosanitar pentru circulația pe teritoriul Uniunii

(1) Pentru circulația anumitor plante, produse vegetale și alte obiecte pe teritoriul Uniunii sunt necesare pașapoarte fitosanitare. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, o listă a acelor plante, produse vegetale și alte obiecte pentru circulația cărora pe teritoriul Uniunii este necesar un pașaport fitosanitar.

Lista respectivă include:

- (a) toate plantele destinate plantării, altele decât semințele;
- (b) plantele, produsele vegetale și alte obiecte, enumerate în partea A punctul I din anexa V la Directiva 2000/29/CE, în măsura în care nu sunt incluse la litera (a) de la prezentul paragraf, în cuprinsul primului dintre actele de punere în aplicare menționate;

- (c) plantele, produsele vegetale și alte obiecte pentru care au fost adoptate cerințe în conformitate cu articolul 28 alineatul (1), (2) sau (3) sau cu articolul 30 alineatul (1), (3) sau (4) privind circulația acestora pe teritoriul Uniunii;
- (d) semințele care figurează în lista din actul de punere în aplicare prevăzut la articolul 37 alineatul (2); și
- (e) plantele, produsele vegetale și alte obiecte care figurează în lista din actele de punere în aplicare prevăzute la articolul 41 alineatele (2) și (3) în ceea ce privește circulația lor pe teritoriul Uniunii, cu excepția plantelor destinate plantării, a produselor vegetale și a altor obiecte care necesită o altă etichetă specifică sau un alt tip de atestare în temeiul articolului respectiv.
- (2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia modifică actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1), în următoarele cazuri:
- (a) în cazul în care o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect, care nu a fost inclus pe listă în actul de punere în aplicare respectiv, îndeplinește condițiile de la alineatul (1) al doilea paragraf litera (c), (d) sau (e);
- (b) în cazul în care o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect, care figurează pe listă din actul respectiv, nu îndeplinește condițiile de la alineatul (1) al doilea paragraf litera (c), (d) sau (e);
- (3) În plus față de situațiile menționate la alineatul (2), Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să modifice actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1), în conformitate cu principiile prevăzute în secțiunea 2 din anexa II, în cazul în care există riscul ca o plantă, un produs vegetal sau alt obiect care nu este inclus în respectivul act să găzduiască un organism dăunător de carantină pentru Uniune sau în cazul în care, pentru o plantă, un produs vegetal sau alt obiect inclus în actul menționat, riscul respectiv nu mai există.
- (4) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1), (2) și (3) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).
- (5) Prin derogare de la alineatele (1), (2) și (3), nu este necesar un pașaport fitosanitar pentru plantele, produsele vegetale sau alte obiecte care intră sub incidența articolelor 46, 47, 48 și 75.
- (6) Până cel târziu la 14 decembrie 2021, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind experiența dobândită ca urmare a extinderii sistemului pașaportului fitosanitar la circulația în ansamblu a plantelor destinate plantării pe teritoriul Uniunii, împreună cu o analiză clară a costurilor și a beneficiilor pentru operatori, însoțită, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 80

Plantele, produsele vegetale și alte obiecte pentru care este necesar un pașaport fitosanitar pentru introducerea și circulația în zonele protejate

- (1) Pașapoartele fitosanitare sunt necesare pentru anumite plante, produse vegetale și alte obiecte care sunt introduse sau care circulă în interiorul anumitor zone protejate.

Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, o listă a acelor plante, produse vegetale și alte obiecte pentru care este necesar un pașaport fitosanitar pentru introducerea și deplasarea acestora în interiorul anumitor zone protejate.

Lista respectivă include:

- (a) plantele, produsele vegetale și alte obiecte, enumerate în partea A punctul II din anexa V la Directiva 2000/29/CE, în cuprinsul primului dintre actele de punere în aplicare menționate;
- (b) alte plante, produse vegetale și alte obiecte care figurează în lista din actele de punere în aplicare prevăzute la articolul 54 alineatul (3) din prezentul regulament.
- (2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate modifica actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1), în următoarele cazuri:
- (a) în cazul în care o plantă, un produs vegetal sau alt obiect care nu este inclus(ă) pe listă în respectivul act îndeplinește condițiile de la alineatul (1) al treilea paragraf litera (b); sau
- (b) în cazul în care o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect inclus în actul respectiv nu îndeplinește dispozițiile de la alineatul (1) al treilea paragraf litera (b).

(3) În plus față de cazurile menționate la alineatul (2), Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să modifice actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1), în conformitate cu principiile prevăzute în secțiunea 2 din anexa II, în cazul în care există riscul ca o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect, care nu este inclus (ă) pe listă în actul menționat, să găzduiască respectivul organism dăunător de carantină pentru zone protejate, sau în cazul în care, pentru o plantă, un produs vegetal sau alt obiect care este inclus(ă) pe listă în actul menționat riscul respectiv nu mai există.

(4) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1), (2) și (3) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

(5) Prin derogare de la alineatele (1), (2) și (3), nu este necesar un pașaport fitosanitar pentru plantele, produsele vegetale sau alte obiecte care intră sub incidența articolelor 56, 57 și 58.

Articolul 81

Excepție în ceea ce privește furnizarea directă către utilizatorii finali

(1) Nu este necesar un pașaport fitosanitar pentru circulația plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte furnizate direct către un utilizator final, inclusiv grădinarilor amatori.

Prezenta excepție nu se aplică:

- (a) utilizatorilor finali care primesc respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte prin vânzări prin contracte la distanță; sau
- (b) utilizatorilor finali ai plantelor, produselor vegetale sau altor obiecte pentru care este necesar un pașaport fitosanitar pentru zone protejate în temeiul articolului 80.

Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili ca cerințele de la paragraful al doilea litera (b) să se aplice numai anumitor organisme dăunătoare relevante pentru zona protejată, sau numai anumitor plante, produse vegetale sau altor obiecte. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru completarea prezentului regulament prin care să prevadă cazurile în care, pentru anumite plante, produse vegetale sau alte obiecte, excepția de la alineatul (1) din prezentul articol se aplică exclusiv cantităților mici. Actele delegate respective definesc cantitățile pe perioade de timp, în funcție de planta, produsul vegetal sau alt obiect în cauză și de respectivele riscuri legate de organismele dăunătoare.

Articolul 82

Excepții pentru circulația în spațiile unui operator înregistrat și între acestea

Nu este necesar un pașaport fitosanitar pentru circulația plantelor, ale produselor vegetale și ale altor obiecte în spațiile aceluiași operator înregistrat, aflate în imediată apropiere una față de cealaltă, și între acestea.

Statele membre pot defini în mod mai detaliat imediata apropiere pe teritoriile lor respective și pot preciza dacă trebuie eliberate anumite documente pentru deplasările menționate în locul pașaportului fitosanitar.

În cazul în care deplasările menționate au loc în interiorul a două sau mai multe state membre, pentru acordarea excepției de la cerința privind un pașaport fitosanitar este necesară aprobarea autorităților competente ale statelor membre în cauză.

Articolul 83

Conținutul și formatul pașaportului fitosanitar

(1) Pașaportul fitosanitar se prezintă sub forma unei etichete distincte, aplicată pe orice suport adecvat pentru tipărirea elementelor menționate la alineatul (2), cu condiția ca pașaportul fitosanitar să se poată distinge în mod clar de orice alte informații sau etichete care se mai pot afla pe suportul respectiv.

Pașaportul fitosanitar este ușor de observat și lizibil clar, iar informația înscrisă pe acesta este durabilă și nu poate fi modificată.

(2) Pașaportul fitosanitar pentru circulația pe teritoriul Uniunii conține elementele prevăzute în partea A din anexa VII.

Prin derogare de la anexa VII partea A punctul 1 litera (e), codul de trasabilitate nu este necesar în cazurile în care plantele destinate plantării îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- (a) sunt pregătite astfel încât sunt gata de vânzare către utilizatorii finali fără nicio altă pregătire suplimentară și nu există riscuri în ceea ce privește răspândirea organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune sau a organismelor dăunătoare care intră sub incidența unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1);
- (b) nu aparțin tipurilor sau speciilor care figurează în lista din actul de punere în aplicare prevăzut la alineatul (3) din prezentul articol.
- (3) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia identifică tipurile și speciile de plante destinate plantării pentru care derogarea menționată la alineatul (2) nu se aplică. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).
- (4) Pașaportul fitosanitar pentru introducerea și circulația în interiorul unei zone protejate conține elementele prevăzute în partea B din anexa VII.
- (5) În cazul plantelor destinate plantării produse sau puse la dispoziție pe piață, sub formă de materiale de prebază, de bază ori certificate sau semințe de prebază, de bază ori certificate sau material săditor pentru cartofi de prebază, de bază ori certificat, astfel cum se menționează în Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 68/193/CEE, 2002/54/CE, 2002/55/CE, 2002/56/CE, 2002/57/CE și 2008/90/CE, pașaportul fitosanitar este inclus în mod distinct în eticheta oficială elaborată în conformitate cu dispozițiile directivelor menționate.

În cazul în care se aplică prezentul alineat, pașaportul fitosanitar pentru circulația pe teritoriul Uniunii conține elementele prevăzute în partea C din anexa VII la prezentul regulament.

În cazul în care se aplică prezentul alineat, pașaportul fitosanitar pentru introducerea și circulația în interiorul unei zone protejate conține elementele prevăzute în partea D din anexa VII la prezentul regulament.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 105, pentru modificarea părților A, B, C și D din anexa VII, pentru a adapta elementele respective, atunci când este cazul, la evoluția cunoștințelor științifice și tehnice.

(7) Până la 14 decembrie 2017, Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, specificațiile legate de pașaportul fitosanitar pentru circulația pe teritoriul Uniunii și pașaportul fitosanitar pentru introducerea și circulația în interiorul unei zone protejate, în ceea ce privește pașapoartele fitosanitare menționate la alineatul (2) primul și al doilea paragraf și la alineatul (5) al doilea și al treilea paragraf. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

În cazul în care natura anumitor plante, produse vegetale sau altor obiecte impune acest lucru, se pot stabili anumite specificații legate de dimensiuni pentru pașapoartele fitosanitare pentru respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte.

(8) Un pașaport fitosanitar poate fi eliberat, de asemenea, în format electronic (denumit în continuare „pașaport fitosanitar electronic”), cu condiția ca acesta să conțină toate elementele menționate la alineatul (2) și ca aspectele tehnice să fi fost stabilite prin actele de punere în aplicare menționate la al doilea paragraf de la prezentul alineat.

Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili aspectele tehnice pentru eliberarea pașapoartelor fitosanitare electronice, pentru a asigura conformitatea acestora cu dispozițiile prezentului articol și modalități adecvate, credibile și eficiente pentru eliberarea respectivelor pașapoarte fitosanitare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

Articolul 84

Eliberarea pașapoartelor fitosanitare de către operatorii profesioniști autorizați și autoritățile competente

(1) Pașapoartele fitosanitare se eliberează de către operatorii autorizați, sub supravegherea autorităților competente.

Operatorii autorizați eliberează pașapoarte fitosanitare numai pentru plantele, produsele vegetale sau alte obiecte pentru care sunt responsabili.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente pot, de asemenea, elibera pașapoarte fitosanitare.
- (3) Operatorii autorizați eliberează pașapoarte fitosanitare doar în spațiile, depozitele colective și centrele de distribuție aflate sub responsabilitatea lor și declarate de aceștia în conformitate cu articolul 66 alineatul (2) litera (d) sau, în cazul în care se aplică articolul 94 alineatul (1), într-un alt amplasament, dacă acest lucru este autorizat de autoritatea competentă.

Articolul 85

Cerințe de fond pentru pașaportul fitosanitar pentru circulația pe teritoriul Uniunii

Un pașaport fitosanitar se eliberează pentru circulația pe teritoriul Uniunii pentru o plantă, un produs vegetal sau alt obiect care îndeplinește următoarele cerințe:

- (a) este indemn(ă) de organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune sau de organisme dăunătoare care intră sub incidența unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1);
- (b) respectă dispozițiile articolului 37 alineatul (1) în ceea ce privește prezența organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină pentru Uniune la plantele destinate plantării și dispozițiile articolului 37 alineatul (4) referitoare la măsurile care trebuie luate;
- (c) respectă cerințele referitoare la circulația pe teritoriul Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 41 alineatele (2) și (3);
- (d) după caz, respectă normele adoptate în conformitate cu măsurile relevante adoptate în temeiul articolului 17 alineatul (3), al articolului 28 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(d), al articolului 28 alineatul (2) și al articolului 30 alineatele (1) și (3); și
- (e) după caz, respectă măsurile adoptate de autoritățile competente pentru eradicarea organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune în temeiul articolului 17 alineatul (1) sau a organismelor dăunătoare cărora li se aplică măsuri adoptate în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) și pentru eradicarea organismelor dăunătoare care se califică provizoriu drept organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune în conformitate cu articolul 29 alineatul (1).

Articolul 86

Cerințe de fond pentru pașaportul fitosanitar pentru circulația înspre zonele protejate și în interiorul acestora

- (1) Un pașaport fitosanitar se eliberează pentru introducerea și circulația în interiorul unei zone protejate, a unei plante, a unui produs vegetal și a altui obiect care îndeplinește toate cerințele prevăzute la articolul 85 și, în plus, următoarele cerințe:
- (a) este indemn(ă) de respectivele organisme dăunătoare de carantină pentru zone protejate; și
- (b) respectă cerințele menționate la articolul 54 alineatele (2) și (3).
- (2) În cazul în care se aplică articolul 33 alineatul (2), pașaportul fitosanitar menționat la alineatul (1) din prezentul articol nu se eliberează pentru plantele, produsele vegetale sau alte obiecte originare din zona demarcată vizată care pot găzdui respectivul organism dăunător pentru zone protejate.

Articolul 87

Examinări necesare pentru pașapoartele fitosanitare

- (1) Un pașaport fitosanitar poate fi eliberat numai pentru plantele, produsele vegetale și alte obiecte pentru care o examinare minuțioasă efectuată în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4) a arătat că acestea îndeplinesc cerințele articolului 85 și, după caz, ale articolului 86.

Plantele, produsele vegetale și alte obiecte pot fi examinate în mod individual sau pe eșantioane reprezentative. Examinarea acoperă, de asemenea, materialul de ambalare a plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte în cauză.

- (2) Examinarea se efectuează de către operatorul autorizat. Cu toate acestea, în următoarele cazuri, examinarea se efectuează de către autoritatea competentă:
- (a) în cazul în care în ceea ce privește inspecțiile, eșantionarea și testarea se aplică alineatul (3) primul paragraf litera (c) din prezentul articol;

- (b) în cazul în care se aplică articolul 84 alineatul (2); sau
- (c) în cazul în care se efectuează o examinare în imediata apropiere, astfel cum se menționează la alineatul (3) primul paragraf litera (b) din prezentul articol, iar operatorul autorizat nu are acces în respectiva zonă din imediata apropiere.
- (3) Examinarea îndeplinește cumulativ următoarele condiții:
- (a) se efectuează la momente corespunzătoare, și luând în considerare riscurile implicate;
- (b) se efectuează în spațiile menționate la articolul 66 alineatul (2) litera (d). În cazurile în care actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 28 alineatul (1), al articolului 30 alineatul (1), al articolului 37 alineatul (4), al articolului 41 alineatul (2) sau al articolului 54 alineatul (2) impun acest lucru, se efectuează, de asemenea, o examinare în imediata apropiere a locului de producție a plantelor, produselor vegetale sau altor obiecte vizate;
- (c) se efectuează cel puțin prin examinare vizuală și în mod suplimentar prin:
- (i) inspecții și acțiuni de eșantionare și testare realizate de autoritatea competentă, în cazul în care există suspiciuni privind prezența unui organism dăunător de carantină pentru Uniune sau a unor organisme dăunătoare cărora li se aplică măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1), sau în cazul în care există suspiciuni cu privire la prezența unui organism dăunător de carantină pentru zone protejate în zona protejată respectivă; sau
- (ii) acțiuni de eșantionare și testare în cazul în care există suspiciuni privind prezența unui organism dăunător reglementat care nu este de carantină pentru Uniune, peste pragurile respective;
- (d) rezultatele sale se înregistrează și se păstrează pentru o perioadă de cel puțin trei ani.

Examinarea respectivă se efectuează fără a aduce atingere eventualelor cerințe de examinare specifice sau măsurilor adoptate în conformitate cu articolul 28 alineatul (1), (2) sau (3), articolul 30 alineatul (1), (3) sau (4), articolul 37 alineatul (4), articolul 41 alineatul (2) sau (3) sau cu articolul 54 alineatul (2) sau (3). În cazul în care respectivele cerințe de examinare sau măsuri impun ca examinarea să fie efectuată de autoritatea competentă, examinarea respectivă nu se efectuează de către operatorul autorizat menționat la alineatul (2) din prezentul articol.

(4) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru completarea prezentului regulament prin care să stabilească măsuri detaliate referitoare la examinarea vizuală, la prelevarea de probe și la testare, precum și la frecvența și calendarul examinărilor, menționate la alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol, cu privire la anumite plante, produse vegetale și alte obiecte, pe baza riscurilor specifice legate de organisme dăunătoare pe care le-ar putea prezenta. Examinările respective vizează, după caz, anumite plante destinate plantării care aparțin materialelor, semințelor sau materialului săditor pentru cartofi de prebază, de bază sau certificate, materialului ori semințelor standard sau materialului ori semințelor CAC, astfel cum sunt menționate respectiv în Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 68/193/CEE, 2002/54/CE, 2002/55/CE, 2002/56/CE, 2002/57/CE, 2008/72/CE și 2008/90/CE.

În cazul în care Comisia adoptă un astfel de acte delegate referitoare la anumite plante destinate plantării, iar respectivele plante destinate plantării intră sub incidența unor sisteme de certificare în conformitate cu Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 68/193/CEE, 2002/54/CE, 2002/55/CE, 2002/56/CE, 2002/57/CE și 2008/90/CE, Comisia stabilește cerințele cu privire la examinările privind prezența organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune sau a organismelor dăunătoare cărora li se aplică măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1) din prezentul regulament și a organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină pentru Uniune și examinările privind alte caracteristici ale plantelor destinate plantării în temeiul directivelor menționate anterior în cadrul unui sistem de certificare unic.

Atunci când adoptă respectivele acte delegate, Comisia ține seama de evoluția cunoștințelor științifice și tehnice și a standardelor internaționale.

Articolul 88

Aplicarea pașapoartelor fitosanitare

Pașapoartele fitosanitare se aplică de către operatorii profesioniști în cauză pe unitatea de comerț de plante, produse vegetale și alte obiecte vizate înainte ca acestea să circule pe teritoriul Uniunii în temeiul articolului 79 sau către o zonă protejată ori în interiorul acesteia în conformitate cu articolul 80. În cazul în care respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte circulă într-un pachet, o legătură sau un container, pașaportul fitosanitar se aplică pe pachetul, legătura sau containerul respectiv.

*Articolul 89***Autorizarea operatorilor profesioniști în vederea eliberării de pașapoarte fitosanitare**

- (1) Autoritatea competentă acordă unui operator profesionist o autorizație pentru eliberarea pașapoartelor fitosanitare („autorizație pentru eliberarea pașapoartelor fitosanitare”) pentru anumite familii, genuri sau specii și tipuri de marfă de plante, produse vegetale și alte obiecte, dacă respectivul operator profesionist respectă cumulativ următoarele condiții:
- (a) posedă cunoștințele necesare pentru a efectua examinările menționate la articolul 87 privind organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune sau organismele dăunătoare cărora li se aplică măsuri adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (1), organismele dăunătoare de carantină pentru zone protejate și organismele dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină pentru Uniune care ar putea afecta plantele, produsele vegetale și alte obiecte în cauză, precum și privind semnele care indică prezența acestor dăunători, simptomele provocate de aceștia și mijloacele de prevenire a prezenței și răspândirii lor;
 - (b) dispune de sisteme și proceduri care îi permit să își îndeplinească obligațiile privind trasabilitatea în conformitate cu articolele 69 și 70.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru completarea prezentului regulament pentru stabilirea criteriilor care trebuie îndeplinite de operatorii profesioniști pentru ca aceștia să fie în conformitate cu condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol, precum și a procedurilor pentru asigurarea respectării criteriilor respective.

*Articolul 90***Obligațiile operatorilor autorizați**

- (1) În cazul în care un operator autorizat intenționează să elibereze un pașaport fitosanitar, acesta identifică și să monitorizează punctele proceselor sale de producție și de circulație a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte care sunt esențiale în ceea ce privește respectarea articolului 37 alineatul (1), a articolului 41 alineatul (1), a articolelor 85 și 87 și, după caz, a articolului 33 alineatul (2), a articolului 54 alineatul (1) și a articolului 86, precum și a normelor adoptate în temeiul articolului 28 alineatele (1), (2) și (3), al articolului 30 alineatele (1), (3) și (4) și, după caz, al articolului 37 alineatul (4).

Acesta ține evidențe privind identificarea și monitorizarea acestor puncte timp de cel puțin trei ani.

- (2) Operatorul autorizat menționat la alineatul (1) se asigură că, atunci când este necesar, se furnizează o formare profesională adecvată personalului său implicat în examinările menționate la articolul 87, pentru a se asigura că personalul respectiv deține cunoștințele necesare pentru a efectua examinările menționate anterior.

*Articolul 91***Planuri de gestionare a riscurilor legate de organismele dăunătoare**

- (1) Operatorii autorizați pot stabili planuri de gestionare a riscurilor legate de organismele dăunătoare. Autoritatea competentă aprobă planurile respective, dacă acestea îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- (a) stabilesc măsurile adecvate care să le permită operatorilor respectivi să își îndeplinească obligațiile prevăzute la articolul 90 alineatul (1);
- (b) îndeplinesc cerințele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.

Operatorii autorizați care pun în aplicare un plan aprobat de gestionare a riscurilor legate de organismele dăunătoare pot face obiectul unor inspecții cu frecvență redusă.

- (2) Planurile de gestionare a riscurilor legate de organismele dăunătoare acoperă, dacă este cazul sub forma unor manuale privind procedura standard de funcționare, cel puțin următoarele aspecte:

- (a) informațiile necesare în conformitate cu articolul 66 alineatul (2) privind înregistrarea operatorului autorizat;
- (b) informațiile necesare în conformitate cu articolul 69 alineatul (4) și articolul 70 alineatul (1) privind trasabilitatea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte;
- (c) o descriere a proceselor de producție ale operatorului autorizat și a activităților sale în ceea ce privește circulația și vânzările de plante, produse vegetale și alte obiecte;

- (d) o analiză a punctelor esențiale menționate la articolul 90 alineatul (1) și măsurile luate de operatorul autorizat pentru atenuarea riscurilor legate de organismele dăunătoare asociate acestor puncte critice;
- (e) procedurile existente și acțiunile prevăzute în cazul existenței unor suspiciuni sau al constatării prezenței organismelor dăunătoare de carantină, înregistrarea acestor suspiciuni sau constatări și înregistrarea măsurilor luate în acest sens;
- (f) rolurile și responsabilitățile personalului implicat în notificările menționate la articolul 14, în examinările menționate la articolul 87 alineatul (1), în eliberarea pașapoartelor fitosanitare în conformitate cu articolul 84 alineatul (1), articolul 93 alineatele (1) și (2) și articolul 94 și în aplicarea pașapoartelor fitosanitare în conformitate cu articolul 88; și
- (g) pregătirea furnizată personalului menționat la litera (f) din prezentul alineat.

(3) În cazul în care autoritatea competentă ia cunoștință de faptul că operatorul profesionist în cauză nu aplică măsurile menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (a) sau că un plan de gestionare a riscurilor legate de organismele dăunătoare nu mai corespunde niciuneia dintre cerințele prevăzute la alineatul (1) primul paragraf litera (b), autoritatea respectivă ia, fără întârziere, măsurile necesare pentru a garanta că neconformitatea cu respectivele condiții nu persistă. Măsurile respective pot include retragerea aprobării planului menționat.

În cazul în care autoritatea competentă a luat măsuri în conformitate cu primul paragraf, altele decât retragerea aprobării planului, și dacă neconformitatea persistă, autoritatea respectivă retrage fără întârziere aprobarea.

Articolul 92

Inspecțiile și retragerea autorizației

(1) Autoritatea competentă efectuează inspecții cel puțin o dată pe an și, dacă este cazul, desfășoară acțiuni de eșantionare și testare, pentru a verifica dacă operatorii autorizați respectă articolul 83 alineatul (1), (2), (4) sau (5), articolul 87, articolul 88, articolul 89 alineatul (1), articolul 90 sau articolul 93 alineatul (1), (2), (3) sau (5).

(2) În cazul în care autoritatea competentă ia cunoștință de faptul că un operator autorizat nu respectă dispozițiile menționate la alineatul (1), sau că o plantă, un produs vegetal sau alt obiect pentru care operatorul profesionist respectiv a eliberat un pașaport fitosanitar nu este conform cu articolul 85 sau, după caz, cu articolul 86, autoritatea respectivă ia fără întârziere măsurile necesare pentru a se asigura că neconformitatea cu dispozițiile respective nu persistă.

Măsurile respective pot include retragerea autorizației pentru eliberarea pașapoartelor fitosanitare pentru plantele, produsele vegetale și alte obiecte în cauză.

(3) În cazul în care autoritatea competentă a luat măsuri în conformitate cu alineatul (2), altele decât retragerea autorizației pentru eliberarea pașapoartelor fitosanitare pentru plantele, produsele vegetale și alte obiecte în cauză, și dacă neconformitatea cu articolul 85 sau, după caz, cu articolul 86 persistă, autoritatea respectivă retrage fără întârziere autorizația menționată.

Articolul 93

Înlocuirea pașaportului fitosanitar

(1) Un operator autorizat care a primit o unitate de comerț de plante, de produse vegetale sau alte obiecte pentru care a fost eliberat un pașaport fitosanitar, sau autoritatea competentă care acționează la cererea unui operator profesionist, poate elibera un nou pașaport fitosanitar pentru unitatea de comerț respectivă, care înlocuiește pașaportul fitosanitar eliberat inițial pentru acea unitate de comerț, dacă sunt îndeplinite condițiile de la alineatul (3).

(2) În cazul în care o unitate de comerț de plante, de produse vegetale sau alte obiecte pentru care a fost eliberat un pașaport fitosanitar este împărțită în două sau mai multe unități noi de comerț, operatorul autorizat responsabil de aceste noi unități de comerț sau autoritatea competentă care acționează la cererea unui operator profesionist eliberează un pașaport fitosanitar pentru fiecare unitate de comerț nouă rezultată din diviziune, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (3). Respectivul pașaport fitosanitar înlocuiește pașaportul fitosanitar eliberat pentru unitatea de comerț inițială.

(3) Un pașaport fitosanitar, astfel cum se prevede la alineatele (1) și (2), poate fi eliberat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) cerințele de trasabilitate menționate la articolul 69 alineatul (3) cu privire la plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză sunt îndeplinite;

- (b) după caz, plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză continuă să respecte cerințele menționate la articolele 85 și 86; și
- (c) caracteristicile plantelor, ale produselor vegetale sau ale altor obiecte în cauză nu s-au modificat.
- (4) În cazul în care un pașaport fitosanitar este eliberat în conformitate cu alineatul (1) sau (2), examinarea menționată la articolul 87 alineatul (1) nu este necesară.
- (5) Ca urmare a înlocuirii unui pașaport fitosanitar, astfel cum se menționează la alineatul (1) sau (2), operatorul autorizat în cauză păstrează pașaportul fitosanitar înlocuit sau conținutul acestuia pentru o perioadă de cel puțin trei ani.

În cazul în care autoritatea competentă înlocuiește un pașaport fitosanitar în conformitate cu alineatul (1) sau (2), operatorul profesionist, la cererea căruia este eliberat, păstrează pașaportul fitosanitar înlocuit sau conținutul acestuia pentru o perioadă de cel puțin trei ani.

Păstrarea pașaportului se poate realiza prin păstrarea informațiilor conținute de pașaportul fitosanitar într-o bază de date electronică, cu condiția ca aceasta să cuprindă informațiile conținute în orice cod de bare de trasabilitate, hologramă, cip sau alt suport de date pentru trasabilitate, care pot suplimenta codul de trasabilitate, astfel cum se menționează în anexa VII.

Articolul 94

Pașapoartele fitosanitare care înlocuiesc certificatele fitosanitare

(1) Prin derogare de la articolul 87, dacă o plantă, un produs vegetal sau alt obiect, introdus în teritoriul Uniunii dintr-o țară terță, necesită un pașaport fitosanitar pentru circulația pe teritoriul Uniunii în conformitate cu articolul 79 alineatul (1) și la articolul 80 alineatul (1), un astfel de pașaport se emite în cazul în care controalele, prin intermediul controalelor oficiale la punctul de control la frontieră, privind introducerea acestuia au fost finalizate în mod satisfăcător și au concluzionat că respectiva plantă, produs vegetal sau alt obiect îndeplinește cerințele de fond pentru eliberarea unui pașaport fitosanitar în conformitate cu articolul 85 și, dacă este cazul, cu articolul 86.

Înlocuirea unui certificat fitosanitar cu un pașaport fitosanitar poate fi efectuată la locul de destinație a plantei, a produsului vegetal sau a altui obiect în cauză, în loc de punctul de intrare, în cazul în care controlul la locul de destinație este permis, astfel cum se menționează în legislația Uniunii privind controalele oficiale.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) primul paragraf, statele membre pot decide să înlocuiască un certificat fitosanitar la locul de intrare a unei plante, a unui produs vegetal sau a altui obiect în cauză pe teritoriul Uniunii cu o copie certificată a certificatului fitosanitar original.

Respectiva copie certificată a certificatului fitosanitar original se eliberează de autoritatea competentă și însoțește circulația plantei, a produsului vegetal sau a altui obiect în cauză numai până în momentul în care se eliberează pașaportul fitosanitar și numai pe teritoriul statului membru respectiv.

(3) Autoritatea competentă păstrează certificatul fitosanitar pentru o perioadă de cel puțin trei ani. Păstrarea se poate realiza prin păstrarea informațiilor conținute de certificatul fitosanitar într-o bază de date electronică.

În cazul în care se aplică articolul 101 alineatul (2) litera (a), certificatul fitosanitar respectiv se înlocuiește cu o copie certificată a acestuia.

Articolul 95

Anularea și eliminarea pașaportului fitosanitar

(1) Operatorul profesionist care are sub controlul său o unitate de comerț de plante, de produse vegetale sau alte obiecte, anulează pașaportul fitosanitar și, dacă este posibil, îl elimină din unitatea de comerț respectivă, atunci când ia cunoștință de faptul că oricare dintre cerințele de la articolele 83-87, 89, 90, 93 sau 94 nu sunt îndeplinite.

Fără a aduce atingere obligației de notificare menționate la articolul 14, operatorul profesionist respectiv informează autoritatea competentă în sfera de competență a căreia se încadrează funcționarea sa.

(2) În cazul în care operatorul profesionist nu respectă alineatul (1), autoritatea competentă anulează pașaportul fitosanitar și, dacă este posibil, îl elimină din unitatea de comerț respectivă.

(3) În cazul în care se aplică dispozițiile alineatelor (1) și (2), operatorul profesionist în cauză păstrează pașaportul fitosanitar anulat sau conținutul acestuia pentru o perioadă de cel puțin trei ani.

Păstrarea se poate realiza prin păstrarea informațiilor conținute de pașaportul fitosanitar anulat într-o bază de date electronică, cu condiția ca aceasta să cuprindă informațiile conținute în orice cod de bare de trasabilitate, hologramă, cip sau alt suport de date, care poate suplimenta codul de bare de trasabilitate, astfel cum se menționează în anexa VII, precum și o declarație privind anularea.

(4) În cazul în care se aplică dispozițiile alineatelor (1) și (2), operatorul profesionist în cauză informează în consecință operatorul autorizat sau autoritatea competentă care a emis pașaportul fitosanitar anulat.

(5) Statele membre informează, prin sistemul electronic de notificare menționat la articolul 103, Comisia și alte state membre în cazul în care un pașaport fitosanitar a fost eliminat și anulat în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

Secțiunea 3

Alte atestări

Articolul 96

Marcarea materialelor de ambalaj din lemn, a lemnului sau a altor materiale

(1) Marcajul aplicat pe materialele de ambalaj din lemn, pe lemn sau pe alte materiale pentru a atesta faptul că a fost aplicat un tratament în conformitate cu anexa 1 la ISPM 15 este conform cu cerințele prevăzute în anexa 2 la ISPM 15, în toate cazurile prezentate în continuare:

- (a) materialele de ambalaj din lemn introduse pe teritoriul Uniunii dintr-o țară terță, astfel cum se menționează la articolul 43;
- (b) materialele de ambalaj din lemn marcate pe teritoriul Uniunii, care circulă în afara teritoriului Uniunii;
- (c) materialele de ambalaj din lemn, lemnul sau alte materiale care circulă pe teritoriul Uniunii, dacă acest lucru este necesar în temeiul unui act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 28, 30, 41 sau 54;
- (d) orice alte materiale de ambalaj din lemn, lemn sau alte materiale marcate pe teritoriul Uniunii.

Marcajul se aplică numai în cazul în care materialele de ambalaj din lemn, lemnul sau alte materiale au fost supuse unuia sau mai multora dintre tratamentele aprobate menționate în anexa 1 la ISPM 15, fără a aduce atingere Regulamentelor (CE) nr. 1005/2009 ⁽¹⁾, (CE) nr. 1107/2009 ⁽²⁾ și (UE) nr. 528/2012 ⁽³⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.

Pentru materialele de ambalaj din lemn, lemnul sau alte materiale marcate pe teritoriul Uniunii, marcajul se aplică numai de către un operator înregistrat autorizat în conformitate cu articolul 98.

Literele (a) și (b) de la primul paragraf nu se aplică materialelor de ambalaj din lemn care intră sub incidența excepțiilor prevăzute în ISPM 15.

(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru modificarea cerințelor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol în vederea adaptării acestora la evoluția standardelor internaționale, în special la ISPM 15.

Articolul 97

Repararea materialelor de ambalaj din lemn pe teritoriul Uniunii

(1) Materialele de ambalaj din lemn care poartă marcajul menționat la articolul 96 se repară numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (a) persoana care efectuează reparația este un operator înregistrat autorizat în conformitate cu articolul 98;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind substanțele care diminuează stratul de ozon (JO L 286, 31.10.2009, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO L 167, 27.6.2012, p. 1).

(b) materialul și tratamentul utilizate sunt eligibile pentru reparație;

(c) marcajul se aplică din nou, în mod adecvat.

(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili aspecte specifice privind materialul, tratamentul și marcajul menționate la alineatul (1). Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2). Actele de punere în aplicare menționate țin seama de standardele internaționale relevante, în special ISPM 15.

(3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care un operator profesionist elimină permanent, prin orice mijloace, toate marcajele aplicate anterior de pe materialele de ambalaj din lemn.

Articolul 98

Autorizarea și supravegherea operatorilor înregistrați care aplică marcajul materialelor de ambalaj din lemn pe teritoriul Uniunii

(1) Autorizarea de a aplica marcajul menționat la articolul 96 și de a repara materialele de ambalaj din lemn în conformitate cu articolul 97 se acordă de către autoritatea competentă, la cerere, dacă operatorul înregistrat îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(a) posedă cunoștințele necesare pentru a efectua tratarea materialelor de ambalaj din lemn, a lemnului și a altor materiale necesară în temeiul actelor menționate la articolele 96 și 97;

(b) deține instalații și echipamente adecvate pentru realizarea acestui tratament („instalații de tratare”).

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru completarea prezentului regulament prin care se precizează cerințele pentru acordarea autorizației, după caz, având în vedere evoluția cunoștințelor științifice și tehnice și a standardelor internaționale.

(2) Autorizarea de a aplica marcajul menționat la articolul 96 și de a repara materialele de ambalaj din lemn în conformitate cu articolul 97 se acordă de către autoritatea competentă la solicitarea unui operator înregistrat, care utilizează lemn tratat în instalația altui operator, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții referitoare la materialele de ambalaj din lemn care poartă marcajul respectiv:

(a) utilizează exclusiv lemn:

(i) care a fost supus unuia sau mai multora dintre tratamentele aprobate menționate în anexa 1 la ISPM 15 și a fost tratat în instalațiile administrate de un operator înregistrat autorizat în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol; sau

(ii) care a fost supus unuia sau mai multora dintre tratamentele aprobate menționate în anexa 1 la ISPM 15 într-o instalație de tratare dintr-o țară terță care a fost aprobată de organizația națională pentru protecția plantelor din respectiva țară terță;

(b) garantează trasabilitatea lemnului utilizat în acest scop până la respectivele instalații de tratare de pe teritoriul Uniunii sau până la instalațiile de tratare din țara terță în cauză;

(c) dacă este cazul, în conformitate cu articolul 28 alineatele (1) și (2), articolul 30 alineatele (1) și (3), articolul 41 alineatele (2) și (3) și articolul 54 alineatele (2) și (3), utilizează exclusiv lemnul menționat la litera (a) din prezentul paragraf, însoțit de un pașaport fitosanitar sau orice alt document care oferă garanții conform cărora cerințele privind tratarea prevăzute în anexa 1 la ISPM 15 sunt îndeplinite.

(3) Autoritatea competentă supraveghează cel puțin o dată pe an operatorii înregistrați autorizați în conformitate cu alineatele (1) și (2), pentru a verifica și a se asigura că aceștia tratează și marchează în mod corespunzător materialele de ambalaj din lemn, lemnul și alte materiale, în conformitate cu articolul 96 alineatul (1) și cu articolul 97 și că îndeplinesc condițiile prevăzute respectiv la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

(4) În cazul în care autoritatea competentă ia cunoștință de faptul că un operator profesionist nu respectă cerințele menționate la alineatul (1) sau (2), autoritatea respectivă ia fără întârziere măsurile necesare pentru a se asigura că nerespectarea respectivelor dispoziții încetează.

În cazul în care autoritatea competentă a luat aceste măsuri, altele decât retragerea autorizației menționată la alineatul (1) sau (2), iar neconformitatea persistă, autoritatea respectivă retrage fără întârziere autorizația menționată la alineatul (1) sau (2).

Articolul 99

Alte atestări decât marcajul aplicat materialelor de ambalaj din lemn

(1) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru completarea prezentului regulament prin care se stabilesc elementele pe care trebuie să le conțină atestările oficiale, specifice pentru plante, produse vegetale sau alte obiecte, altele decât materialele de ambalaj din lemn, care sunt impuse de standardele internaționale aplicabile ca dovadă a punerii în aplicare a măsurilor adoptate în temeiul articolului 28 alineatul (1) sau (2), al articolului 30 alineatul (1) sau (3), al articolului 41 alineatul (2) sau (3), al articolului 44 sau al articolului 54 alineatul (2) sau (3).

(2) Actele delegate menționate la alineatul (1) pot, de asemenea, să stabilească cerințe privind unul sau mai multe dintre următoarele aspecte:

- (a) autorizarea operatorilor profesioniști în ceea ce privește emiterea atestărilor oficiale menționate la alineatul (1);
- (b) supravegherea de către autoritatea competentă a operatorilor profesioniști autorizați în conformitate cu litera (a) din prezentul paragraf;
- (c) retragerea autorizației menționată la litera (a) din prezentul paragraf.

(3) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, specificațiile privind formatul atestărilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

Secțiunea 4

Exportul de plante, produse vegetale și alte materiale de pe teritoriul Uniunii

Articolul 100

Certificatul fitosanitar pentru exportul din Uniune

(1) În cazul în care pentru exportul unei plante, al unui produs vegetal sau al unui alt obiect de pe teritoriul Uniunii către o țară terță este necesar un certificat fitosanitar impus de cerințele fitosanitare pentru import ale respectivei țări terțe (denumit în continuare: „certificat fitosanitar de export”), certificatul respectiv se eliberează de către autoritatea competentă la solicitarea operatorului profesionist, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (a) operatorul profesionist este înregistrat de autoritatea competentă respectivă în conformitate cu articolul 65;
- (b) operatorul profesionist are sub controlul său planta, produsul vegetal sau alt obiect care urmează a fi exportat;
- (c) se garantează că planta, produsul vegetal sau alt obiect respectă cerințele fitosanitare pentru import ale țării terțe în cauză.

Autoritatea competentă eliberează, de asemenea, un certificat fitosanitar de export la solicitarea altor persoane decât operatorii profesioniști, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la primul paragraf literele (b) și (c).

În sensul prezentului alineat, autoritatea competentă nu delegă eliberarea certificatului fitosanitar de export niciunei alte persoane.

(2) Fără a aduce atingere obligațiilor în temeiul CIPP și ținând seama de standardele internaționale relevante, certificatul fitosanitar de export se eliberează cu condiția ca informațiile disponibile să permită autorității competente să certifice conformitatea plantei, a produsului vegetal sau a altui obiect vizat cu cerințele fitosanitare pentru import ale țării terțe în cauză. Informațiile respective pot proveni din unul sau mai multe dintre următoarele elemente, după caz:

- (a) inspecții, eșantionare și testare a plantelor, produselor vegetale sau altor obiecte în cauză sau a locului de producție și a vecinătății acestora;
- (b) informații oficiale privind statutul în ceea ce privește organismele dăunătoare în unitatea de producție, la locul de producție, în zona sau țara de origine a plantelor, produselor vegetale sau altor obiecte în cauză;
- (c) un pașaport fitosanitar, menționat la articolul 78, care însoțește plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză, în cazul în care pașaportul fitosanitar atestă rezultatele inspecțiilor efectuate de autoritatea competentă;
- (d) marcajul materialelor de ambalaj din lemn, astfel cum se menționează la articolul 96 alineatul (1), sau atestațiile menționate la articolul 99 alineatul (1);

- (e) informațiile incluse în certificatul de preexport menționat la articolul 102;
 - (f) informațiile oficiale incluse în certificatul fitosanitar menționat la articolul 71, în cazul în care plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză au fost introduse pe teritoriul Uniunii dintr-o țară terță.
- (3) Certificatul fitosanitar de export respectă descrierea și formatul modelului prevăzut în partea A din anexa VIII.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 105, pentru modificarea elementelor menționate la alineatul (2) din prezentul articol și a părții A din anexa VIII în scopul adaptării acestora la evoluția standardelor internaționale relevante.
- (5) Certificatele fitosanitare electronice de export sunt furnizate printr-un sistem informatizat de gestionare a informațiilor sau în cadrul unui schimb electronic cu un sistem informatizat de gestionare a informațiilor pentru controale oficiale la nivelul Uniunii.

Articolul 101

Certificatul fitosanitar de reexport din Uniune

(1) Pentru reexportul unei plante, al unui produs vegetal sau al unui alt obiect care este originar dintr-o țară terță și a fost introdus pe teritoriul Uniunii din țara terță respectivă sau din altă țară terță, se eliberează, dacă este posibil, un certificat fitosanitar de reexport din Uniune („certificat fitosanitar de reexport”) în locul certificatului fitosanitar de export.

Certificatul fitosanitar de reexport se eliberează de către autoritatea competentă la solicitarea operatorului profesionist dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (a) operatorul profesionist este înregistrat de autoritatea competentă respectivă în conformitate cu articolul 65;
- (b) operatorul profesionist are sub controlul său planta, produsul vegetal sau alt obiect care urmează a fi exportat;
- (c) se garantează că planta, produsul vegetal sau alt obiect respectă cerințele fitosanitare pentru import ale țării terțe în cauză.

Autoritatea competentă eliberează, de asemenea, un certificat fitosanitar de reexport la solicitarea altor persoane decât operatorii profesioniști, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la al doilea paragraf literele (b) și (c).

În sensul prezentului alineat, autoritatea competentă nu delegă eliberarea certificatului fitosanitar de reexport niciunei alte persoane.

(2) Fără a aduce atingere obligațiilor în temeiul CIPP și ținând seama de standardele internaționale relevante, certificatul fitosanitar de reexport se eliberează atunci când informațiile disponibile permit certificarea conformității cu cerințele fitosanitare pentru import ale țării terțe în cauză și să fie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (a) certificatul fitosanitar original care însoțește planta, produsul vegetal sau alt obiect în cauză din țara terță de origine, sau o copie certificată a acestuia, este anexată la certificatul fitosanitar de reexport;
- (b) planta, produsul vegetal sau alt obiect în cauză nu a fost cultivat, produs sau prelucrat în scopul modificării naturii sale de la momentul introducerii sale pe teritoriul Uniunii;
- (c) planta, produsul vegetal sau alt obiect în cauză nu a fost expus la riscul de a fi infestat sau contaminat cu organisme dăunătoare de carantină sau cu organisme dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină, enumerate ca atare de țara terță de destinație, în timpul depozitării în statul membru din care urmează să fie exportat către țara terță respectivă;
- (d) identitatea plantei, a produsului vegetal sau a altui obiect în cauză a fost menținută.

(3) Articolul 100 alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*.

(4) Certificatul fitosanitar de reexport respectă descrierea și formatul modelului prevăzut în partea B din anexa VIII.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 105, pentru modificarea părții B din anexa VIII în scopul adaptării acesteia la evoluția standardelor internaționale relevante.

(6) Certificatele fitosanitare electronice de reexport sunt furnizate printr-un sistem informatizat de gestionare a informațiilor sau în cadrul unui schimb electronic cu un sistem informatizat de gestionare a informațiilor pentru controale oficiale la nivelul Uniunii.

Articolul 102

Certificatele de preexport

(1) Autoritățile competente ale statului membru din care sunt exportate plantele, produsele vegetale sau alte obiecte menționate la articolul 100 alineatul (1) și autoritățile competente ale statului membru în care au fost cultivate, produse, depozitate sau prelucrate plantele, produsele vegetale sau alte obiecte fac schimb de informații fitosanitare necesare ca bază pentru eliberarea certificatului fitosanitar de export.

(2) Schimbul de informații menționat la alineatul (1) are loc sub forma unui document armonizat („certificat de preexport”) prin care autoritățile competente ale statului membru în care au fost cultivate, produse, depozitate sau prelucrate plantele, produsele vegetale și alte obiecte certifică conformitatea acestor plante, produse vegetale sau alte obiecte cu cerințele fitosanitare specifice privind unul sau mai multe dintre următoarele aspecte:

- (a) absența sau prezența sub un anumit prag a anumitor dăunători la plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză;
- (b) originea plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte în cauză pe un anumit teren, într-o anumită unitate de producție, loc de producție sau zonă;
- (c) statutul în ceea ce privește organismele dăunătoare pe terenul, în unitatea de producție, la locul de producție, în zona sau țara de origine a plantelor, produselor vegetale sau altor obiecte în cauză;
- (d) rezultatele inspecțiilor, ale eșantionării și testării plantelor, produselor vegetale sau altor obiecte în cauză;
- (e) procedurile fitosanitare aplicate pentru producerea sau prelucrarea plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte în cauză.

(3) Certificatul de preexport se eliberează, la solicitarea operatorului profesionist, de către autoritățile competente ale statului membru în care au fost cultivate, produse, depozitate sau prelucrate plantele, produsele vegetale sau alte obiecte, în timp ce respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte se află în spațiile operatorului profesionist în cauză.

(4) Certificatul de preexport însoțește plantele, produsele vegetale și alte obiecte în cauză în timpul circulației pe teritoriul Uniunii, cu excepția cazului în care informațiile conținute în acesta sunt schimbate între statele membre în cauză printr-un sistem informatizat de gestionare a informațiilor sau în cadrul unui schimb electronic cu un sistem informatizat de gestionare a informațiilor pentru controale oficiale la nivelul Uniunii.

(5) Fără a aduce atingere cerințelor prevăzute la alineatul (3), certificatul de preexport poate fi eliberat atunci când plantele, produsele vegetale sau alte obiecte au părăsit spațiile operatorului profesionist în cauză, cu condiția ca inspecțiile și, dacă este necesar, eșantionarea, să fi fost efectuate și să confirme conformitatea respectivelor plante, produse vegetale sau alte obiecte cu una sau mai multe dintre cerințele fitosanitare specifice prevăzute la alineatul (2).

(6) Certificatul de preexport conține elementele prevăzute și respectă formatul prevăzut în anexa VIII partea C.

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru modificarea anexei VIII partea C în scopul adaptării acesteia la evoluția cunoștințelor științifice și tehnice și a standardelor internaționale relevante.

(7) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili proceduri pentru eliberarea certificatelor de preexport. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

CAPITOLUL VII

Măsuri de sprijin din partea Comisiei

Articolul 103

Instituirea unui sistem electronic de notificare

Comisia instituie un sistem electronic pentru transmiterea de notificări de către statele membre.

Sistemul respectiv este conectat și compatibil cu un sistem informatizat de gestionare a informațiilor pentru controale oficiale la nivelul Uniunii.

Articolul 104

Elemente de informații, formate și termene pentru notificări și notificări în cazul suspiciunilor privind prezența organismelor dăunătoare

Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme specifice cu privire la efectuarea notificărilor menționate la articolul 9 alineatele (1) și (2), articolul 11, articolul 17 alineatul (3), articolul 18 alineatul (6), articolul 19 alineatul (2), articolul 28 alineatul (7), articolul 29 alineatul (3) primul paragraf, articolul 30 alineatul (8), articolul 33 alineatul (1), articolul 40 alineatul (4), articolul 41 alineatul (4), articolul 46 alineatul (4), articolul 49 alineatul (6), articolul 53 alineatul (4), articolul 54 alineatul (4), articolul 62 alineatul (1), articolul 77 alineatul (2) și articolul 95 alineatul (5). Normele respective pot să se refere la unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

- (a) elementele de informații care trebuie incluse în notificările respective;
- (b) formatul notificărilor respective și instrucțiuni privind modalitatea de completare a formatului respectiv;
- (c) termenele pentru prezentarea anumitor elemente de informații, astfel cum se menționează la litera (a);
- (d) cazurile în care se notifică suspiciunile privind prezența unui organism dăunător datorită necesității de a se lua o acțiune rapidă având în vedere biologia sa și posibilitatea răspândirii rapide și la scară largă;
- (e) cazurile de neconformitate care trebuie notificate atunci când neconformitatea respectivă generează un risc de răspândire a unui organism dăunător de carantină pentru Uniune sau a unui organism dăunător care se califică provizoriu drept organism dăunător de carantină pentru Uniune.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Articolul 105

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 6 alineatul (2), articolul 7, articolul 8 alineatul (5), articolul 19 alineatul (7), articolul 21, articolul 32 alineatul (5), articolul 34 alineatul (1), articolul 38, articolul 43 alineatul (2), articolul 46 alineatul (2), articolul 48 alineatul (5), articolul 51, articolul 65 alineatul (4), articolul 71 alineatul (4), articolul 76 alineatul (4), articolul 81 alineatul (2), articolul 83 alineatul (6), articolul 87 alineatul (4), articolul 89 alineatul (2), articolul 96 alineatul (2), articolul 98 alineatul (1), articolul 99 alineatul (1), articolul 100 alineatul (4), articolul 101 alineatul (5) și articolul 102 alineatul (6) este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 13 decembrie 2016. Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea competenței menționată la articolul 6 alineatul (2), articolul 7, articolul 8 alineatul (5), articolul 19 alineatul (7), articolul 21, articolul 32 alineatul (5), articolul 34 alineatul (1), articolul 38, articolul 43 alineatul (2), articolul 46 alineatul (2), articolul 48 alineatul (5), articolul 51, articolul 65 alineatul (4), articolul 71 alineatul (4), articolul 76 alineatul (4), articolul 81 alineatul (2), articolul 83 alineatul (6), articolul 87 alineatul (4), articolul 89 alineatul (2), articolul 96 alineatul (2), articolul 98 alineatul (1), articolul 99 alineatul (1), articolul 100 alineatul (4), articolul 101 alineatul (5) și articolul 102 alineatul (6) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia în cauză. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunui act delegat deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 6 alineatul (2), articolului 7, articolului 8 alineatul (5), articolului 19 alineatul (7), articolului 21, articolului 32 alineatul (5), articolului 34 alineatul (1), articolului 38, articolului 43 alineatul (2), articolului 46 alineatul (2), articolului 48 alineatul (5), articolului 51, articolului 65 alineatul (4), articolului 71 alineatul (4), articolului 76 alineatul (4), articolului 81 alineatul (2), articolului 83 alineatul (6), articolului 87 alineatul (4), articolului 89 alineatul (2), articolului 96 alineatul (2), articolului 98 alineatul (1), articolului 99 alineatul (1), articolului 100 alineatul (4), articolului 101 alineatul (5) și articolului 102 alineatul (6) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat vreo obiecție în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 106

Procedura de urgență

(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.

(2) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecții la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 105 alineatul (6). Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul imediat în urma notificării deciziei Parlamentului European sau Consiliului de a formula obiecții.

Articolul 107

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, instituit prin articolul 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾. Acesta reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care avizul comitetului trebuie obținut prin procedură scrisă, această procedură se încheie fără rezultat dacă, înainte de expirarea termenului de trimitere a avizului, acest lucru este hotărât de președintele comitetului sau solicitat de o majoritate simplă a membrilor comitetului.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din același regulament.

Articolul 108

Sanțiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare garantării punerii lor în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei până la 14 decembrie 2019 și îi comunică, fără întârziere, orice modificare ulterioară care le afectează.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

*Articolul 109***Abrogări**

- (1) Directiva 2000/29/CE se abrogă, cu excepția următoarelor dispoziții:
- (a) articolul 1 alineatul (4);
 - (b) articolul 2 alineatul (1) partea introductivă și literele (g), (i), (j), (k), (l), (m), (n), (p), (q) și (r);
 - (c) articolul 11 alineatul (3);
 - (d) articolul 12;
 - (e) articolul 13;
 - (f) articolul 13a;
 - (g) articolul 13b;
 - (h) articolul 13c;
 - (i) articolul 13d;
 - (j) articolul 21 alineatele (1)-(5);
 - (k) articolul 27a;
 - (l) anexa VIIIa.
- (2) Se abrogă următoarele directive:
- (a) Directiva 69/464/CEE;
 - (b) Directiva 74/647/CEE;
 - (c) Directiva 93/85/CEE;
 - (d) Directiva 98/57/CE;
 - (e) Directiva 2006/91/CE;
 - (f) Directiva 2007/33/CE.
- (3) Trimiterile la actele abrogate în conformitate cu alineatele (1) și (2) se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IX.

*Articolul 110***Modificarea Regulamentului (UE) nr. 228/2013**

La articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 228/2013 se adaugă următorul paragraf:

„Finanțarea din partea Uniunii pentru programele care vizează controlul organismelor dăunătoare în regiunile ultraperiferice ale Uniunii se pune în aplicare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 652/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) nr. 652/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor dispoziții pentru gestionarea cheltuielilor privind lanțul alimentar, sănătatea și bunăstarea animalelor, precum și sănătatea plantelor și materialul de reproducere a plantelor, de modificare a Directivelor 98/56/CE, 2000/29/CE și 2008/90/CE ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 178/2002, (CE) nr. 882/2004 și (CE) nr. 396/2005 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivei 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Deciziilor 66/399/CEE, 76/894/CEE și 2009/470/CE ale Consiliului (JO L 189, 27.6.2014, p. 1).”

*Articolul 111***Modificarea Regulamentului (UE) nr. 652/2014**

Regulamentul (UE) nr. 652/2014 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare pentru plante;”.

2. La articolul 5 alineatul (2) se adaugă următoarea literă:

„(c) programele care vizează controlul organismelor dăunătoare în regiunile ultraperiferice ale Uniunii menționat la articolul 25;”

3. La articolul 16 alineatul (1), literele (a), (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) măsuri de eradicare a unui organism dăunător dintr-o zonă infestată, luate de către autoritățile competente în conformitate cu articolul 17 alineatul (1), articolul 28 alineatul (1), articolul 29 alineatul (1) sau cu articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

(b) măsuri de limitare a răspândirii unui organism dăunător prioritar, inclus pe listă în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031, împotriva căruia au fost adoptate măsuri de limitare a răspândirii la nivelul Uniunii în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din regulamentul respectiv, într-o zonă infestată din care dăunătorul prioritar nu poate fi eradicat, dacă aceste măsuri sunt esențiale pentru a proteja teritoriul Uniunii împotriva răspândirii în continuare a respectivului organism dăunător prioritar. Aceste măsuri vizează eradicarea organismului dăunător respectiv din zona-tampon din jurul zonei infestate dacă se constată prezența sa în zona tampon-respectivă; și

(c) măsuri de prevenire luate împotriva răspândirii unui organism dăunător prioritar, inclus pe listă în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031, împotriva căruia au fost adoptate măsuri ale Uniunii în conformitate cu articolul 28 alineatul (3) din regulamentul respectiv, în cazul în care aceste măsuri sunt esențiale pentru a proteja teritoriul Uniunii împotriva răspândirii în continuare a organismului dăunător prioritar respectiv.

(*) Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului (JO L 317, 23.11.2016, p. 4).”

4. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Condiții

Măsurile menționate la articolul 16 pot fi eligibile pentru acordarea de granturi cu condiția ca ele să fie aplicate imediat, dispozițiile aplicabile prevăzute în dreptul relevant al Uniunii să fie respectate și să respecte una sau mai multe dintre următoarele condiții:

(a) se referă la organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune incluse pe listă în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031 a căror prezență nu a fost constatată pe teritoriul Uniunii;

(b) se referă la organisme dăunătoare care nu sunt enumerate ca organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune și care intră sub incidența unei măsuri adoptate de autoritatea competentă a unui stat membru în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031;

(c) se referă la organisme dăunătoare care nu sunt enumerate ca organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune și care intră sub incidența unei măsuri adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031; sau

(d) se referă la organisme dăunătoare prioritare incluse pe listă în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031.

Pentru măsurile care îndeplinesc condiția prevăzută la litera (b) de la primul paragraf, grantul nu acoperă costurile suportate mai mult de doi ani de la intrarea în vigoare a măsurii adoptate de autoritatea competentă a statului membru în cauză în conformitate cu articolul 29 din Regulamentul (UE) 2016/2031, sau costurile suportate după expirarea măsurii respective. Pentru măsurile care îndeplinesc condiția prevăzută la litera (c) de la primul paragraf, grantul nu acoperă costurile suportate după expirarea măsurii adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031.”

5. La articolul 18 alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) costurile de despăgubire a proprietarilor în cauză pentru valoarea plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte distruse cărora li se aplică măsurile menționate la articolul 16, în limita valorii de piață a acestor plante, produse vegetale și alte obiecte în cazul în care nu ar fi fost afectate de respectivele măsuri; valoarea reziduală, dacă există, se deduce din suma de despăgubire; și”;

6. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pot fi acordate statelor membre granturi pentru programele anuale și multianuale de supraveghere pe care le aplică în privința prezenței dăunătorilor («programe de supraveghere»), cu condiția ca respectivele programe să respecte cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) se referă la organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune incluse pe listă în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031 și a căror prezență nu a fost constatată pe teritoriul Uniunii;

(b) se referă la organisme dăunătoare prioritare incluse pe listă în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031; și

(c) se referă la organisme dăunătoare care nu sunt enumerate ca organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune și care intră sub incidența unei măsuri adoptate de Comisie în temeiul articolului 30 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031.”;

(b) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru măsurile care îndeplinesc condiția prevăzută la litera (c) de la primul alineat, grantul nu acoperă costurile suportate după expirarea măsurii adoptate de Comisie în temeiul articolului 30 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031.”

7. La articolul 20 se introduce o nouă literă înainte de litera (a):

„(-a) costurile cu examinările vizuale;”.

8. La articolul 47, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. Se introduce următorul articol:

«Articolul 15a

Statele membre prevăd ca orice persoană care află despre prezența unui dăunător inclus pe lista din anexa I sau II sau a unui dăunător care intră sub incidența unei măsuri în temeiul articolului 16 alineatul (2) sau (3) sau are motive să suspecteze o astfel de prezență să înștiințeze imediat autoritatea competentă și, în cazul în care autoritatea competentă solicită acest lucru, să furnizeze informațiile de care dispune în legătură cu respectiva prezență. În cazul în care notificarea nu este efectuată în scris, autoritatea competentă o înregistrează în mod oficial.»

Articolul 112

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1143/2014

La articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) organismelor dăunătoare plantelor incluse pe listă în temeiul articolului 5 alineatul (2) sau al articolului 32 alineatul (3) sau care intră sub incidența unor măsuri în temeiul articolului 30 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

(*) Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului (JO L 317, 23.11.2016, p. 4).”

Articolul 113

Intrarea în vigoare și aplicarea

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 14 decembrie 2019. Cu toate acestea:

(a) articolul 111 alineatul (8) se aplică de la 1 ianuarie 2017;

(b) articolul 100 alineatul (3) și articolul 101 alineatul (4) se aplică de la 1 ianuarie 2021.

(2) Actele menționate la articolul 109 alineatul (2) literele (a), (c), (d) și (f) se abrogă cu începere de la 1 ianuarie 2022. În caz de conflict între dispozițiile actelor respective și dispozițiile prezentului regulament, dispozițiile prezentului regulament prevalează.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 26 octombrie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

I. LESAY

ANEXA I

CRITERII PENTRU CLASIFICAREA ORGANISMELOR DĂUNĂTOARE ÎN FUNCȚIE DE RISCUL PE CARE ÎL PREZINTĂ PENTRU TERITORIUL UNIUNII

SECȚIUNEA 1

Criteria pentru identificarea organismelor dăunătoare care pot fi considerate organisme dăunătoare de carantină, astfel cum se menționează la articolul 3, articolul 6 alineatul (1), articolul 7, articolul 29 alineatul (2), articolul 30 alineatul (2) și articolul 49 alineatul (3)

1. Identitatea organismului dăunător

Identitatea taxonomică a dăunătorului trebuie să fie în mod clar definită sau, în mod alternativ, trebuie să fi fost dovedit că dăunătorul produce simptome coerente și că este transmisibil.

Identitatea taxonomică a dăunătorului este definită la nivelul speciei sau, alternativ, la un nivel taxonomic mai mare sau mai mic, dacă acest nivel taxonomic este adecvat din punct de vedere științific în funcție de virulență, gama de gazde sau relațiile cu vectorii.

2. Prezența organismelor dăunătoare în teritoriul în cauză

Una sau mai multe dintre următoarele condiții se aplică:

- (a) dăunătorul nu este cunoscut ca fiind prezent în teritoriul în cauză;
- (b) dăunătorul nu este cunoscut ca fiind prezent în teritoriul în cauză, cu excepția unei părți limitate a acestuia;
- (c) dăunătorul nu este cunoscut ca fiind prezent în teritoriul în cauză, cu excepția unor prezențe limitate, neregulate, izolate și rare în acesta.

Dacă se aplică litera (b) sau (c), dăunătorul este considerat ca neavând o răspândire largă.

3. Capacitatea de intrare, stabilire și răspândire a organismului dăunător în teritoriul în cauză

(a) Capacitatea de intrare

Organismul dăunător este considerat capabil să intre în teritoriul în cauză sau, dacă este prezent dar nu are o răspândire largă, în partea din teritoriu în care este absent (denumită în continuare: „partea relevantă a zonei amenințate”), fie prin răspândire naturală, fie dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (i) este asociat, în ceea ce privește plantele, produsele vegetale sau alte obiecte care circulă pe teritoriul în cauză, cu acele plante, produse vegetale și alte obiecte din teritoriul din care acestea provin sau din care acestea circulă pe teritoriul în cauză;
- (ii) supraviețuiește în timpul transportului sau al depozitării;
- (iii) poate fi transferat pe o plantă, produs vegetal sau alt obiect gazdă adecvat din teritoriul în cauză.

(b) Capacitatea de stabilire

Organismul dăunător este considerat capabil să se „stabilească” pe teritoriul în cauză, sau, dacă este prezent dar nu are o răspândire largă, pe partea din teritoriu în care este absent, dacă sunt îndeplinite condițiile următoare:

- (i) sunt disponibile gazde ale dăunătorului și, dacă este relevant, vectori de transmitere a dăunătorului;
- (ii) factorii de mediu determinanți sunt favorabili în ceea ce privește organismul dăunător în cauză și, dacă este cazul, vectorul acestuia, ceea ce îi permite să supraviețuiască unor perioade de stres climatic și să își finalizeze ciclul de viață;

- (iii) practicile de cultivare și măsurile de control aplicate în respectivul teritoriu sunt favorabile;
- (iv) metodele de supraviețuire, strategia reproductivă, adaptabilitatea genetică a dăunătorului și mărimea minimă viabilă a populației sale sprijină stabilirea acestuia.

(c) Capacitatea de răspândire

Organismul dăunător este considerat capabil să se răspândească teritorial pe teritoriul în cauză sau, dacă este prezent, dar nu are o răspândire largă, în partea din teritoriu în care este absent, dacă sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile următoare:

- (i) mediul este adecvat pentru răspândirea naturală a dăunătorului;
- (ii) barierele în calea răspândirii naturale a dăunătorului sunt insuficiente;
- (iii) mărfurile sau mijloacele de transport permit deplasarea dăunătorului;
- (iv) sunt prezente gazde și, dacă este relevant, vectori ai dăunătorului;
- (v) practicile de cultivare și măsurile de control aplicate în respectivul teritoriu sunt favorabile;
- (vi) nu sunt prezenți inamici naturali și antagoniști ai dăunătorului sau aceștia nu sunt suficient de capabili pentru a elimina dăunătorul.

4. Impactul economic, social și de mediu potențial

Intrarea, stabilirea și răspândirea organismului dăunător în teritoriul în cauză, sau, în cazul în care este prezent dar nu are o răspândire largă, în partea din teritoriu în care este absent, au un impact economic, social și/sau de mediu inacceptabil pentru teritoriul respectiv, sau pentru partea din teritoriul respectiv în care acesta nu are o răspândire largă, în ceea ce privește unul sau mai multe dintre următoarele aspecte:

- (a) pierderea recoltelor din punctul de vedere al randamentului și al calității;
- (b) costul măsurilor de control;
- (c) costuri de replantare și/sau pierderile cauzate de necesitatea de cultivare a plantelor de substituție;
- (d) efecte asupra practicilor de producție existente;
- (e) efecte asupra arborilor stradali, parcurilor și zonelor naturale și plantate;
- (f) efecte asupra plantelor indigene, asupra biodiversității și serviciilor ecosistemice;
- (g) efecte asupra stabilirii, răspândirii și impactului altor dăunători, de exemplu din cauza capacității dăunătorului în cauză să acționeze ca un vector al altor dăunători;
- (h) modificări ale costurilor de producători sau ale cererilor de intrări, inclusiv costurile de control și costurile de eradicare și izolare;
- (i) efecte asupra profiturilor producătorilor care apar din modificări ale calității, ale costurilor de producție, ale randamentului sau ale nivelurilor prețurilor;
- (j) modificări ale cererii consumatorilor străini sau interni pentru un produs care rezultă din variațiile de calitate;
- (k) efecte asupra piețelor interne și de export și asupra prețurilor plătite, inclusiv efectele asupra accesului pe piețele de export și probabilitatea unor restricții fitosanitare impuse de către partenerii comerciali;
- (l) resursele necesare pentru cercetări suplimentare și consiliere;
- (m) efecte asupra mediului și alte efecte nedorite ale măsurilor de control;
- (n) efecte asupra siturilor Natura 2000 sau asupra altor zone protejate;
- (o) modificări ale proceselor ecologice și ale structurii, stabilității sau ale proceselor unui ecosistem, inclusiv efecte suplimentare asupra speciilor de plante, asupra eroziunii, modificarea nivelului pânzei freatice, a pericolelor de incendii, a circuitului substanțelor nutritive;

- (p) costuri de restaurare a mediului și ale măsurilor preventive;
- (q) efecte asupra securității și siguranței alimentare;
- (r) efectele asupra ocupării forței de muncă;
- (s) efectele asupra calității apei, activităților recreative, turismului, patrimoniului natural, pășunatului animalelor, vânătorii, pescuitului.

SECȚIUNEA 2

Criterii pentru identificarea dăunătorilor de carantină pentru Uniune care pot fi considerați organisme dăunătoare prioritare, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatele (1) și (2)

Dăunătorii de carantină pentru Uniune sunt considerați ca având un impact economic, social sau de mediu foarte grav pentru teritoriul Uniunii dacă intrarea, stabilirea și răspândirea lor îndeplinește unul sau mai multe dintre următoarele aspecte:

- (a) Impact economic: dăunătorul are potențialul de a cauza pierderi considerabile în ceea ce privește efectele directe și indirecte menționate la punctul 4 din secțiunea 1 pentru plantele cu o valoare economică semnificativă pe teritoriul Uniunii.

Plantele menționate la primul paragraf pot fi pomi care nu se află în producție.

- (b) Impact social: dăunătorul are potențialul de a cauza unul sau mai multe dintre următoarele efecte:
 - (i) o scădere semnificativă a locurilor de muncă în sectorul în cauză din agricultură, horticultură sau sectorul forestier sau în industriile legate de aceste sectoare, inclusiv turismul și activitățile recreative;
 - (ii) riscuri semnificative pentru securitatea alimentară sau pentru siguranța alimentară;
 - (iii) dispariția, sau distrugerea pe termen lung și la scară largă, a unor specii importante de arbori care cresc sau sunt cultivate pe teritoriul Uniunii sau a unor specii de arbori de importanță majoră în ceea ce privește peisajul, precum și patrimoniul cultural și istoric al Uniunii.
- (c) Impact de mediu: dăunătorul are potențialul de a cauza unul sau mai multe dintre următoarele efecte:
 - (i) efecte semnificative asupra biodiversității și serviciilor ecosistemice, inclusiv efecte asupra speciilor și habitatelor incluse pe listă în conformitate cu Directiva 92/43/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ și din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾;
 - (ii) creșteri semnificative și pe termen lung ale utilizării produselor de protecție a plantelor pentru plantele în cauză;
 - (iii) dispariția sau distrugerea pe termen lung și la scară largă a unor specii importante de arbori care cresc sau sunt cultivate pe teritoriul Uniunii sau a unor specii de arbori de importanță majoră în ceea ce privește peisajul, precum și patrimoniul cultural și istoric al Uniunii.

SECȚIUNEA 3

Criterii pentru o evaluare preliminară în vederea identificării dăunătorilor care se califică provizoriu drept dăunători de carantină pentru Uniune și care necesită măsuri temporare astfel cum se menționează la articolul 29 alineatul (1) și articolul 30 alineatul (1)

Subsecțiunea 1

Criterii pentru o evaluare preliminară în vederea identificării dăunătorilor care se califică provizoriu drept dăunători de carantină pentru Uniune și care necesită măsuri temporare astfel cum se menționează la articolul 29 alineatul (1)

1. Identitatea organismului dăunător

Organismul dăunător îndeplinește criteriul definit la punctul 1 din secțiunea 1.

⁽¹⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁽²⁾ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

2. Prezența organismului dăunător pe teritoriul statului membru

Prezența organismului dăunător nu a fost cunoscută anterior pe teritoriul unui stat membru. Pe baza informațiilor aflate la dispoziția statului membru respectiv, prezența dăunătorului nu a fost, de asemenea, cunoscută anterior pe teritoriul Uniunii, sau se consideră că dăunătorul îndeplinește condițiile prevăzute în secțiunea 1 punctul 2 litera (b) sau (c) în ceea ce privește teritoriul Uniunii.

3. Probabilitatea de stabilire și răspândire a organismului dăunător în teritoriul Uniunii, sau partea (părțile) specifică (specifice) din teritoriul Uniunii unde acesta nu este prezent

Pe baza informațiilor aflate la dispoziția statului membru, dăunătorul îndeplinește criteriile definite în secțiunea 1 punctul 3 literele (b) și (c) în ceea ce privește teritoriul său și, în măsura în care este posibil ca statul membru să evalueze acest lucru, teritoriul Uniunii.

4. Impactul economic, social și de mediu potențial al dăunătorului

Pe baza informațiilor aflate la dispoziția statului membru, dăunătorul ar avea un impact economic, social și/sau de mediu inacceptabil pentru teritoriul său și, în măsura în care este posibil ca statul membru să evalueze acest lucru, teritoriul Uniunii, dacă s-ar stabili și s-ar răspândi pe teritoriul respectiv.

Acest impact cuprinde cel puțin unul sau mai multe dintre efectele directe enumerate în secțiunea 1 punctul 4 literele (a)-(g).

Subsecțiunea 2

Criterii pentru o evaluare preliminară în vederea identificării dăunătorilor care se califică provizoriu drept dăunători de carantină pentru Uniune și care necesită măsuri temporare astfel cum se menționează la articolul 30 alineatul (1)

1. Identitatea organismului dăunător

Organismul dăunător îndeplinește criteriul definit la punctul 1 din secțiunea 1.

2. Prezența organismului dăunător pe teritoriul Uniunii

Prezența organismului dăunător nu a fost constatată anterior pe teritoriul Uniunii sau se consideră că acesta îndeplinește condițiile prevăzute în secțiunea 1 punctul 2 litera (b) sau (c) în ceea ce privește teritoriul Uniunii.

3. Probabilitatea de stabilire și răspândire a organismului dăunător în teritoriul Uniunii, sau partea (părțile) specifică (specifice) din teritoriul Uniunii unde acesta nu este prezent

Pe baza informațiilor aflate la dispoziția Uniunii, dăunătorul îndeplinește criteriile definite în secțiunea 1 punctul 3 literele (b) și (c) în ceea ce privește teritoriul Uniunii.

4. Impactul economic, social și de mediu potențial al dăunătorului

Pe baza informațiilor aflate la dispoziția Uniunii, dăunătorul ar avea un impact economic, social și/sau de mediu inacceptabil pentru teritoriul Uniunii dacă s-ar stabili și s-ar răspândi pe teritoriul respectiv.

Acest impact cuprinde cel puțin unul sau mai multe dintre efectele directe enumerate în secțiunea 1 punctul 4 literele (a)-(g).

SECȚIUNEA 4

Criterii pentru identificarea dăunătorilor care se califică drept organisme dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină pentru Uniune, astfel cum se menționează la articolele 36 și 38

1. Identitatea organismului dăunător

Organismul dăunător îndeplinește criteriul definit la punctul 1 din secțiunea 1.

2. Probabilitatea de răspândire a dăunătorului pe teritoriul Uniunii

În urma unei evaluări rezultă că transmiterea dăunătorului are loc în principal prin anumite plante destinate plantării, mai degrabă decât prin răspândire naturală sau prin intermediul deplasării produselor vegetale sau a altor obiecte.

Respectiva evaluare include, după caz, următoarele aspecte:

- (a) numărul de cicluri de viață ale dăunătorului pe gazda respectivă;
- (b) biologia, epidemiologia și supraviețuirea dăunătorului;
- (c) căi de transmitere naturale, asociate activităților umane sau alte căi posibile de transmitere a dăunătorului la planta gazdă în cauză și eficacitatea acestor căi, inclusiv mecanismele și rata de dispersie;
- (d) infestarea ulterioară și transmiterea dăunătorului de la planta gazdă în cauză la alte plante și invers;
- (e) factorii climatici;
- (f) lucrările de întreținere a solului înainte și după recoltare;
- (g) tipurile de sol;
- (h) sensibilitatea plantei gazdă în cauză și etapele relevante ale plantelor gazdă;
- (i) prezența vectorilor pentru respectivul dăunător;
- (j) prezența inamicilor naturali și a antagoniștilor dăunătorului;
- (k) prezența altor plante gazdă sensibile la dăunătorul respectiv;
- (l) prevalența organismului dăunător pe teritoriul Uniunii;
- (m) utilizarea preconizată a plantelor.

3. Impactul economic, social și de mediu potențial al dăunătorului

Infestarea cu respectivul dăunător a plantelor destinate plantării menționate la punctul 2 are un impact economic inacceptabil pentru utilizarea preconizată a plantelor respective, în ceea ce privește unul sau mai multe dintre următoarele aspecte:

- (a) pierderea recoltelor din punctul de vedere al randamentului și al calității;
 - (b) costuri suplimentare pentru măsuri de control;
 - (c) costuri suplimentare de recoltare și sortare;
 - (d) costuri de replantare;
 - (e) pierderile cauzate de necesitatea de cultivare a unor plante de substituție;
 - (f) efecte asupra practicilor de producție existente;
 - (g) efecte asupra altor plante gazdă la locul de producție;
 - (h) efecte asupra stabilirii, răspândirii și impactului altor dăunători, din cauza capacității dăunătorului în cauză de a acționa ca un vector pentru respectivii dăunători;
 - (i) efecte asupra costurilor de producători sau ale cererilor de intrări, inclusiv costurile de control și costurile de eradicare și izolare;
 - (j) efecte asupra profiturilor producătorilor care apar din modificări ale costurilor de producție, ale randamentului sau ale nivelurilor prețurilor;
 - (k) modificări ale cererii consumatorilor străini sau interni pentru un produs care rezultă din variațiile de calitate;
 - (l) efecte asupra piețelor interne și de export și asupra prețurilor plătite;
 - (m) efecte asupra ocupării forței de muncă.
-

ANEXA II

MĂSURI ȘI PRINCIPII DE GESTIONARE A RISCURILOR DE DĂUNĂTORI

SECȚIUNEA 1

Măsuri de gestionare a riscurilor de dăunători de carantină astfel cum se menționează la articolul 17 alineatul (1), articolul 21, articolul 25 alineatul (2), articolul 28 alineatele (4) și (6), articolul 29 alineatul (1), articolul 30 alineatele (5) și (7), articolul 40 alineatul (3), articolul 41 alineatul (3), articolul 42 alineatul (4), articolul 46 alineatul (3), articolul 53 alineatul (3), articolul 54 alineatul (3) și la articolul 75 alineatul (2)

Gestionarea riscurilor de dăunători de carantină constă în una sau mai multe măsuri, după caz:

1. Măsuri care vizează prevenirea și eliminarea infestării plantelor cultivate și sălbatice

- (a) Restricții cu privire la identitatea, natura, originea, ascendența, proveniența și antecedentele de producție ale plantelor cultivate.
- (b) Restricții privind cultivarea, recoltarea și utilizarea plantelor.
- (c) Restricții privind utilizarea produselor vegetale, a spațiilor, terenurilor, apei, solului, mediilor de cultură, instalațiilor, mașinilor, echipamentelor și a altor materiale.
- (d) Supravegherea, examinarea vizuală, eșantionarea și testarea în laborator a plantelor și produselor vegetale, a spațiilor, terenurilor, apei, solului, mediilor de cultură, instalațiilor, mașinilor, echipamentelor și altor materiale pentru depistarea prezenței dăunătorilor de carantină.
- (e) Supravegherea în vederea depistării diminuării sau modificării eficienței la o specie sau un soi de plante rezistentă în urma unei modificări a compoziției organismului dăunător de carantină sau a biotipului, patotipului, rasei sau grupului de virulență al acestuia.
- (f) Tratarea fizică, chimică și biologică a plantelor, a produselor vegetale, a spațiilor, terenurilor, apei, solului, mediilor de cultură, instalațiilor, mașinilor, echipamentelor și altor materiale, infestate sau potențial infestate cu organisme dăunătoare de carantină.
- (g) Distrugerea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte, infestate sau potențial infestate cu organisme dăunătoare de carantină sau în scopuri preventive.
- (h) Obligații în materie de informare, înregistrare a datelor, comunicare și raportare.
- (i) Înregistrarea operatorilor profesioniști în cauză.

În sensul literei (b), aceste măsuri pot include cerințe cu privire la testarea unor specii de plante și soiuri de plante cu privire la rezistența la organismul dăunător de carantină în cauză și includerea pe listă a speciilor de plante și a soiurilor de plante dovedite a fi rezistente la organismul dăunător de carantină în cauză.

În sensul literei (f), aceste măsuri pot include cerințe cu privire la:

- (i) înregistrarea, autorizarea și supravegherea oficială a operatorilor profesioniști care aplică tratamentul în cauză;
- (ii) eliberarea unui certificat fitosanitar, a unui pașaport fitosanitar, a unei etichete sau alte atestări oficiale pentru plantele, produsele vegetale sau alte obiecte tratate și aplicarea marcajului menționat la articolul 96 alineatul (1) în urma aplicării tratamentului în cauză.

2. Măsuri care vizează transporturile de plante, de produse vegetale și alte obiecte

- (a) Restricții privind identitatea, natura, originea, proveniența, ascendența, metoda de producție, antecedentele de producție și trasabilitatea plantelor, produselor vegetale și altor obiecte.
- (b) Restricții privind introducerea, circulația, utilizarea, manipularea, procesarea, ambalarea, depozitarea, distribuția și destinația plantelor, produselor vegetale și altor obiecte.

- (c) Supravegherea, examinarea vizuală, eșantionarea, testarea în laborator a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte pentru a depista prezența organismelor dăunătoare de carantină, inclusiv prin supunere la procedurile de carantină și controale înainte de export în țările terțe.
- (d) Tratarea fizică, chimică și biologică și, dacă este necesar, distrugerea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte infestate sau potențial infestate cu organisme dăunătoare de carantină.
- (e) Obligații în materie de informare, înregistrare a datelor, comunicare și raportare.
- (f) Înregistrarea operatorilor profesioniști în cauză.

În sensul literelor (a)-(d), aceste măsuri pot include cerințe cu privire la:

- (i) eliberarea unui certificat fitosanitar, a unui pașaport fitosanitar, a unei etichete sau a unei alte atestări oficiale, inclusiv aplicarea marcajului menționat la articolul 96 alineatul (1) pentru a atesta conformitatea cu literele (a)-(d);
 - (ii) înregistrarea, autorizarea și supravegherea oficială a operatorilor profesioniști care aplică tratamentul menționat la litera (d).
- (3) Măsuri care vizează căi de transmitere ale organismelor dăunătoare de carantină, altele decât transporturile de plante, de produse vegetale sau alte obiecte
- (a) Restricții privind introducerea și circulația dăunătorilor de carantină ca marfă.
 - (b) Supravegherea, examinarea vizuală, eșantionarea și testarea în laborator și, după caz, distrugerea dăunătorilor de carantină ca marfă.
 - (c) Restricții privind plantele, produsele vegetale și alte obiecte transportate de călători.
 - (d) Supravegherea, examinarea vizuală, eșantionarea și testarea în laborator și, dacă este cazul, tratamentul sau distrugerea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte transportate de călători.
 - (e) Restricții privind vehiculele, ambalajele și alte materiale utilizate în transportul de mărfuri.
 - (f) Supravegherea, examinarea vizuală, eșantionarea și testarea în laborator și dacă este cazul, tratamentul sau distrugerea vehiculelor, ambalajelor și altor materiale utilizate în transportul de mărfuri.
 - (g) Obligații în materie de informare, înregistrare a datelor, comunicare și raportare.
 - (h) Înregistrarea operatorilor profesioniști în cauză.

SECȚIUNEA 2

Principii de gestionare a riscurilor de dăunători, astfel cum se menționează la articolul 17 alineatul (1), articolul 18 alineatul (3), articolul 21, articolul 28 alineatele (4) și (6), articolul 29 alineatul (1), articolul 30 alineatele (5) și (7), articolul 31 alineatul (1), articolul 37 alineatele (4) și (8), articolul 40 alineatul (3), articolul 41 alineatul (3), articolul 46 alineatul (3), articolul 49 alineatele (2) și (4), articolul 53 alineatul (3), articolul 54 alineatul (3), articolul 72 alineatul (3), articolul 74 alineatul (3), articolul 75 alineatul (2), articolul 79 alineatul (3) și la articolul 80 alineatul (3)

Gestionarea riscurilor de dăunători de carantină pentru Uniune, dăunători de carantină pentru zone protejate și dăunători reglementați care nu sunt de carantină pentru Uniune trebuie să respecte următoarele principii:

1. Necesitate

Măsurile pentru a gestiona un risc prezentat de un dăunător se aplică numai în cazul în care astfel de măsuri sunt necesare pentru a preveni intrarea, stabilirea și răspândirea respectivului organism dăunător.

2. Proportionalitate

Măsurile luate pentru a gestiona riscul prezentat de un dăunător trebuie să fie proporționale cu riscul reprezentat de dăunătorul în cauză și cu nivelul de protecție cerut.

3. Impact minim

Măsurile luate pentru a gestiona riscul prezentat de un dăunător reprezintă măsurile cele mai puțin restrictive disponibile și au drept rezultat un impediment minim în calea circulației internaționale de persoane, mărfuri și mijloace de transport.

4. Nediscriminare

Măsurile luate pentru a gestiona riscul prezentat de un dăunător nu se aplică într-un mod care să constituie un mijloc de discriminare arbitrară sau nejustificată sau o restricție deghizată, în special privind comerțul internațional. Acestea trebuie să nu fie mai stricte pentru țările terțe decât măsurile aplicate aceluiași dăunător dacă acesta este prezent pe teritoriul Uniunii, dacă țările terțe pot demonstra că au același statut fitosanitar și că aplică măsuri fitosanitare identice sau echivalente.

5. Justificări tehnice

Măsurile luate pentru a gestiona riscul prezentat de un dăunător trebuie să fie justificate din punct de vedere tehnic pe baza concluziilor la care s-a ajuns prin utilizarea unui analize adecvate a riscurilor sau, după caz, prin utilizarea unor alte examinări și evaluări comparabile ale datelor științifice disponibile. Aceste măsuri ar trebui să reflecte și, dacă este cazul, să fie modificate sau eliminate pentru a reflecta analizele de risc noi sau actualizate sau informațiile științifice pertinente.

6. Fezabilitate

Măsurile luate pentru a gestiona riscul prezentat de un dăunător ar trebui să permită atingerea cât mai probabilă a obiectivului lor.

ANEXA III

CRITERII PENTRU EVALUAREA PLANTELOR, A PRODUSELOR VEGETALE SAU A ALTOR OBIECTE CU RISC RIDICAT, ASTFEL CUM SE MENȚIONEAZĂ LA ARTICOLUL 42

Criteriile de care trebuie să se țină seama pentru evaluarea menționată la articolul 42 sunt următoarele:

1. în ceea ce privește plantele destinate plantării, altele decât semințele:
 - (a) sunt introduse în Uniune în general sub formă de arbuști sau arbori sau sunt prezente pe teritoriul Uniunii sub această formă sau sunt legate din punct de vedere taxonomic de astfel de plante;
 - (b) sunt recoltate în mediul natural sau cultivate din plante recoltate în mediul natural;
 - (c) sunt cultivate în aer liber sau sunt cultivate din plante crescute în aer liber în țările terțe, grupul de țări terțe sau zonele specifice ale țărilor terțe în cauză;
 - (d) se știe că găzduiesc dăunători găzduiți în mod obișnuit și care sunt cunoscuți pentru impactul major asupra unor specii de plante care au o importanță economică, socială sau de mediu majoră pentru teritoriul Uniunii;
 - (e) se știe că găzduiesc în mod obișnuit dăunători fără a prezenta semnele și simptomele caracteristice acestor dăunători, sau cu o perioadă de latență pentru exprimarea acestor semne sau simptome, ceea ce înseamnă că prezența dăunătorilor poate să nu fie depistată în cursul inspecțiilor la introducerea pe teritoriul Uniunii;
 - (f) sunt plante perene comercializate în mod obișnuit ca plante vechi;
 2. în ceea ce privește alte plante, produse vegetale sau alte obiecte:
 - (a) se știe că găzduiesc și oferă căi de transmitere semnificative pentru dăunători găzduiți în mod obișnuit, cunoscuți pentru impactul major asupra unor specii de plante care au o importanță economică, socială sau de mediu majoră pentru teritoriul Uniunii;
 - (b) se știe că găzduiesc în mod obișnuit și oferă căi de transmitere semnificative pentru dăunători fără a prezenta semnele și simptomele caracteristice acestor dăunători, sau cu o perioadă de latență pentru exprimarea acestor semne sau simptome, ceea ce înseamnă că prezența dăunătorilor poate să nu fie depistată în cursul inspecțiilor la introducerea pe teritoriul Uniunii.
-

ANEXA IV

ELEMENTE PENTRU IDENTIFICAREA PLANTELOR SAU A PRODUSELOR VEGETALE CARE SUNT SUSCEPTIBILE SĂ PREZINTE RISCURI NOU IDENTIFICATE LEGATE DE ORGANISMELE DĂUNĂTOARE SAU ALTE RISCURI FITOSANITARE SUSPECTATE PENTRU TERITORIUL UNIUNII, ASTFEL CUM SE MENȚIONEAZĂ LA ARTICOLUL 49

Plantele sau produsele vegetale din țări terțe sunt considerate susceptibile de a prezenta riscuri legate de organismele dăunătoare pentru teritoriul Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 49 alineatul (1), dacă respectivele plante sau produse vegetale îndeplinesc cel puțin trei dintre următoarele condiții, inclusiv cel puțin una dintre condițiile prevăzute la punctul 1 literele (a), (b) și (c):

1. Caracteristicile plantelor sau produselor vegetale:

- (a) fac parte sau sunt produse din genuri sau familii de plante despre care se știe că găzduiesc în mod normal dăunători clasificați drept dăunători de carantină pe teritoriul Uniunii sau în țări terțe;
- (b) fac parte sau sunt produse din genuri sau familii de plante despre care se știe că găzduiesc dăunători găzduiți în mod obișnuit cunoscuți pentru impactul major asupra speciilor de plante cultivate pe teritoriul Uniunii care au o importanță economică, socială sau de mediu majoră pentru teritoriul Uniunii;
- (c) fac parte sau sunt produse din genuri sau familii de plante despre care se știe că găzduiesc în mod obișnuit dăunători fără a prezenta semnele și simptomele caracteristice acestor dăunători, sau cu o perioadă de latență pentru exprimarea acestor semne sau simptome de cel puțin trei luni, ceea ce înseamnă că prezența dăunătorilor pe respectivele plante sau produse vegetale poate să nu fie depistată în cursul controalelor oficiale la introducerea pe teritoriul Uniunii dacă nu se recurge la eșantionare și testare sau la supunerea la procedurile de carantină;
- (d) sunt cultivate în aer liber sau sunt cultivate din plante crescute în aer liber în țările terțe de origine;
- (e) nu sunt transportate în containere sau ambalaje închise, sau atunci când sunt transportate în acest mod, transporturile, datorită dimensiunii lor, nu pot fi deschise în spații închise pentru controalele oficiale la introducerea pe teritoriul Uniunii.

2. Originea plantelor sau produselor vegetale:

- (a) provin sau circulă dintr-o țară terță care este sursa unor notificări repetate privind interceptarea de dăunători de carantină care nu sunt incluși pe listă în conformitate cu articolul 5 alineatul (2);
 - (b) provin sau circulă dintr-o țară terță care nu este parte contractantă la CIPP.
-

ANEXA V

CONȚINUTUL CERTIFICATULUI FITOSANITAR PENTRU INTRODUCEREA PE TERITORIUL UNIUNII

PARTEA A

*CertIFICATELE fitosanitare de export menționate la articolul 76 alineatul (1)***Model de certificat fitosanitar**

Nr. _____

Organizația de protecție a plantelor din _____

CĂTRE: Organizația (organizațiile) de protecție a plantelor din _____

I. Descrierea transportului

Numele și adresa exportatorului: _____

Numele și adresa declarate ale destinatarului: _____

Numărul și descrierea coletelor: _____

Mărci distinctive: _____

Locul de origine: _____

Mijloace de transport declarate: _____

Punctul de intrare declarat: _____

Denumirea produsului și cantitatea declarată: _____

Denumirea botanică a plantelor: _____

Prin prezentul se certifică faptul că plantele, produsele vegetale sau alte produse reglementate descrise au fost inspectate și/sau testate conform procedurilor oficiale necesare și sunt considerate indemne de dăunătorii de carantină specificați de partea contractantă importatoare și în conformitate cu cerințele fitosanitare actuale ale părții contractante importatoare, inclusiv cu cele privind organismele dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină.

Acestea sunt considerate a fi practic indemne de alți dăunători (*).

II. Declarație suplimentară

[Introduceți textul aici]

III. Tratament de dezinfestare și/sau dezinfecție

Data _____ Tratamentul _____ Produsul chimic (substanță activă) _____

Durata și temperatura _____

Concentrație _____

Informații suplimentare _____

Locul eliberării _____

(Ștampila organizației) _____ Numele funcționarului autorizat _____

Data _____

(Semnătura)

Prezentul certificat nu implică nicio responsabilitate financiară pentru _____ (numele organizației de protecție a plantelor) sau pentru vreunul dintre agenții sau reprezentanții acesteia (*).

(*) clauză facultativă

PARTEA B

*CertIFICATELE fitosanitare de reexport menționate la articolul 76 alineatul (1)***Model de certificat fitosanitar de reexport**

Nr. _____

Organizația pentru protecția plantelor din _____ (parte contractantă la reexport)

CĂTRE: Organizația (organizațiile) pentru protecția plantelor din _____ [parte (părți) contractantă(contractante) la import]

I. Descrierea transportului

Numele și adresa exportatorului: _____

Numele și adresa declarate ale destinatarului: _____

Numărul și descrierea coletelor: _____

Mărci distinctive: _____

Locul de origine: _____

Mijloace de transport declarate: _____

Punctul de intrare declarat: _____

Denumirea produsului și cantitatea declarată: _____

Denumirea botanică a plantelor: _____

Prin prezentul se certifică faptul că plantele, produsele vegetale sau alte produse reglementate descrise mai sus _____ au fost importate în _____ (partea contractantă la reexport) _____ din _____ (partea contractantă de origine) și au făcut obiectul certificatului fitosanitar nr. _____.

(*) container original (*) copie certificată pentru conformitate

din care se atașează la prezentul certificat; că acestea sunt

(*) ambalate (*) reambalate

în

(*) container original (*) container nou

care, pe baza

(*) certificatului fitosanitar original

și

(*) inspecției suplimentare

sunt considerate conforme cu cerințele fitosanitare actuale ale părții contractante importatoare și că, în timpul depozitării la _____ (partea contractantă la reexport), transportul nu a fost supus riscului de infestare sau infectare.

II. Declarație suplimentară

[Introduceți textul aici]

III. Tratament de dezinfestare și/sau dezinfecție

Data _____ Tratamentul _____ Produsul chimic (substanță activă) _____

Durata și temperatura _____

Concentrație _____

Informații suplimentare _____

Locul eliberării _____

(Ștampila organizației) _____ Numele funcționarului autorizat _____

Data _____

(Semnătura)

Prezentul certificat nu implică nicio responsabilitate financiară pentru _____ (numele organizației de protecție a plantelor) sau pentru vreunul dintre agenții sau reprezentanții acesteia (**).

_____ rubrica corespunzătoare

(*) A se bifa

(**) clauză facultativă

ANEXA VI

CRITERII PENTRU IDENTIFICAREA PLANTELOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 73 CARE NU NECESITĂ UN CERTIFICAT FITOSANITAR

Evaluarea menționată la articolul 73 ține seama de următoarele criterii:

1. plantele nu găzduiesc organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune, organisme dăunătoare care intră sub incidența unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 sau dăunători găzduiți în mod obișnuit, care pot avea un impact asupra unor specii de plante cultivate în Uniune;
2. istoricul plantelor arată respectarea cerințelor referitoare la introducerea plantelor pe teritoriul Uniunii relevante pentru țara terță sau pentru țările de origine;
3. nu există indicii referitoare la focare legate de introducerea plantelor în cauză provenind dintr-una sau mai multe țări terțe, iar plantele respective nu au făcut obiectul unor interceptări repetate a unor organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune sau a unor organisme dăunătoare care intră sub incidența unor măsuri adoptate în temeiul articolului 30 în cursul introducerii pe teritoriul Uniunii.

ANEXA VII

PAȘAPOARTELE FITOSANITARE

PARTEA A

Pașapoartele fitosanitare pentru circulația pe teritoriul Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 83 alineatul (2) primul paragraf

1. Pașaportul fitosanitar pentru circulația pe teritoriul Uniunii trebuie să conțină următoarele elemente:
 - (a) în partea superioară din dreapta, cuvintele „Pașaport fitosanitar”, într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii și în limba engleză, în cazul în care diferă, separate de o bară oblică;
 - (b) steagul Uniunii în partea superioară din stânga, imprimat color sau alb-negru;
 - (c) litera „A.”, urmată de denumirea botanică a speciei de plante sau a taxonului respectiv, în cazul plantelor și produselor vegetale, sau, după caz, de numele obiectului în cauză și, în mod opțional, numele soiului;
 - (d) litera „B.”, urmată de codul format din două litere, menționat la articolul 67 litera (a), pentru statul membru în care este înregistrat operatorul profesionist care eliberează pașaportul fitosanitar, o liniuță și numărul de înregistrare al operatorului profesionist în cauză care eliberează pașaportul fitosanitar sau pentru care este eliberat pașaportul fitosanitar de către autoritatea competentă;
 - (e) litera „C.”, urmată de codul de trasabilitate al plantei, produsului vegetal sau altui obiect în cauză;
 - (f) litera „D.”, după caz urmată de:
 - (i) numele țării terțe de origine; sau
 - (ii) codul din două litere, menționat la articolul 67 litera (a), al statului membru de origine.
2. Codul de trasabilitate menționat la punctul 1 litera (e) poate fi de asemenea completat cu o trimitere la un cod de bare de trasabilitate unic (cod de bare, hologramă, cip sau alt suport de date) prezent pe unitatea de comerț.

PARTEA B

Pașapoartele fitosanitare pentru circulația înspre zonele protejate și în interiorul acestora, astfel cum sunt menționate la articolul 83 alineatul (2) al doilea paragraf

1. Pașaportul fitosanitar pentru circulația înspre zonele protejate și în interiorul acestora trebuie să conțină următoarele elemente:
 - (a) în partea superioară din dreapta, cuvintele „Pașaport fitosanitar – zonă protejată”, într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii și în limba engleză, în cazul în care diferă, separate de o bară oblică;
 - (b) imediat sub aceste cuvinte, denumirea (denumirile) științifică (științifice) sau codul (codurile) respectivului (respective) dăunător (dăunători) de carantină pentru zone protejate, astfel cum se menționează la articolul 32 alineatul (3);
 - (c) steagul Uniunii în partea superioară din stânga, imprimat color sau alb-negru;
 - (d) litera „A”, urmată de denumirea botanică a speciei de plante sau a taxonului respectiv, în cazul plantelor și produselor vegetale, sau, după caz, de numele obiectului în cauză și, în mod opțional, numele soiului;
 - (e) litera „B”, urmată de codul format din două litere, menționat la articolul 67 litera (a), pentru statul membru în care este înregistrat operatorul profesionist care eliberează pașaportul fitosanitar, o liniuță și numărul de înregistrare al operatorului profesionist în cauză care eliberează pașaportul fitosanitar sau pentru care este eliberat pașaportul fitosanitar de către autoritatea competentă;

- (f) litera „C”, urmată de codul de trasabilitate al plantei, produsului vegetal sau altui obiect în cauză;
 - (g) litera „D”, după caz urmată de:
 - (i) numele țării terțe de origine; sau
 - (ii) codul format din două litere, menționat la articolul 67 litera (a), al statului membru de origine și, în cazul înlocuirii pașaportului fitosanitar, numărul de înregistrare al operatorului profesionist în cauză care a eliberat pașaportul fitosanitar inițial sau pentru care a fost eliberat pașaportul fitosanitar inițial de către autoritatea competentă, astfel cum se menționează la articolul 93 alineatele (1) și (2).
2. Codul de trasabilitate menționat la punctul 1 litera (f) poate fi de asemenea completat cu o trimitere la un cod de bare de trasabilitate unic (cod de bare, hologramă, cip sau alt suport de date) prezent pe unitatea de comerț.

PARTEA C

Pașapoartele fitosanitare pentru circulația pe teritoriul Uniunii, combinate cu o etichetă de certificare, astfel cum se menționează la articolul 83 alineatul (5) al doilea paragraf

1. Pașaportul fitosanitar pentru circulația pe teritoriul Uniunii, combinat pe o etichetă comună cu eticheta oficială pentru semințe sau alt material de reproducere, astfel cum se menționează respectiv la articolul 10 alineatul (1) din Directiva 66/401/CEE, articolul 10 alineatul (1) din Directiva 66/402/CEE, articolul 10 alineatul (1) din Directiva 68/193/CEE, articolul 12 din Directiva 2002/54/CE, articolul 28 alineatul (1) din Directiva 2002/55/CE, articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2002/56/CE, și articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2002/57/CE și eticheta pentru materiale de prebază, de bază ori certificate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2008/90/CE, conține următoarele elemente:
- (a) în partea superioară din dreapta a etichetei comune, cuvintele „Pașaport fitosanitar”, într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii și în limba engleză, în cazul în care diferă, separate de o bară oblică;
 - (b) steagul Uniunii în partea superioară din stânga a etichetei comune, imprimat color sau alb-negru.

Pașaportul fitosanitar este poziționat pe eticheta comună imediat deasupra etichetei oficiale și are aceeași lățime ca acestea.

2. Punctul 2 din partea A se aplică în mod corespunzător.

PARTEA D

Pașapoartele fitosanitare pentru circulația înspre zonele protejate și în interiorul acestora, combinate cu o etichetă de certificare, astfel cum se menționează la articolul 83 alineatul (5) al treilea paragraf

1. Pașaportul fitosanitar pentru circulația înspre zonele protejate și în interiorul acestora, combinat pe o etichetă comună cu eticheta oficială pentru semințe sau alt material de reproducere, astfel cum se menționează respectiv la articolul 10 alineatul (1) din Directiva 66/401/CEE, articolul 10 alineatul (1) din Directiva 66/402/CEE, articolul 10 alineatul (1) din Directiva 68/193/CEE, articolul 12 din Directiva 2002/54/CE, articolul 28 alineatul (1) din Directiva 2002/55/CE, articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2002/56/CE, și articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2002/57/CE și eticheta pentru materiale de prebază, de bază ori certificate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2008/90/CE, conține următoarele elemente:
- (a) în partea superioară din dreapta a etichetei comune, cuvintele „Pașaport fitosanitar – zonă protejată”, într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii și în limba engleză, în cazul în care diferă, separate de o bară oblică;
 - (b) imediat sub aceste cuvinte, denumirea (denumirile) științifică (științifice) sau codul (codurile) dăunătorului (dăunătorilor) de carantină pentru zone protejate în cauză;
 - (c) steagul Uniunii în partea superioară din stânga a etichetei comune, imprimat color sau alb-negru.

Pașaportul fitosanitar este poziționat pe eticheta comună imediat deasupra etichetei oficiale sau, după caz, a certificatului principal și are aceeași lățime ca acestea.

2. Punctul 2 din partea B se aplică în mod corespunzător.

ANEXA VIII

CONȚINUTUL CERTIFICATELOR FITOSANITARE DE EXPORT, REEXPORT ȘI PREEEXPORT, MENȚIONATE LA ARTICOLUL 100 ALINEATUL (3), LA ARTICOLUL 101 ALINEATUL (4) ȘI LA ARTICOLUL 102 ALINEATUL (6)

PARTEA A

Certificatele fitosanitare de export menționate la articolul 100 alineatul (3)

1. Certificatul fitosanitar pentru deplasarea în afara teritoriului Uniunii, în scopul exportului către o țară terță, trebuie să conțină următoarele elemente:
 - (a) cuvintele „Certificat fitosanitar”, urmate de:
 - (i) literele „UE”;
 - (ii) codul format din două litere, menționat la articolul 67 litera (a), pentru statul membru în care este înregistrat operatorul profesionist care solicită eliberarea certificatului fitosanitar de export;
 - (iii) o bară oblică;
 - (iv) un cod unic de identificare pentru certificat, care constă din cifre sau o combinație de litere și cifre, unde literele reprezintă, după caz, provincia și districtul din statul membru în care se eliberează certificatul;
 - (b) cuvintele „Numele și adresa exportatorului”, urmate de numele și adresa operatorului înregistrat, sau ale persoanei fizice, care solicită eliberarea certificatului fitosanitar de export;
 - (c) cuvintele „Numele și adresa declarate ale destinatarului”, urmate de numele și adresa declarate ale destinatarului;
 - (d) cuvintele „Organizația pentru protecția plantelor din”, urmate de numele statului membru a cărui organizație pentru protecția plantelor eliberează certificatul și de cuvintele „Către organizația (organizațiile) pentru protecția plantelor din”, urmate de numele țării sau, după caz, de numele țărilor de destinație;
 - (e) cuvintele „Loc de origine”, urmate de locul sau locurile de origine a (ale) plantelor, produselor vegetale sau altor obiecte incluse în transportul pentru care se eliberează certificatul. În toate cazurile, ar trebui menționat numele țării sau al țărilor de origine;
 - (f) o căsuță nenumerotată, rezervată pentru simbolul UE. În mod facultativ, pot fi adăugate și alte simboluri oficiale;
 - (g) cuvintele „Mijloace de transport declarate”, urmate de mijloacele de transport declarate ale transportului respectiv;
 - (h) cuvintele „Punctul de intrare declarat”, urmate de punctul declarat de intrare în țara de destinație a transportului respectiv;
 - (i) cuvintele „Mărci distinctive; numărul și descrierea pachetelor; denumirea produsului; denumirea botanică a plantelor”; urmate de o descriere a transportului, inclusiv denumirea botanică a plantelor sau denumirea produsului, mărcile distinctive, precum și numărul și tipul pachetelor incluse în transport;
 - (j) cuvintele „Cantitate declarată”, urmate de cantitatea de plante, produse vegetale sau alte obiecte incluse în respectivul transport, exprimată în număr sau greutate;
 - (k) cuvintele „Prin prezentul se certifică faptul că plantele, produsele vegetale sau alte produse reglementate descrise anterior au fost inspectate și/sau testate conform procedurilor oficiale necesare și sunt considerate indemne de dăunătorii de carantină specificați de partea contractantă importatoare și conforme cu cerințele fitosanitare actuale ale părții contractante importatoare, inclusiv cu cele privind organismele dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină”. În mod opțional, se poate adăuga următoarea clauză: „Acestea sunt considerate a fi practic indemne de alți dăunători.”;

- (l) cuvintele „Declarație suplimentară”, urmate de declarația suplimentară prevăzută la articolul 71 alineatul (2) și de declarația menționată la articolul 71 alineatul (3) și, în mod opțional, de orice alte informații fitosanitare relevante pentru transportul în cauză. Dacă nu există spațiu suficient pentru întregul conținut al declarației suplimentare, se poate adăuga o anexă. Informațiile din anexă ar trebui să cuprindă numai informațiile necesare pe certificatul fitosanitar. Toate paginile anexei ar trebui să aibă înscris numărul certificatului fitosanitar și ar trebui să fie datate, semnate și ștampilate în același mod care este impus pentru certificatul fitosanitar. Certificatul fitosanitar ar trebui să facă trimitere la eventualele anexe în secțiunea adecvată;
 - (m) cuvintele „Tratament de dezinfestare și/sau dezinfecție”;
 - (n) cuvântul „Tratament”, urmat de tratamentul care a fost aplicat transportului respectiv;
 - (o) cuvintele „Produs chimic (substanță activă)”, urmate de substanța activă a produsului chimic utilizat pentru tratamentul menționat la litera (n);
 - (p) cuvintele „Durata și temperatura”, urmate de durata și, după caz, de temperatura acestui tratament;
 - (q) cuvântul „Concentrația”, urmat de concentrația produsului chimic respectiv la care s-a ajuns în cursul acestui tratament;
 - (r) cuvântul „Data”, urmat de data la care a fost aplicat acest tratament;
 - (s) cuvintele „Informații suplimentare”, urmate de orice informație suplimentară pe care autoritatea competentă dorește să o includă în certificat;
 - (t) cuvintele „Locul eliberării”, urmate de locul eliberării certificatului fitosanitar;
 - (u) cuvântul „Data”, urmat de data eliberării certificatului fitosanitar;
 - (v) cuvintele „Numele și semnătura funcționarului autorizat”, urmate de numele și semnătura funcționarului care eliberează și care semnează certificatul fitosanitar;
 - (w) cuvintele „Ștampila organizației”, urmate de ștampila oficială a autorității competente care eliberează certificatul fitosanitar; și
 - (x) în mod opțional, fraza următoare poate fi adăugată pe certificat, sub chenar: „Prezentul certificat nu implică nicio responsabilitate financiară pentru (numele organizației de protecție a plantelor) sau pentru vreunul dintre agenții sau reprezentanții acesteia”.
- (2) În cazul în care certificatul fitosanitar nu este eliberat în format electronic, suportul de hârtie utilizat conține un filigran, o ștampilă în relief sau un simbol în relief stabilit de autoritatea competentă care semnează certificatul. Culoarea textului preimprimat este verde, cu excepția numărului certificatului original, astfel cum se menționează la punctul 1 litera (a) subpunctul (iv), care poate avea altă culoare.

Model de certificat fitosanitar de export

1. Numele și adresa exportatorului	2. CERTIFICAT FITOSANITAR Nr. UE XX /00000000	
3. Numele și adresa declarate ale destinatarului	4. Organizația de protecție a plantelor din Către Organizația (organizațiile) de protecție a plantelor din	
	5. Locul de origine	
6. Mijloace de transport declarate		
7. Punctul de intrare declarat		
8. Mărci distinctive: numărul și descrierea pachetelor; denumirea produsului; denumirea botanică a plantelor	9. Cantitatea declarată	

<p>10. Prin prezentul se certifică faptul că plantele, produsele vegetale sau alte produse reglementate descrise anterior au fost inspectate și/sau testate conform procedurilor oficiale necesare și sunt considerate indemne de dăunători de carantină specificați de partea contractantă importatoare și conforme cu cerințele fitosanitare actuale ale părții contractante importatoare, inclusiv cu cele privind organismele dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină.</p> <p>Acestea sunt considerate a fi practic indemne de alți dăunători (*).</p>	
11. Declarație suplimentară	
TRATAMENT DE DEZINFESTARE ȘI/SAU DEZINFECȚIE	
12. Tratament	
13. Produs chimic (substanța activă)	14. Durata și temperatura
15. Concentrație	16. Data
17. Informații suplimentare	
18. Locul eliberării	
Data	
Numele și semnătura funcționarului autorizat	
Ștampila organizației	

(*) clauză facultativă

PARTEA B

CertIFICATELE fitosanitare de reexport menționate la articolul 101 alineatul (4)

1. Certificatul fitosanitar pentru deplasarea în afara teritoriului Uniunii, în scopul reexportului către o țară terță, trebuie să conțină următoarele elemente:
- (a) cuvintele „Certificat fitosanitar de reexport”, urmate de:
 - (i) literele „UE”;
 - (ii) codul format din două litere, menționat la articolul 67 litera (a), pentru statul membru în care este înregistrat operatorul profesionist care solicită eliberarea certificatului fitosanitar de reexport;
 - (iii) o bară oblică; și
 - (iv) un cod unic de identificare pentru certificat, care constă din cifre sau o combinație de litere și cifre, unde literele reprezintă, după caz, provincia și districtul din statul membru în care se eliberează certificatul;
 - (b) cuvintele „Numele și adresa exportatorului”, urmate de numele și adresa operatorului înregistrat care solicită eliberarea certificatului fitosanitar de reexport;
 - (c) cuvintele „Numele și adresa declarate ale destinatarului”, urmate de numele și adresa declarate ale destinatarului;
 - (d) cuvintele „Organizația pentru protecția plantelor din”, urmată de numele statului membru a cărei organizație pentru protecția plantelor eliberează certificatul și de cuvintele „Către organizația (organizațiile) pentru protecția plantelor din”, urmate de numele țării sau, după caz, de numele țărilor de destinație;
 - (e) cuvintele „Loc de origine”, urmate de locul sau locurile de origine a(ale) plantelor, produselor vegetale sau altor obiecte incluse în transportul pentru care se eliberează certificatul. În toate cazurile, ar trebui menționat numele țării sau al țărilor de origine;
 - (f) o căsuță nenumărată, rezervată pentru simbolul UE. În mod opțional, pot fi adăugate și alte simboluri oficiale;
 - (g) cuvintele „Mijloace de transport declarate”, urmate de mijloacele de transport declarate ale transportului respectiv;
 - (h) cuvintele „Punctul de intrare declarat”, urmate de punctul declarat de intrare în țara de destinație a transportului respectiv;
 - (i) cuvintele „Mărci distinctive; numărul și descrierea pachetelor; denumirea produsului; denumirea botanică a plantelor”; urmate de o descriere a transportului, inclusiv denumirea botanică a plantelor sau denumirea produsului, mărcile distinctive, precum și numărul și tipul pachetelor incluse în transport;
 - (j) cuvintele „Cantitate declarată”, urmate de cantitatea de plante, produse vegetale sau alte obiecte incluse în respectivul transport, exprimată în număr sau greutate;
 - (k) următorul text:

„Prin prezentul se certifică:

— faptul că plantele, produsele vegetale sau alte produse reglementate descrise mai sus au fost importate în (țara/partea contractantă la reexport) din (țara/partea contractantă de origine) și au făcut obiectul certificatului fitosanitar nr.

original copia certificată conformă a acestuia este anexată la prezentul certificat,

— faptul că acestea sunt

ambalate reambalate

în

containerele originale noi,

— faptul că pe baza

certificatului fitosanitar original și

a inspecției suplimentare

sunt considerate conforme cu cerințele fitosanitare actuale ale țării/părții contractante importatoare, și

— faptul că în timpul depozitării în (partea contractantă la reexport), transportul nu a fost supus riscului de infestare sau infectare.”,

text care se completează cu informațiile necesare, iar rubricile corespunzătoare se bifează;

- (l) cuvintele „Declarație suplimentară”, urmate de declarația suplimentară prevăzută la articolul 71 alineatul (2) și de declarația menționată la articolul 71 alineatul (3) și, în mod opțional, de orice alte informații fitosanitare relevante pentru transportul în cauză. Dacă nu există spațiu suficient pentru întregul conținut al declarației suplimentare, se poate adăuga o anexă. Informațiile din anexă ar trebui să cuprindă numai informațiile necesare pe certificatul fitosanitar. Toate paginile anexei ar trebui să aibă înscris numărul certificatului fitosanitar și ar trebui să fie datate, semnate și ștampilate în același mod care este impus pentru certificatul fitosanitar. Certificatul fitosanitar ar trebui să facă trimitere la eventualele anexe în secțiunea adecvată;
- (m) cuvintele „Tratament de dezinfectare și/sau dezinfecție”;
- (n) cuvântul „Tratament”, urmat de tratamentul care a fost aplicat transportului respectiv;
- (o) cuvintele „Produs chimic (substanță activă)”, urmate de substanța activă a produsului chimic utilizat pentru tratamentul menționat la litera (n);
- (p) cuvintele „Durata și temperatura”, urmate de durata și, după caz, de temperatura acestui tratament;
- (q) cuvântul „Concentrația”, urmat de concentrația produsului chimic respectiv la care s-a ajuns în cursul acestui tratament;
- (r) cuvântul „Data”, urmat de data la care a fost aplicat acest tratament;
- (s) cuvintele „Informații suplimentare”, urmate de orice informație suplimentară pe care autoritatea competentă dorește să o includă în certificat;
- (t) cuvintele „Locul eliberării”, urmate de locul eliberării certificatului fitosanitar;
- (u) cuvântul „Data”, urmat de data eliberării certificatului fitosanitar;
- (v) cuvintele „Numele și semnătura funcționarului autorizat”, urmate de numele și semnătura funcționarului care eliberează și care semnează certificatul fitosanitar;
- (w) cuvintele „Ștampila organizației”, urmate de ștampila oficială a autorității competente care eliberează certificatul fitosanitar; și
- (x) în mod opțional, fraza următoare poate fi adăugată pe certificat, sub chenar: „Prezentul certificat nu implică nicio responsabilitate financiară pentru (numele organizației de protecție a plantelor) sau pentru vreunul dintre agenții sau reprezentanții acesteia”.
2. În cazul în care certificatul fitosanitar nu este eliberat în format electronic, suportul de hârtie utilizat conține un filigran, o ștampilă în relief sau un simbol în relief stabilit de autoritatea competentă care semnează certificatul. Culoarea textului preimprimat este maro, cu excepția numărului certificatului original, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a) subpunctul (iv), care poate avea altă culoare.

Model de certificat fitosanitar de reexport

1. Numele și adresa exportatorului	2. CERTIFICAT FITOSANITAR DE REEXPORT Nr. UE XX /00000000	
3. Numele și adresa declarate ale destinatarului	4. Organizația de protecție a plantelor din Către Organizația (organizațiile) de protecție a plantelor din	5. Locul de origine
	6. Mijloace de transport declarate 	
7. Punctul de intrare declarat		
8. Mărci distinctive; numărul și descrierea pachetelor; denumirea produsului; denumirea botanică a plantelor	9. Cantitatea declarată	

10. Prin prezentul se certifică:

- faptul că plantele, produsele vegetale sau alte produse reglementate descrise mai sus au fost importate în.....
(țara/partea contractantă la reexport)
din(țara/partea contractantă de origine) și au făcut obiectul certificatului fitosanitar nr.

(*) containerele originale copia certificată conformă a acestuia este anexată la prezentul certificat;

- faptul că acestea sunt

(*) ambalate reambalate în containerele originale containere noi

- faptul că pe baza

(*) certificatului fitosanitar original și a inspecției suplimentare,

sunt considerate conforme cu cerințele fitosanitare actuale ale țării/părții contractante importatoare, și

- faptul că în timpul depozitării în (țara/partea contractantă de reexport),
transportul nu a fost supus riscului de infestare sau infectare.

(*) A se bifa rubrica corespunzătoare

11. Declarație suplimentară

TRATAMENT DE DEZINFESTARE ȘI/SAU DEZINFECȚIE

12. Tratament

13. Produs chimic (substanța activă)

14. Durata și temperatura

15. Concentrație

16. Data

17. Informații suplimentare

18. Locul eliberării

Data

Numele și semnătura
funcționarului autorizat

Ștampila organizației

PARTEA C

CertIFICATELE fitosanitare de preexport menționate la articolul 102 alineatul (6)**Model de certificat de preexport**

<p>1. CERTIFICATUL DE PREEXPORT</p> <p>[Nr. UE/Cod stat membru / Număr de referință individual intern]</p> <p>Prezentul document este eliberat de autoritatea competentă a unui stat membru al UE în conformitate cu [Regulamentul privind măsuri de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor] la solicitarea unui operator profesionist, în scopul de a comunica autorităților competente ale statelor membre ale UE că au fost aplicate anumite proceduri fitosanitare.</p>		
<p>2. Numele statului membru de origine și numele autorității competente declarante [și, dacă se dorește, simbolul autorității competente de origine]</p>		
<p>3. Operatorul profesionist</p>		
<p>4. Descrierea transportului</p>		<p>5. Cantitatea declarată</p>
<p>6. Transportul astfel cum se descrie mai sus:</p> <p>[Rubricile (A-G) cu opțiuni aplicabile de bifat în combinație cu informațiile de la rubrica intitulată „caracteristici ale organismelor dăunătoare”]</p> <p>☐ Respectă cerințele specifice ale Regulamentului UE privind măsuri de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor: [De inclus pe listă numărul de publicare al actului de punere în aplicare relevant (pentru transportul în cauză) în conformitate cu articolul 41 și alternativa aplicabilă a cerințelor specifice care este garantată ca fiind respectată.]</p> <p>☐ au făcut obiectul unei inspecții în conformitate cu o procedură oficială adecvată: [dacă este cazul, a se menționa procedura], și au fost considerate indemne de (A)</p> <p>☐ au făcut obiectul unei testări în conformitate cu o procedură oficială adecvată: [dacă este cazul, a se menționa procedura], și au fost considerate indemne de (B)</p> <p>☐ provin de pe un teren recunoscut oficial ca fiind indemn de (C)</p> <p>☐ provin dintr-o unitate de producție recunoscută oficial ca fiind indemnă de (D)</p> <p>☐ provin dintr-o unitate de producție recunoscută oficial ca fiind indemnă de (E)</p> <p>☐ provin dintr-o zonă recunoscută oficial ca fiind indemnă de (F)</p> <p>☐ provin dintr-o țară recunoscută oficial ca fiind indemnă de (G)</p> <p>Caracteristici ale organismelor dăunătoare și identificarea terenului/unității de producție/zonă [cu referire la (A)-(G) de mai sus, după caz]:</p>		

7. Alte informații oficiale

[de exemplu, referitoare la cerințele fitosanitare pentru import, tratamentul aplicat transportului etc.]

8. Locul eliberării:

Date de contact (telefon/e-mail/fax):

Data:

9. Numele și semnătura funcționarului autorizat

(Ștampila autorității competente)

ANEXA IX

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 69/464/CEE a Consiliului	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 28 alineatul (1)
Articolul 2	Articolul 28 alineatul (1) litera (e)
Articolele 3, 4 și 5	Articolul 28 alineatul (1) litera (d)
Articolul 6	Articolul 28 alineatul (1) litera (f)
Articolul 7	—
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9	Articolul 31 alineatul (1)
Articolele 10 și 11	Articolul 28 alineatul (1) litera (d)
Articolele 12 și 13	—

Directiva 93/85/CEE a Consiliului	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 28 alineatul (1)
Articolul 2	Articolul 28 alineatul (1) litera (g)
Articolul 3	Articolul 14 alineatul (1) și articolul (15) alineatul (1)
Articolele 4-8	Articolul 28 alineatul (1) literele (a)-(d)
Articolul 9	—
Articolul 10	Articolul 8
Articolul 11	Articolul 31
Articolul 12	Articolul 28 alineatul (1)
Articolele 13-15	—
Anexele I-V	Articolul 28 alineatul (1)

Directiva 98/57/CE a Consiliului	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 28 alineatul (1)
Articolul 2	Articolul 28 alineatul (1) litera (g)
Articolul 3	Articolul 14 alineatul (1) și articolul (15) alineatul (1)
Articolele 4-7	Articolul 28 alineatul (1) literele (a)-(c)
Articolul 8	—
Articolul 9	Articolul 8
Articolul 10	Articolul 31
Articolul 11	Articolul 28 alineatul (1)

Directiva 98/57/CE a Consiliului	Prezentul regulament
Articolele 12-14	—
Anexele I-VII	Articolul 28 alineatul (1)

Directiva 2007/33/CE a Consiliului	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 28 alineatul (1)
Articolele 2 și 3	Articolul 28 alineatele (1) și (2)
Articolele 4-8	Articolul 28 alineatul (1) litera (g)
Articolele 9-13	Articolul 28 alineatele (1) și (2)
Articolul 14	Articolul 8
Articolul 15	Articolul 31
Articolul 16	Articolul 28 alineatul (1)
Articolul 17	Articolul 107
Articolele 18-20	—
Anexele I-IV	Articolul 28 alineatul (1)

Directiva 2000/29/CE a Consiliului	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatele (1) și (2)
Articolul 1 alineatul (2)	—
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 1 alineatul (3)
Articolul 1 alineatul (4)	— (*)
Articolul 1 alineatele (5) și (6)	—
Articolul 2 alineatul (1) litera (a)	Articolul 2 punctul 1
Articolul 2 alineatul (1) litera (b)	Articolul 2 punctul 2 primul paragraf
Articolul 2 alineatul (1) litera (c)	Articolul 2 punctul 3
Articolul 2 alineatul (1) litera (d)	Articolul 2 punctul 4
Articolul 2 alineatul (1) litera (e)	Articolul 1 alineatele (1) și (2)
Articolul 2 alineatul (1) litera (f)	Articolul 78
Articolul 2 alineatul (1) litera (g)	— (*)
Articolul 2 alineatul (1) litera (h)	Articolele 32-35
Articolul 2 alineatul (1) litera (i) primul paragraf	Articolul 76 (*)
Articolul 2 alineatul (1) litera (i) al doilea și al treilea paragraf	— (*)
Articolul 2 alineatul (1) literele (j)-(n)	— (*)
Articolul 2 alineatul (1) litera (o)	Articolul 2 punctul 7
Articolul 2 alineatul (1) literele (p), (q) și (r)	— (*)

Directiva 2000/29/CE a Consiliului	Prezentul regulament
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 punctul 2 al doilea paragraf
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 3 alineatele (2) și (3)	Articolul 5 alineatul (1), articolul 37 alineatul (1) și articolul 41 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 5 alineatul (1) și articolul 37 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (5)	Articolele 32 alineatul (2) și articolul 54 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (6)	Articolul 5 alineatul (2) și articolul 32 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (7)	Articolul 5 alineatele (2) și (3), articolul 28 alineatul (1) și articolul 37 alineatul (2)
Articolul 3 alineatele (8) și (9)	Articolele 8, 39, 48 și 58
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 40 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 53 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (3)	—
Articolul 4 alineatul (4)	—
Articolul 4 alineatul (5)	Articolele 8, 48 și 58
Articolul 4 alineatul (6)	Articolul 46
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 40 alineatul (1) și articolul 41 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 53 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 40 alineatul (3) și articolul 53 alineatul (3)
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 41 alineatul (1) și articolul 75
Articolul 5 alineatul (5)	Articolele 8, 48 și 58
Articolul 5 alineatul (6)	Articolul 46
Articolul 6 alineatele (1)-(4)	Articolul 87 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 6 alineatul (5) primul și al doilea paragraf	Articolul 87 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 6 alineatul (5) al treilea paragraf	Articolele 65 și 68
Articolul 6 alineatul (5) al patrulea paragraf	Articolul 9 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (5) al cincilea paragraf	Articolul 81
Articolul 6 alineatul (6)	Articolele 65 și 69
Articolul 6 alineatul (7)	Articolul 81
Articolul 6 punctul 8 prima liniuță	—
Articolul 6 alineatul (8) a doua liniuță	Articolul 57
Articolul 6 alineatul (8) a treia liniuță	Articolul 87 alineatul (4)
Articolul 6 alineatul (8) a patra liniuță	Articolele 66, 69 și 90
Articolul 6 alineatul (8) a cincea liniuță	—
Articolul 6 alineatul (8) a șasea liniuță	Articolul 81
Articolul 6 alineatul (9)	Articolul 66

Directiva 2000/29/CE a Consiliului	Prezentul regulament
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 78, articolul 83 alineatul (5), articolele 85, 86 și 87
Articolul 10 alineatul (2)	Articolele 79, 80 și 81
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 93
Articolul 10 alineatul (4) prima liniuță	Articolul 83 alineatele (7) și (8)
Articolul 10 alineatul (4), a doua, a treia și a patra liniuță	—
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 87 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (2)	—
Articolul 11 alineatul (3)	— (*)
Articolul 11 alineatul (4)	Articolul 92 alineatele (2) și (3)
Articolul 11 alineatul (5)	Articolul 92 alineatele (2) și (3)
Articolul 12 alineatul (1)	— (*)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 69 alineatul (4), articolul 93 alineatul (5) și articolul 95 alineatul (3) (*)
Articolul 12 alineatul (3)	— (*)
Articolul 12 alineatul (4)	Articolul 41 alineatul (4) și articolul 95 alineatul (5) (*)
Articolul 13 alineatele (1) și (2)	Articolul 76 alineatul (5) (*)
Articolul 13 alineatele (3) și (4)	— (*)
Articolul 13a alineatele (1) și (2)	— (*)
Articolul 13a alineatul (3)	Articolul 76 (*)
Articolul 13a alineatul (4)	Articolul 76 (*)
Articolul 13a alineatul (5)	— (*)
Articolul 13b	— (*)
Articolul 13c alineatul (1) litera (a)	— (*)
Articolul 13c alineatul (1) litera (b)	Articolul 65 (*)
Articolul 13c alineatul (1) litera (c)	— (*)
Articolul 13c alineatele (2)-(4)	— (*)
Articolul 13c alineatul (6)	Articolul 94 (*)
Articolul 13c alineatul (7)	Articolul 77 (*)
Articolul 13c alineatul (8)	Articolul 40 alineatul (4), articolul 41 alineatul (4), articolul 53 alineatul (4), articolul 54 alineatul (4) și articolul 103 (*)
Articolul 13d	— (*)
Articolul 13e	Articolele 100 și 101
Articolul 14	Articolul 5 alineatele (3) și (4), articolul 32 alineatul (3), articolul 37 alineatele (2) și (3), articolul 40 alineatul (2), articolul 41 alineatul (2), articolul 53 alineatul (3), articolul 54 alineatul (3), articolul 72 alineatele (2) și (3), articolul 74 alineatele (2) și (3), articolul 79 alineatele (2) și (3) și articolul 80 alineatele (2) și (3)
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 41 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 41 alineatul (3) al doilea paragraf

Directiva 2000/29/CE a Consiliului	Prezentul regulament
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 71 alineatul (3)
Articolul 15 alineatul (4)	—
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 9 alineatele (1) și (2) și articolul 17
Articolul 16 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 29
Articolul 16 alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf	Articolul 13
Articolul 16 alineatul (2) al patrulea paragraf	—
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 30
Articolul 16 alineatul (4)	Articolul 28 alineatul (1), articolul 30 alineatul (1) și articolul 49 alineatul (1)
Articolul 16 alineatul (5)	Articolul 28 alineatul (6), articolul 30 alineatul (7) și articolul 49 alineatul (4)
Articolul 18	Articolul 107
Articolul 20	—
Articolul 21 alineatele (1)-(5)	— (*)
Articolul 21 alineatul (6)	Articolul 103
Articolul 21 alineatele (7) și (8)	—
Articolul 27	—
Articolul 27a	— (*)
Articolele 28 și 29	—
Anexa I partea A	Articolul 5 alineatul (2)
Anexa I partea B	Articolul 32 alineatul (3)
Anexa II partea A secțiunea I	Articolul 5 alineatul (2)
Anexa II partea A secțiunea II	Articolul 37 alineatul (2)
Anexa II partea B	Articolul 32 alineatul (3)
Anexa III partea A	Articolul 40 alineatul (2)
Anexa III partea B	Articolul 53 alineatul (2)
Anexa IV partea A	Articolul 41 alineatul (2)
Anexa IV partea B	Articolul 54 alineatul (2)
Anexa V partea A punctul I	Articolul 79 alineatul (1)
Anexa V partea A punctul II	Articolul 80 alineatul (1)
Anexa V partea B punctul I	Articolul 72
Anexa V partea B punctul II	Articolul 74
Anexa VI	—
Anexa VII	Anexa VIII
Anexa VIII	—
Anexa VIIIa	— (*)
Anexa IX	—

(*) A se vedea articolul 109 alineatul (1).

REGULAMENTUL (UE) 2016/2032 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 26 octombrie 2016****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 91/2003 privind statisticile din transportul feroviar, în ceea ce privește colectarea datelor privind mărfurile, călătorii și accidentele**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 338 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 91/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ stabilește un cadru comun pentru producerea, transmiterea, evaluarea și difuzarea de statistici comparabile privind transportul feroviar în Uniune.
- (2) Sunt necesare statistici referitoare la transportul feroviar de mărfuri și de călători pentru a permite Comisiei să supravegheze și să dezvolte politica comună în domeniul transporturilor, precum și elementele referitoare la transport ale politicilor privind regiunile și rețelele transeuropene.
- (3) Statisticile privind siguranța căilor ferate sunt necesare, de asemenea, pentru a permite Comisiei să pregătească și să monitorizeze acțiunile Uniunii în domeniul siguranței transportului. Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate colectează datele referitoare la accidente care sunt solicitate în temeiul anexei I la Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ în ceea ce privește indicatorii comuni privind siguranța și metodele comune de calcul al costului accidentelor.
- (4) Este important să se evite dublarea eforturilor și să se optimizeze utilizarea informațiilor existente care pot fi utilizate în scopuri statistice. În acest scop și în vederea oferirii unor informații utile și ușor accesibile cetățenilor Uniunii și altor factori interesați cu privire la siguranța transportului feroviar și interoperabilitatea sistemului feroviar, inclusiv infrastructura feroviară, ar trebui instituite acorduri adecvate de cooperare în privința activităților statistice între serviciile Comisiei și entitățile relevante, inclusiv la nivel internațional.
- (5) Majoritatea statelor membre care transmit Comisiei (Eurostat) date privind călătorii în temeiul Regulamentului (CE) nr. 91/2003 au furnizat, periodic, aceleași date atât pentru seturile de date provizorii, cât și pentru seturile de date finale.
- (6) În producerea statisticilor europene, ar trebui să existe un echilibru între necesitățile utilizatorilor și sarcina suportată de respondenți.
- (7) În cadrul grupului său de lucru și al grupului operativ privind statisticile referitoare la transportul feroviar, Eurostat a efectuat o analiză tehnică a datelor existente privind statisticile din transportul feroviar care au fost colectate în temeiul actelor juridice obligatorii relevante ale Uniunii, precum și a politicii de difuzare, cu scopul de a simplifica pe cât posibil diversele activități necesare pentru producerea de statistici, garantând, în același timp, că rezultatul final este în conformitate cu necesitățile prezente și viitoare ale utilizatorilor.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 11 martie 2014 (nepublicată încă în jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 18 iulie 2016 (nepublicată încă în jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 26 octombrie 2016 (nepublicată încă în jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 91/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind statisticile din transportul feroviar (JO L 14, 21.1.2003, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (Directiva privind siguranța feroviară) (JO L 164, 30.4.2004, p. 44).

- (8) În raportul său către Parlamentul European și Consiliul privind experiența pe care a dobândit-o în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 91/2003, Comisia s-a referit la faptul că acțiunile de dezvoltare pe termen lung vor duce, probabil, la suprimarea sau simplificarea datelor colectate deja în temeiul regulamentului respectiv și că scopul este de a reduce perioada de transmitere a datelor anuale privind transportul feroviar de călători. Comisia ar trebui să prezinte în continuare, la intervale regulate, rapoarte privind punerea în aplicare a regulamentului respectiv.
- (9) Regulamentul (CE) nr. 91/2003 conferă Comisiei competențe de executare în privința anumitor dispoziții ale sale. Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „tratatul”), competențele conferite Comisiei în temeiul respectivului regulament trebuie să fie aliniate la articolele 290 și 291 din tratat.
- (10) Pentru a reflecta noile evoluții din statele membre, menținând, în același timp, o procedură de colectare a datelor privind transportul feroviar armonizată pe întreg teritoriul Uniunii, precum și calitatea ridicată a datelor transmise de statele membre, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea Regulamentului (CE) nr. 91/2003 pentru a adapta definițiile tehnice și a elabora definiții tehnice suplimentare. Este deosebit de important ca, în cursul activității sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (11) Comisia ar trebui să se asigure că respectivele acte delegate nu implică o sarcină suplimentară semnificativă pentru statele membre sau pentru respondenți.
- (12) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 91/2003, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare în ceea ce privește specificarea informațiilor care trebuie să fie furnizate pentru rapoartele privind calitatea și comparabilitatea rezultatelor, precum și în ceea ce privește modalitățile de difuzare a rezultatelor respective de către Comisie (Eurostat). Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (13) Comitetul Sistemului Statistic European a fost consultat.
- (14) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 91/2003 ar trebui să fie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 91/2003 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), punctele 24-30 se elimină;
- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Se conferă Comisiei competența să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 10 referitor la modificarea prezentului articol în vederea adaptării definițiilor tehnice prevăzute la alineatul (1) punctele 8-10 și 21-23 și elaborării unor definiții tehnice suplimentare atunci când este necesar pentru a ține seama de noile evoluții care necesită definirea unui anumit nivel de detaliere tehnică cu scopul de a asigura armonizarea statisticilor.

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Atunci când exercită respectiva competență, Comisia se asigură că actele delegate nu creează o sarcină suplimentară considerabilă pentru statele membre sau pentru respondenți. De asemenea, Comisia justifică în mod corespunzător acțiunile statistice prevăzute în actele delegate respective, folosind, după caz, o analiză a eficienței costurilor, inclusiv o evaluare a sarcinii suportate de respondenți și a costurilor de elaborare a statisticilor, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1101/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind transmiterea de date statistice confidențiale Biroului Statistic al Comunităților Europene, a Regulamentului (CE) nr. 322/97 al Consiliului privind statisticile comunitare și a Deciziei 89/382/CEE, Euratom a Consiliului de constituire a Comitetului pentru programele statistice ale Comunităților Europene (JO L 87, 31.3.2009, p. 164).”

2. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), literele (b), (d) și (h) se elimină;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre raportează în temeiul anexelor A și C date pentru întreprinderile care au:

(a) un volum total de transport de marfă de cel puțin 200 000 000 de tone-km sau cel puțin 500 000 de tone;

(b) un volum total de transport de călători de cel puțin 100 000 000 de călători-km.

Raportarea în temeiul anexelor A și C este opțională în ceea ce privește întreprinderile care se situează sub pragurile menționate la literele (a) și (b).”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre raportează în temeiul anexei L datele totale pentru întreprinderile care se situează sub pragurile menționate la alineatul (2), în cazul în care datele respective nu sunt raportate în temeiul anexelor A și C, astfel cum este specificat în anexa L.”

3. La articolul 5 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) date administrative, inclusiv date colectate de autoritățile de reglementare, în special scrisoarea de trăsură, în cazul în care aceasta este disponibilă.”;

4. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Difuzarea

Statisticile bazate pe datele specificate în anexele A, C, E, F, G și L sunt difuzate de către Comisie (Eurostat).

Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a modalităților de difuzare a rezultatelor. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 11 alineatul (2).”

5. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru asigurarea calității datelor transmise.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(3) În sensul prezentului regulament, datele care trebuie să fie transmise fac obiectul criteriilor privind calitatea menționate la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 223/2009.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare precizând modalitățile detaliate, structura, periodicitatea și comparabilitatea elementelor pentru rapoartele standard privind calitatea. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 11 alineatul (2).”

6. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Rapoarte privind punerea în aplicare

După consultarea Comitetului Sistemului Statistic European, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 31 decembrie 2020 și, ulterior, la fiecare patru ani, un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament și privind evoluțiile viitoare.

În raportul respectiv, Comisia ține seama de informațiile relevante furnizate de statele membre cu privire la calitatea datelor transmise, metodele de colectare a datelor utilizate și informații despre potențiale îmbunătățiri și despre nevoile utilizatorilor.

În special, raportul evaluează:

- (a) beneficiile aduse Uniunii, statelor membre, precum și furnizorilor și utilizatorilor informațiilor statistice, de statisticile produse, în raport cu costurile acestora;
- (b) calitatea datelor transmise, metodele de colectare a datelor utilizate și calitatea statisticilor produse.”

7. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani începând cu 13 decembrie 2016. Comisia întocmește un raport privind delegarea de competență cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competență se prelungește tacit cu perioade identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (2) intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.”

8. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul Sistemului Statistic European instituit prin Regulamentul (CE) nr. 223/2009. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

9. Articolul 12 se elimină.

10. Anexele B, D, H și I se elimină.

11. Anexa C se înlocuiește cu textul din anexa I la prezentul regulament.

12. Se adaugă anexa L, conținând textul din anexa II la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 26 octombrie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

I. LESAY

ANEXA I

„ANEXA C

STATISTICI ANUALE PRIVIND TRANSPORTUL DE CĂLĂTORI – RAPORTARE DETALIATĂ

Listă de variabile și unități de măsură	Călători transportați în: — număr de călători — călători-km Mișcări de trenuri de călători în: — trenuri-km
Perioada de referință	Un an
Frecvența	Anual
Lista tabelelor, cu defalcarea pentru fiecare tabel	Tabelul C3: călători transportați, pe tip de transport Tabelul C4: transport internațional de călători, pe țară de îmbarcare și pe țară de debarcare Tabelul C5: mișcări de trenuri de călători
Termenul pentru transmiterea datelor	Opt luni de la sfârșitul perioadei de referință.
Prima perioadă de referință	2016
Note	1. Tipul de transport este defalcat după cum urmează: — național — internațional 2. Pentru tabelele C3 și C4, statele membre raportează date, inclusiv informații provenite din vânzarea de bilete în afara țării care raportează. Aceste informații pot fi obținute fie direct de la autoritățile naționale din alte țări, fie prin acorduri internaționale privind compensarea biletelor.”

ANEXA II

„ANEXA L

Tabelul L.1

NIVEL DE ACTIVITATE DE TRANSPORT ÎN TRANSPORTUL DE MĂRFURI

Listă de variabile și unități de măsură	Mărfuri transportate în: — total tone — total tone-km Mișcări de trenuri de marfă în: — total trenuri-km
Perioada de referință	Un an
Frecvența	Anual
Termenul pentru transmiterea datelor	Cinci luni de la sfârșitul perioadei de referință.
Prima perioadă de referință	2017
Note	Numai pentru întreprinderile care înregistrează un volum total de transport de marfă de mai puțin de 200 de milioane de tone-km și mai puțin de 500 000 de tone și care nu raportează date în temeiul anexei A (raportare detaliată)

Tabelul L.2

NIVEL DE ACTIVITATE DE TRANSPORT ÎN TRANSPORTUL DE CĂLĂTORI

Listă de variabile și unități de măsură	Călători transportați în: — total călători — total călători-km Mișcări de trenuri de călători în: — total trenuri-km
Perioada de referință	Un an
Frecvența	Anual
Termenul pentru transmiterea datelor	Opt luni de la sfârșitul perioadei de referință.
Prima perioadă de referință	2017
Note	Numai pentru întreprinderile care înregistrează un volum total de transport de călători mai mic de 100 de milioane de călători-km și care nu raportează date în temeiul anexei C (raportare detaliată)”

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO